Indtoget
af
Herberg og Schulz

Indtoget.

Et Syngestykke i to Acter

af

P. A. Heiberg.

Sat i Musik og indrettet for Klaveret

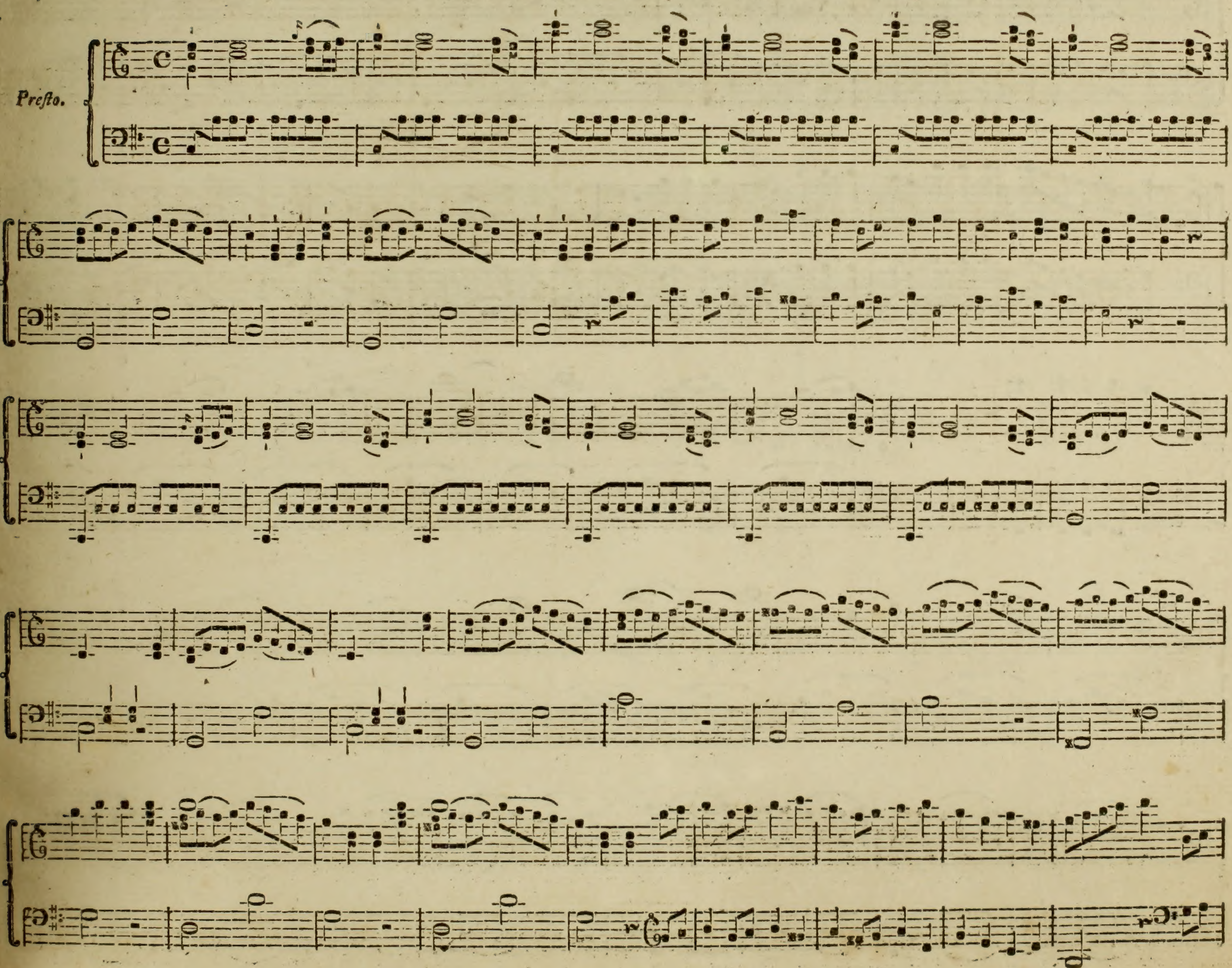
af

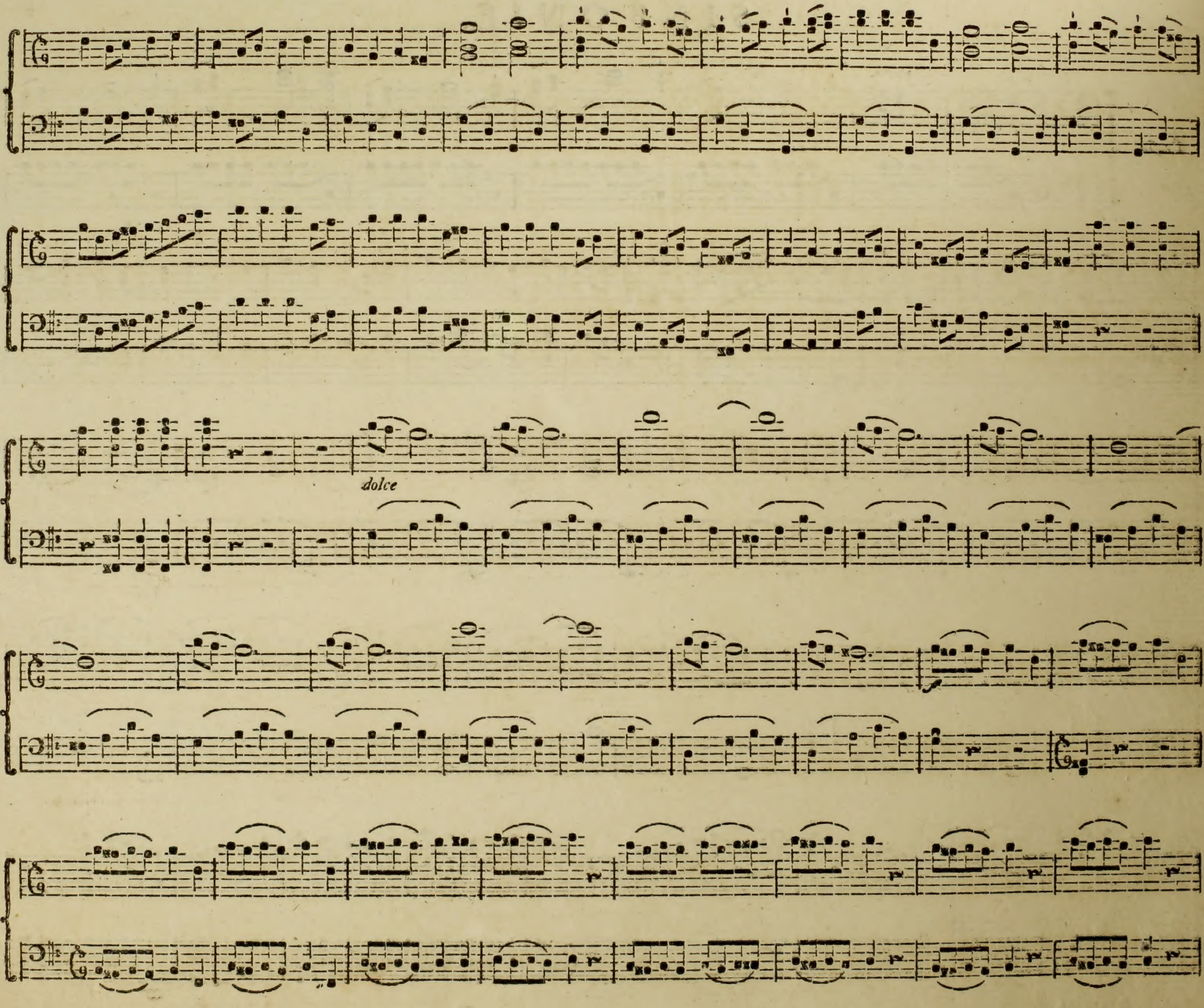
Kapelmester Schulz.

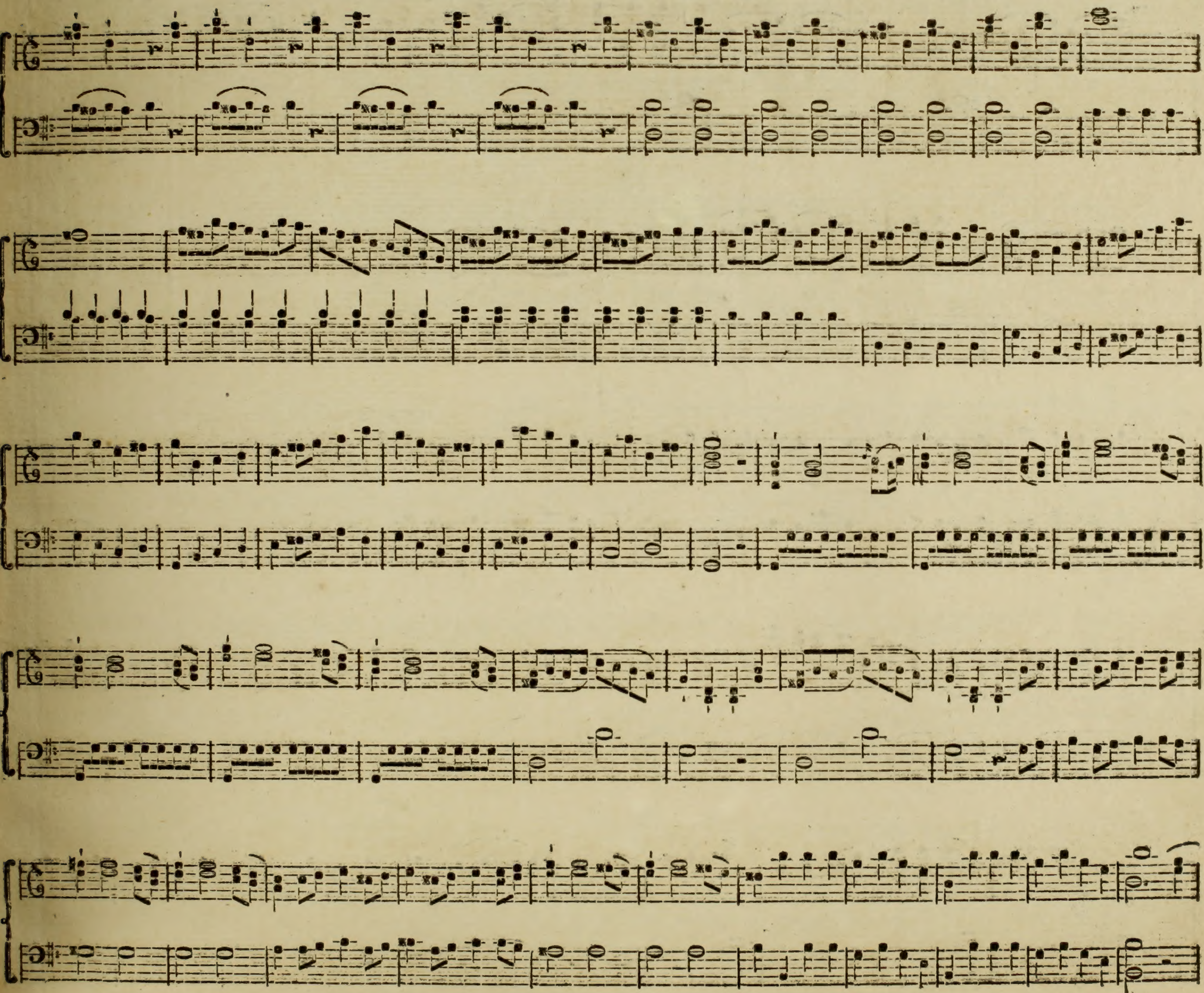
Kiøbenhavn.
Trykt og forlagt af S. Sønnichsen,
Kongl. privil. Nodetrykker.

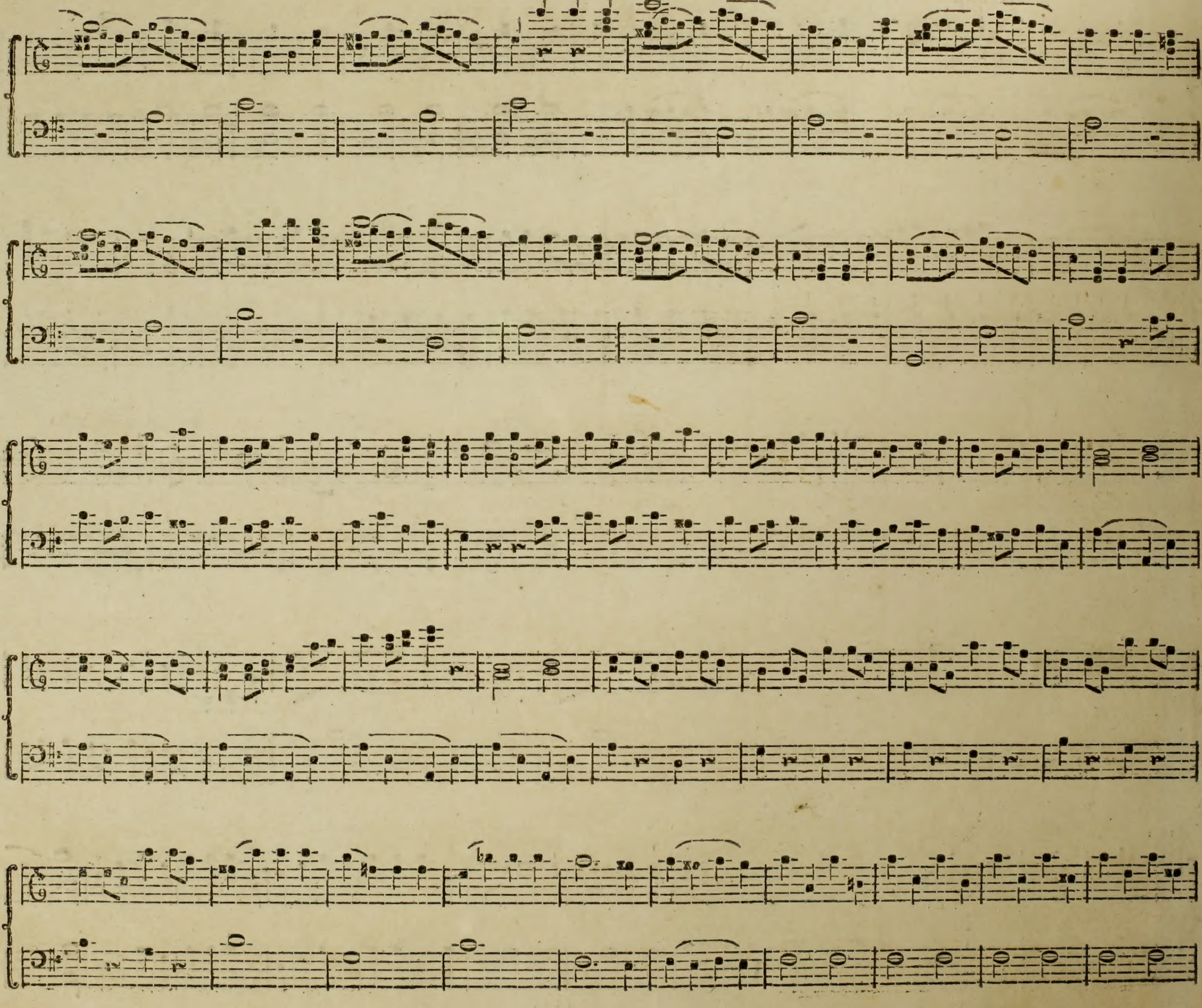
M Bartholm

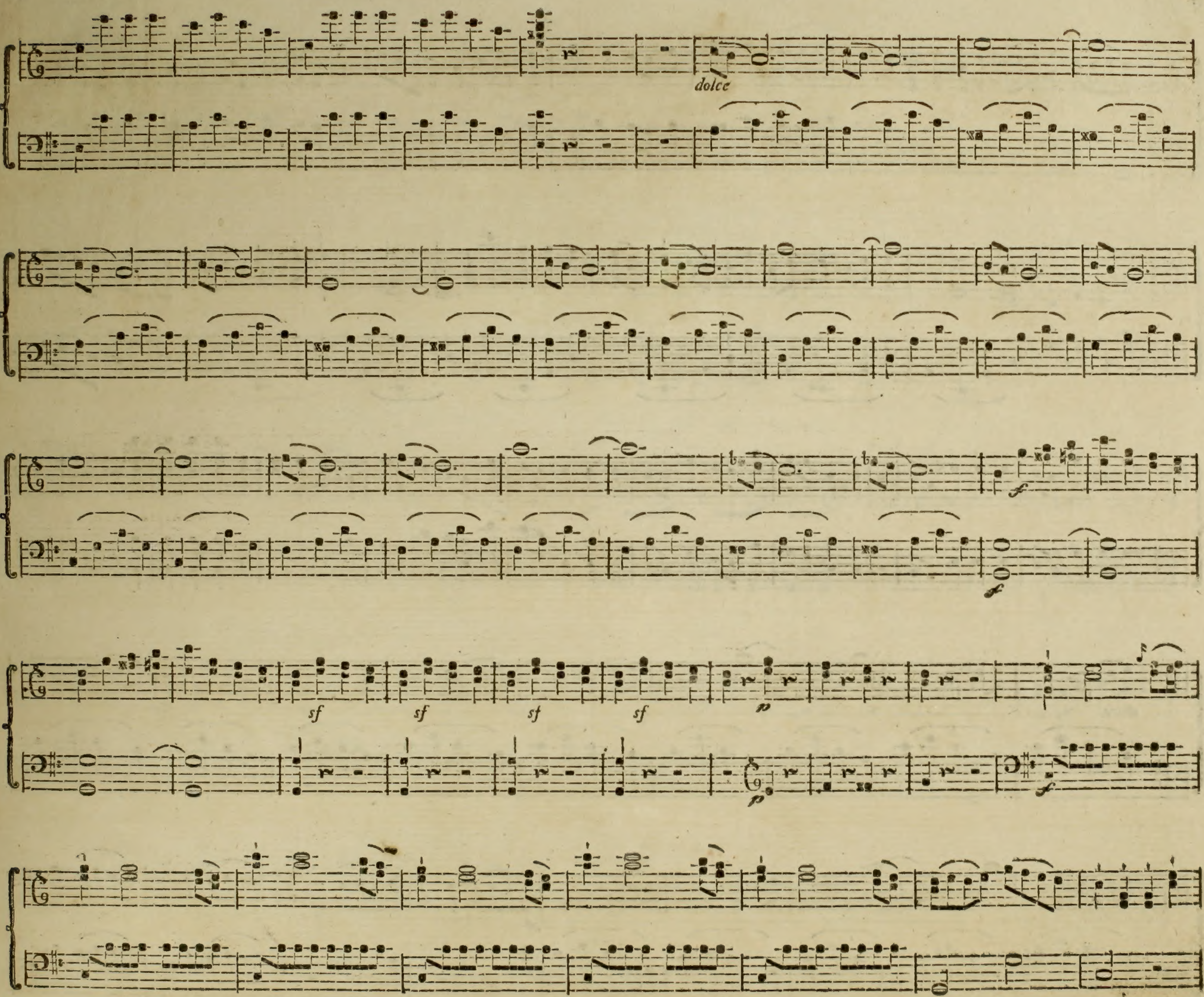
SINFONIE.

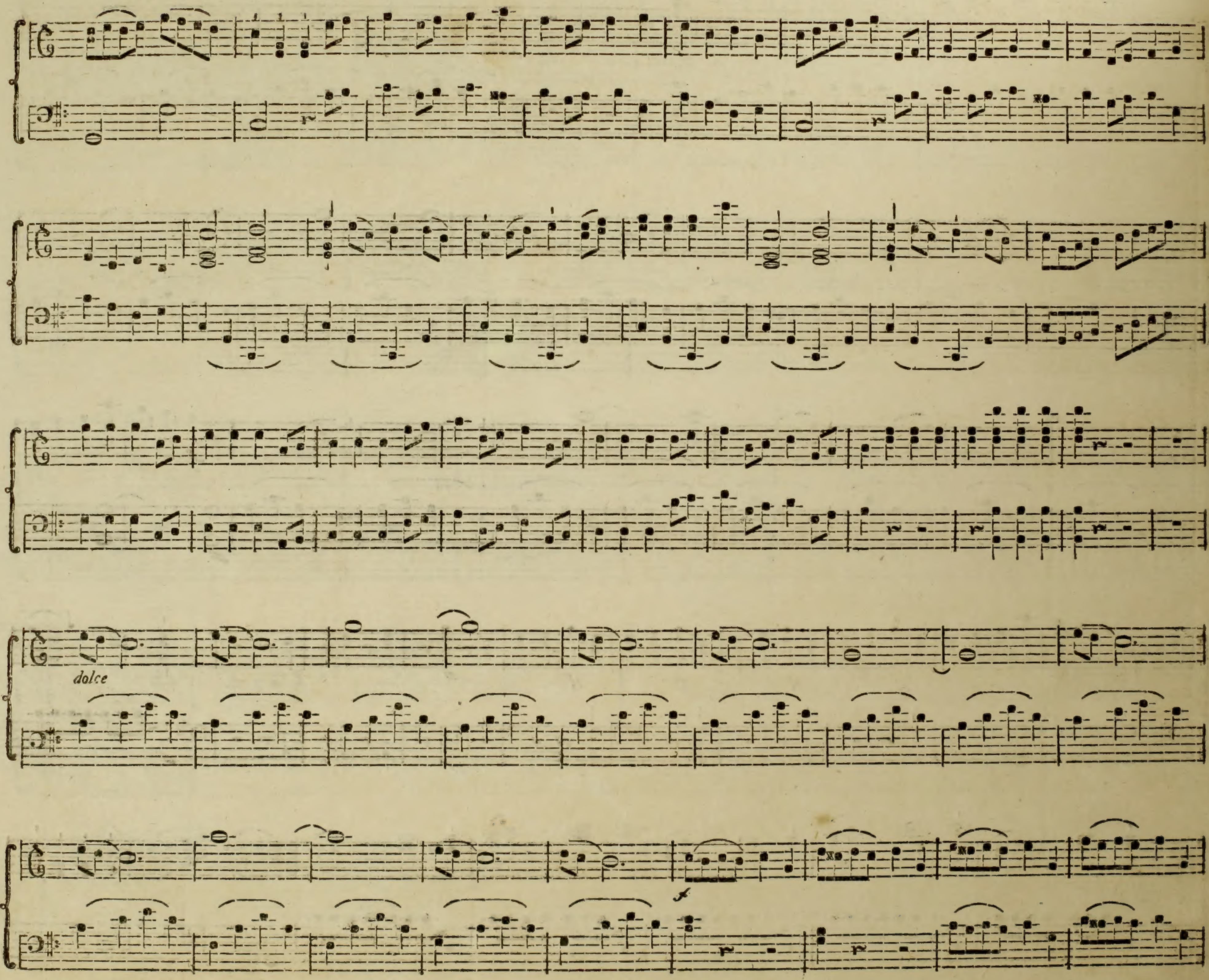

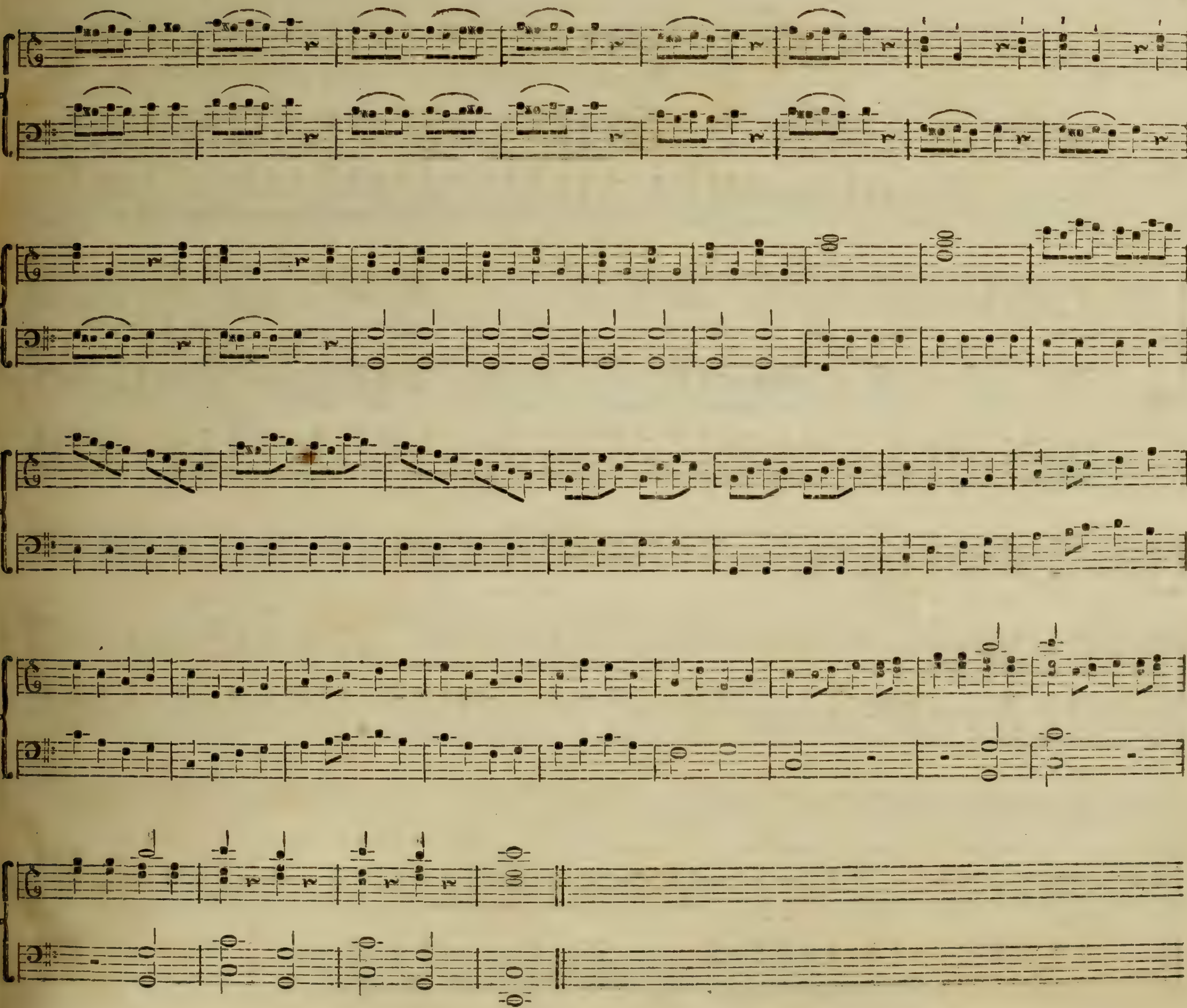

dolce

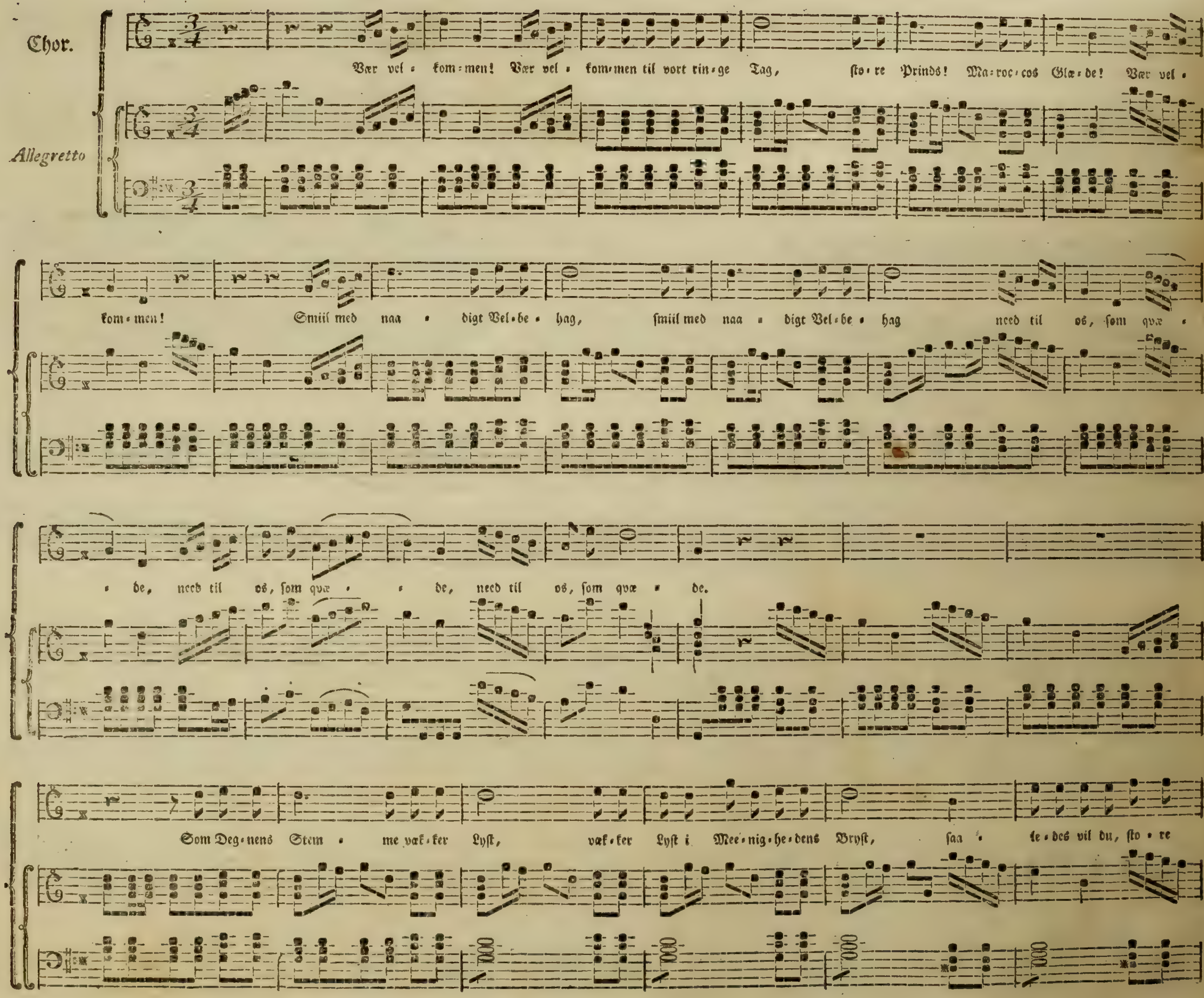

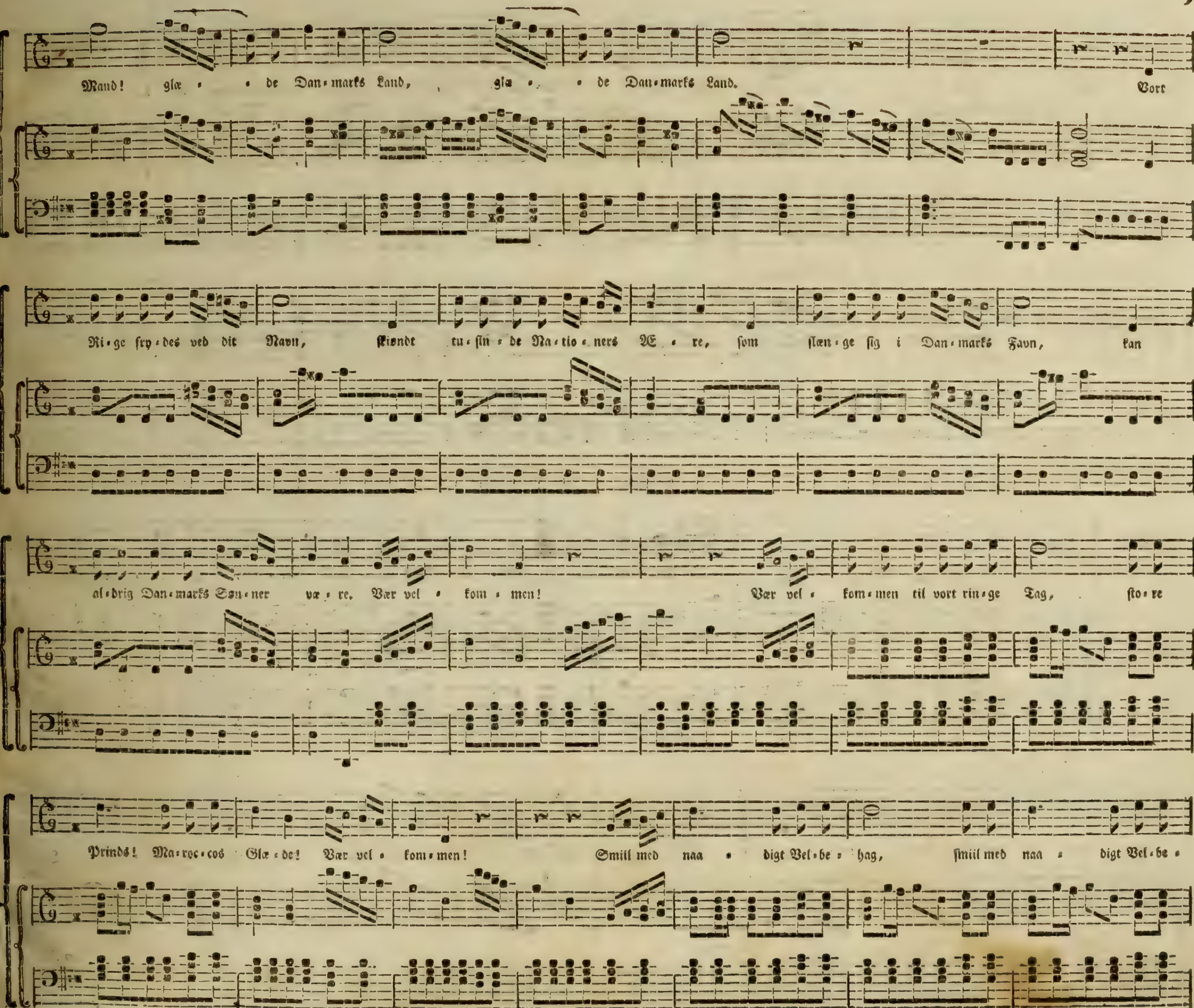

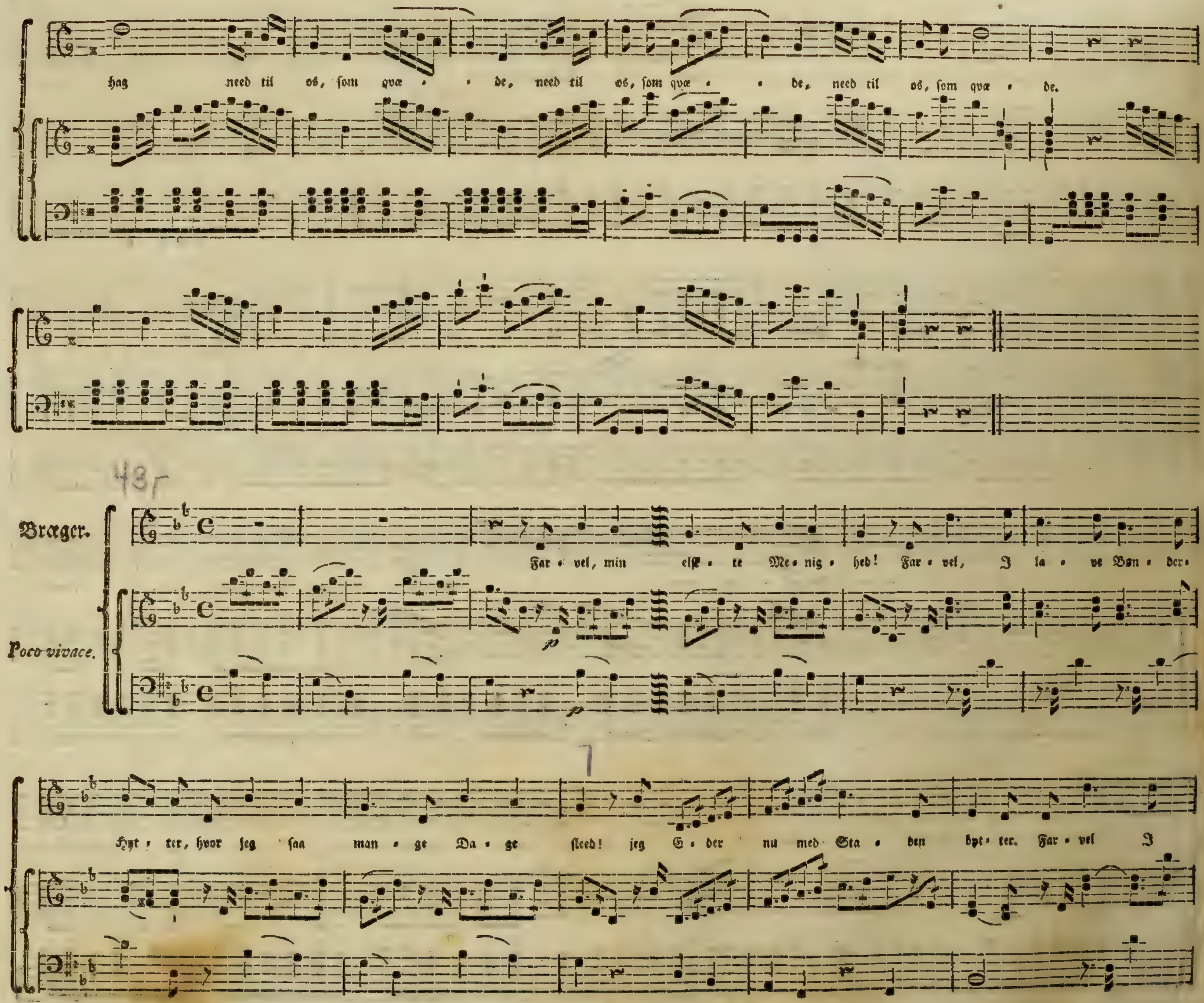

dolce
f
f
sf
sf
sf
sf
p
p
f

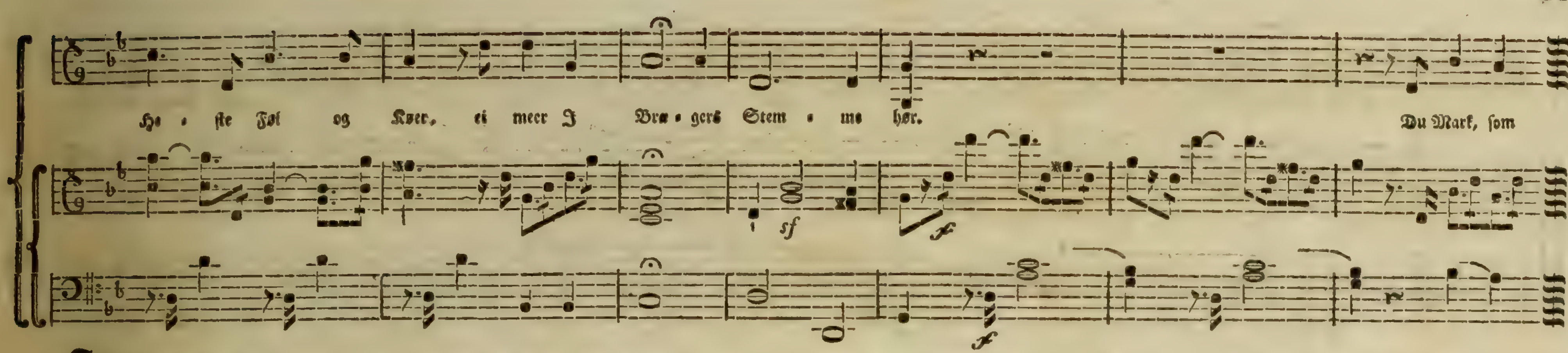

dolce

Chor.
Allegretto
Vær vel - kom-men! Vær vel - kom-men til vort rin-ge Tag, sto-re Prinds! Ma-roc-cos Glæ-de! Vær vel -
kom-men! Smiil med naa - digt Vel-be - hag, smiil med naa - digt Vel-be - hag need til os, som qvæ -
- de, need til os, som qvæ - - de, need til os, som qvæ - de.
Som Deg-nens Stem - me væk-ker Lyst, væk-ker Lyst i Mee-nig-he-dens Bryst, saa - le-des vil du, sto - re

Mand! glæ - - de Dan-marks Land, glæ - - de Dan-marks Land. Vort
Ri-ge fry-des ved dit Navn, Kiendt tu-sin-de Na-tio-ners Æ-re, som slæn-ge sig i Dan-marks Favn, kan
al-drig Dan-marks Søn-ner væ-re. Vær vel - kom-men! Vær vel - kom-men til vort rin-ge Tag, sto-re
Prinds! Ma-roc-cos Glæ-de! Vær vel - kom-men! Smiil med naa - digt Vel-be - hag, smiil med naa - digt Vel-be -

hag need til os, som quæ - - de, need til os, som quæ - - de, need til os, som quæ - de.
43r
Brœger.
Poco vivace.
Far - vel, min elsk - te Me - nig - hed! Far - vel, I la - ve Bon - der-
p
Hyt - ter, hvor jeg saa man - ge Da - ge sleed! jeg E - der nu med Sta - den byt - ter. Far - vel I

Farvel, min elskte Menighed!
Farvel I lave Bønder-Hytter,
Hvor jeg saa mange Dage sleed!
Jeg Eder nu med Staden bytter.
Farvel I Heste, Føl og Kver!
Ei meer I Brægers Stemme hør.

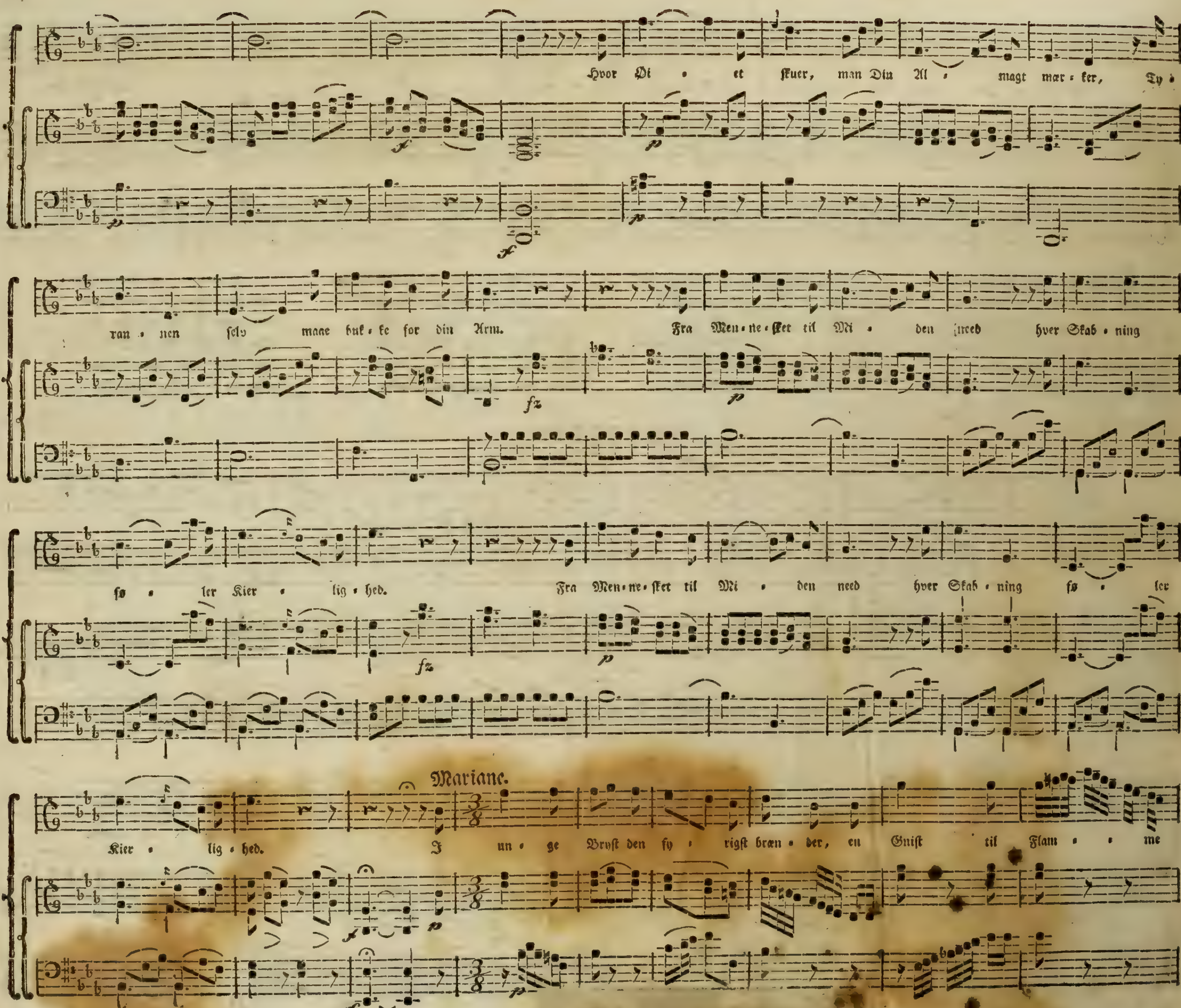
Du Mark, som jeg indhegne lod!
Ei mine Træeskoe meer dig stamper.
Paa Fliser dandse skal min Fod,
Og snart med vendte Skoe jeg tramper.
Farvel du Mark! Farvel I Faar!
Den gamle Bræger fra jer gaaer.

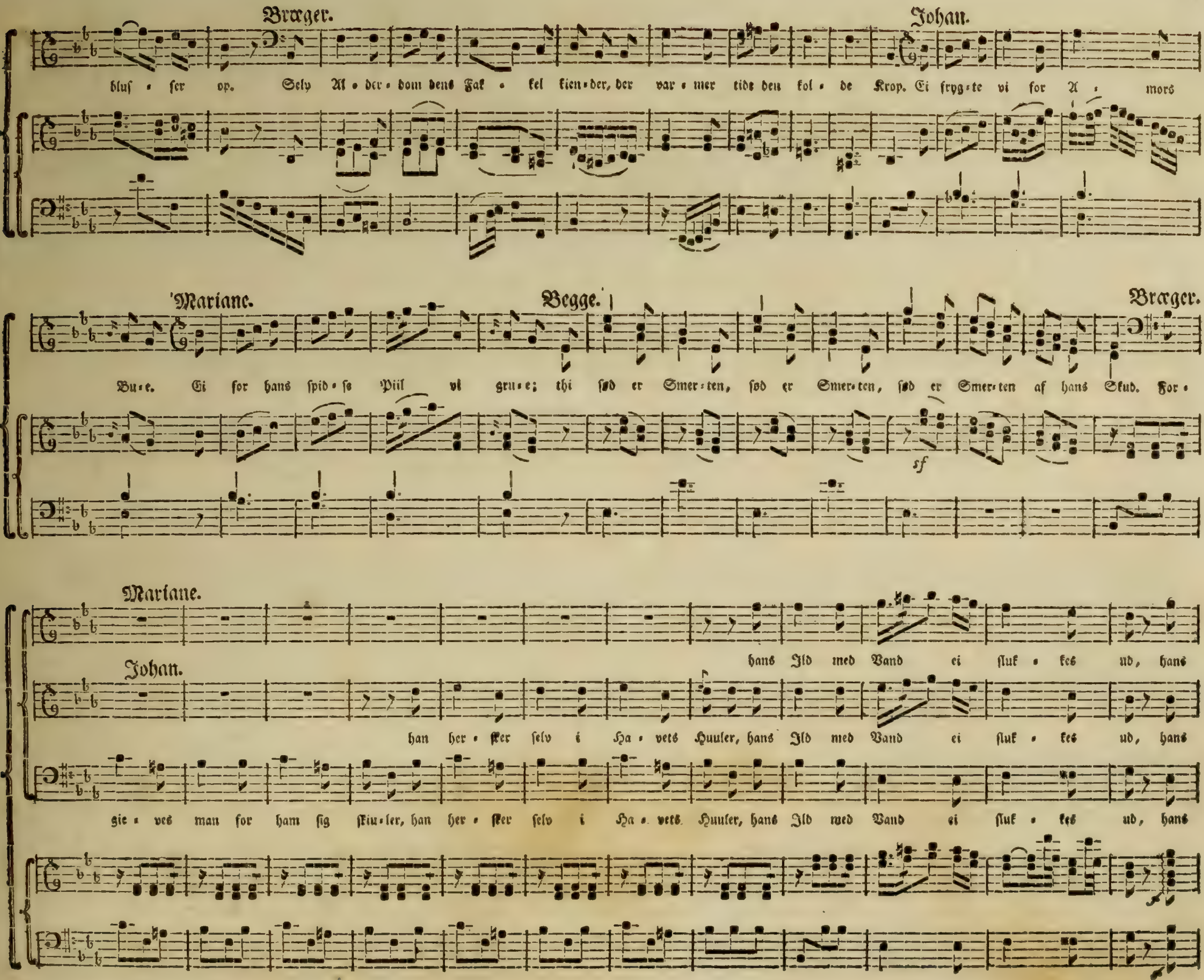
I Brødre! I som mangen Gang
Sad lyttende til Brægers Stemme!
Naar Kruset og hans raske Sang
Bød Eder Fogdens Pidsk at glemme;
For sidste Gang I Bræger seer,
Paa Landet synger han ei meer.

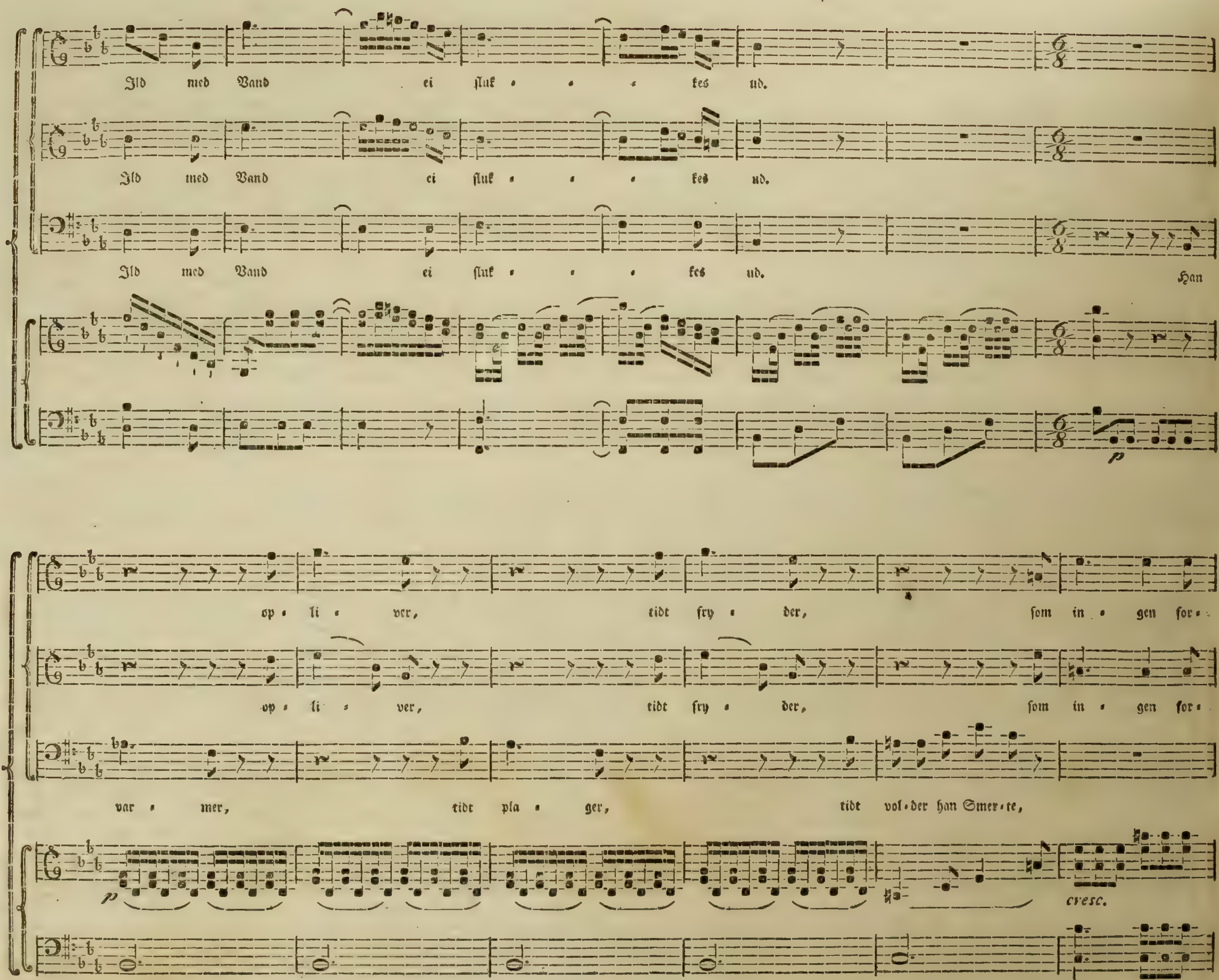
O sørger ei for Eders Degn!
Lad Eders Graad ei meere flyde,
Vel mister I ham fra Jer Egn,
Men bør hans Vel ei Eder fryde?
Thi Bræger følge maae sit Kald:
Han nu for Hoffet synge skal.

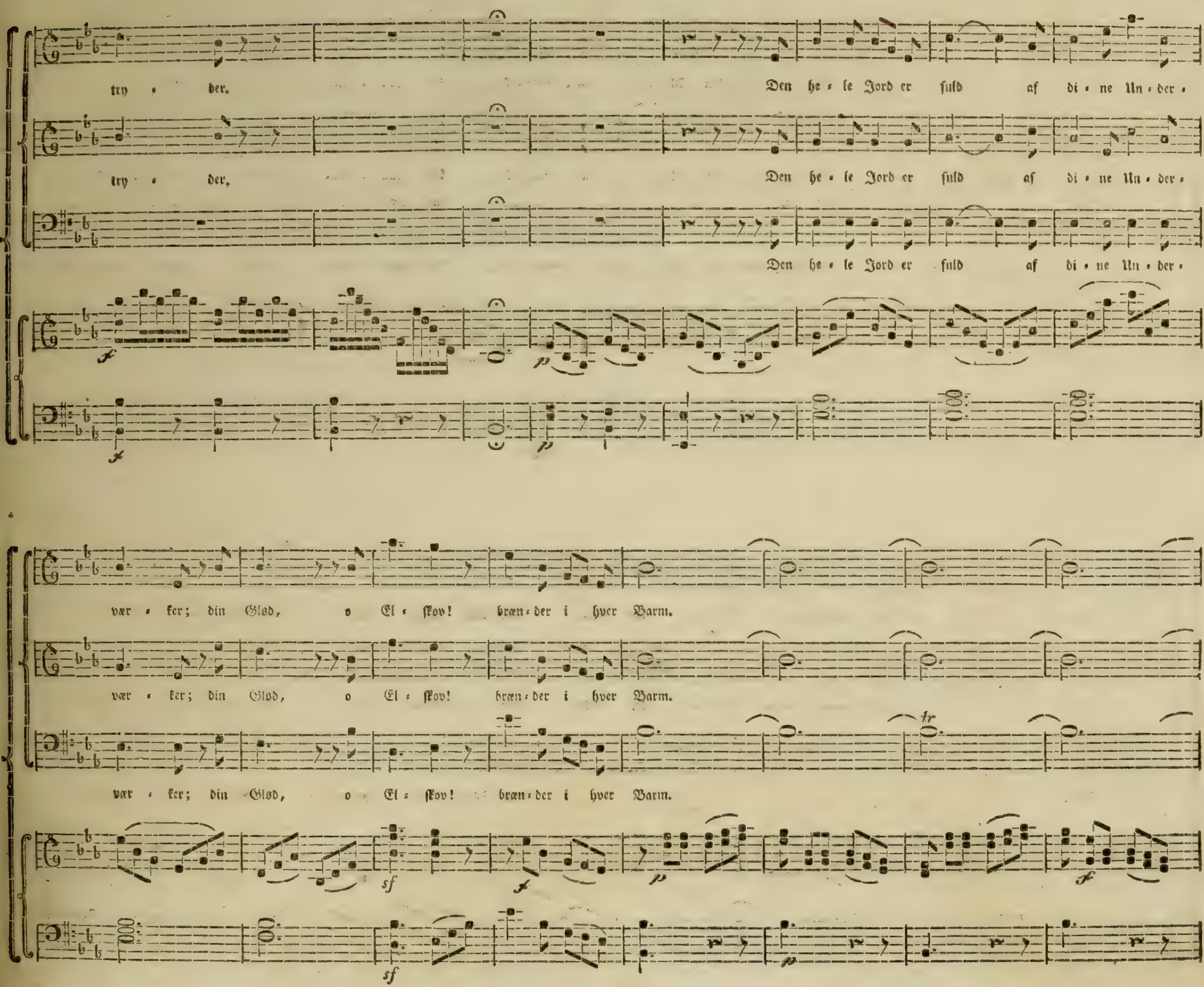
TERZETTO.

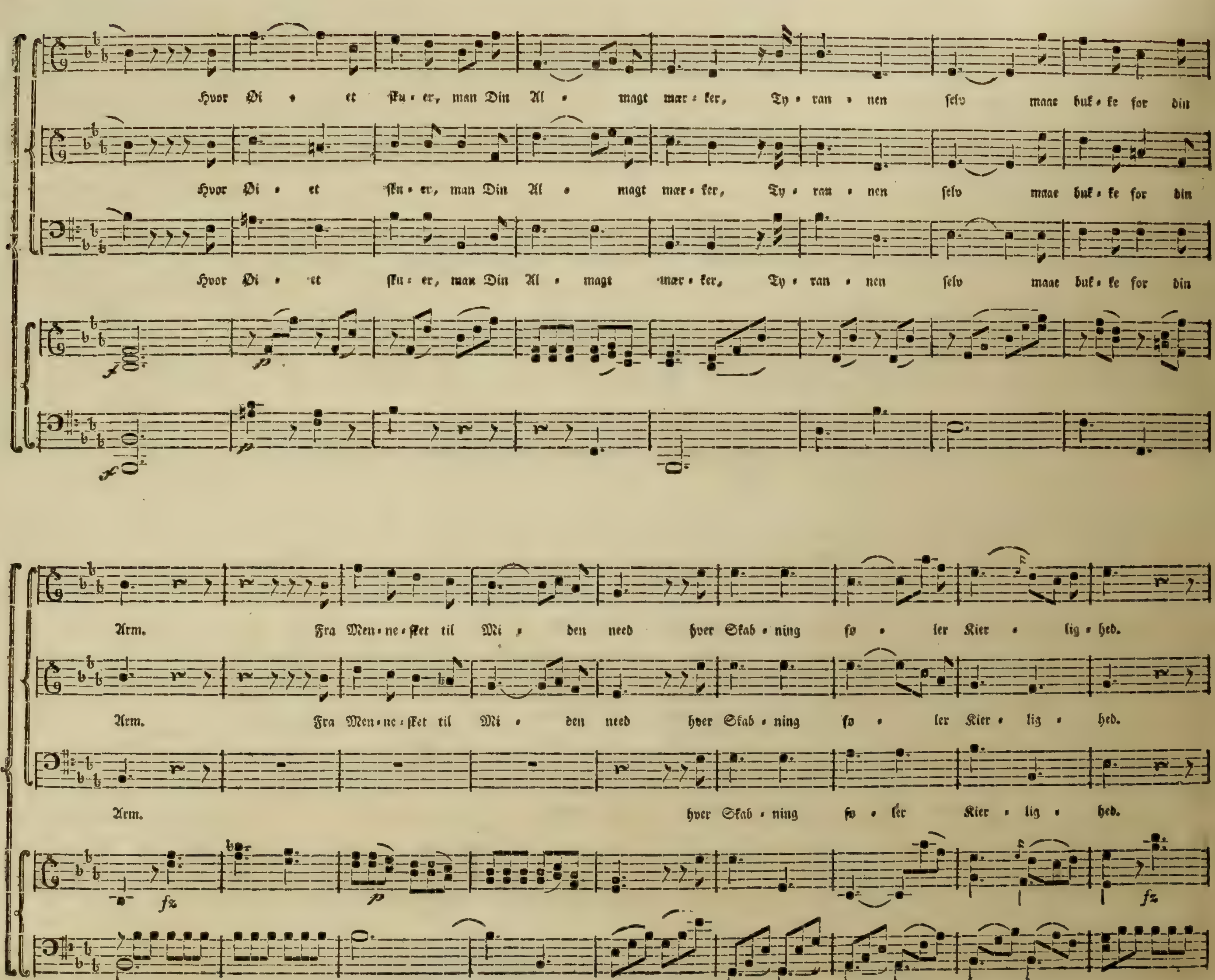

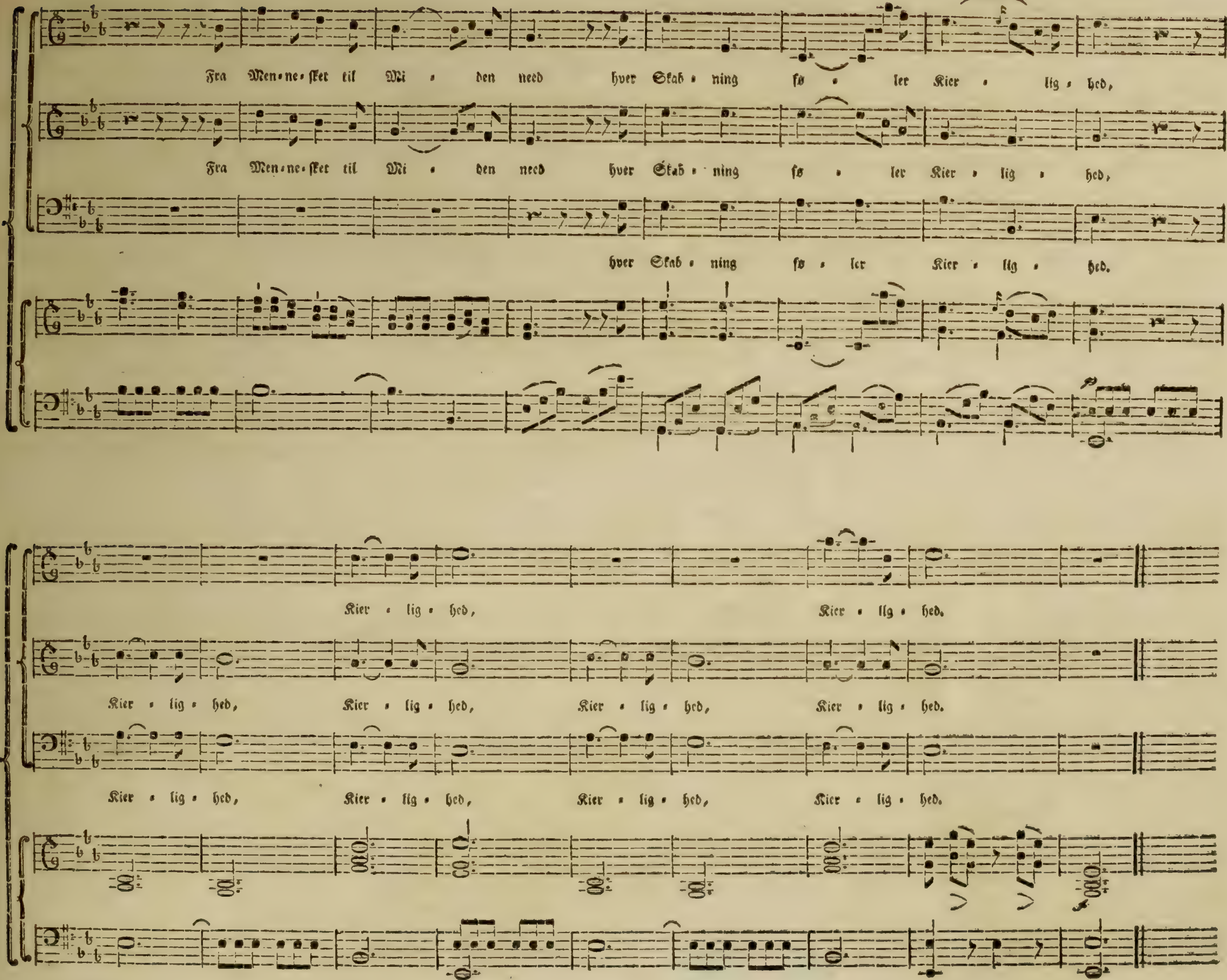

Hvor Di • et skuer, man Din Al • magt mær • ker, Ty •
ran • nen selv maae buk • ke for din Arm. Fra Men • ne • sket til Mi • den need hver Skab • ning
fø • ler Kier • lig • hed. Fra Men • ne • sket til Mi • den need hver Skab • ning fø • ler
Mariane.
Kier • lig • hed. I un • ge Bryst den fy • rigst bræn • der, en Gnist til Flam • • me

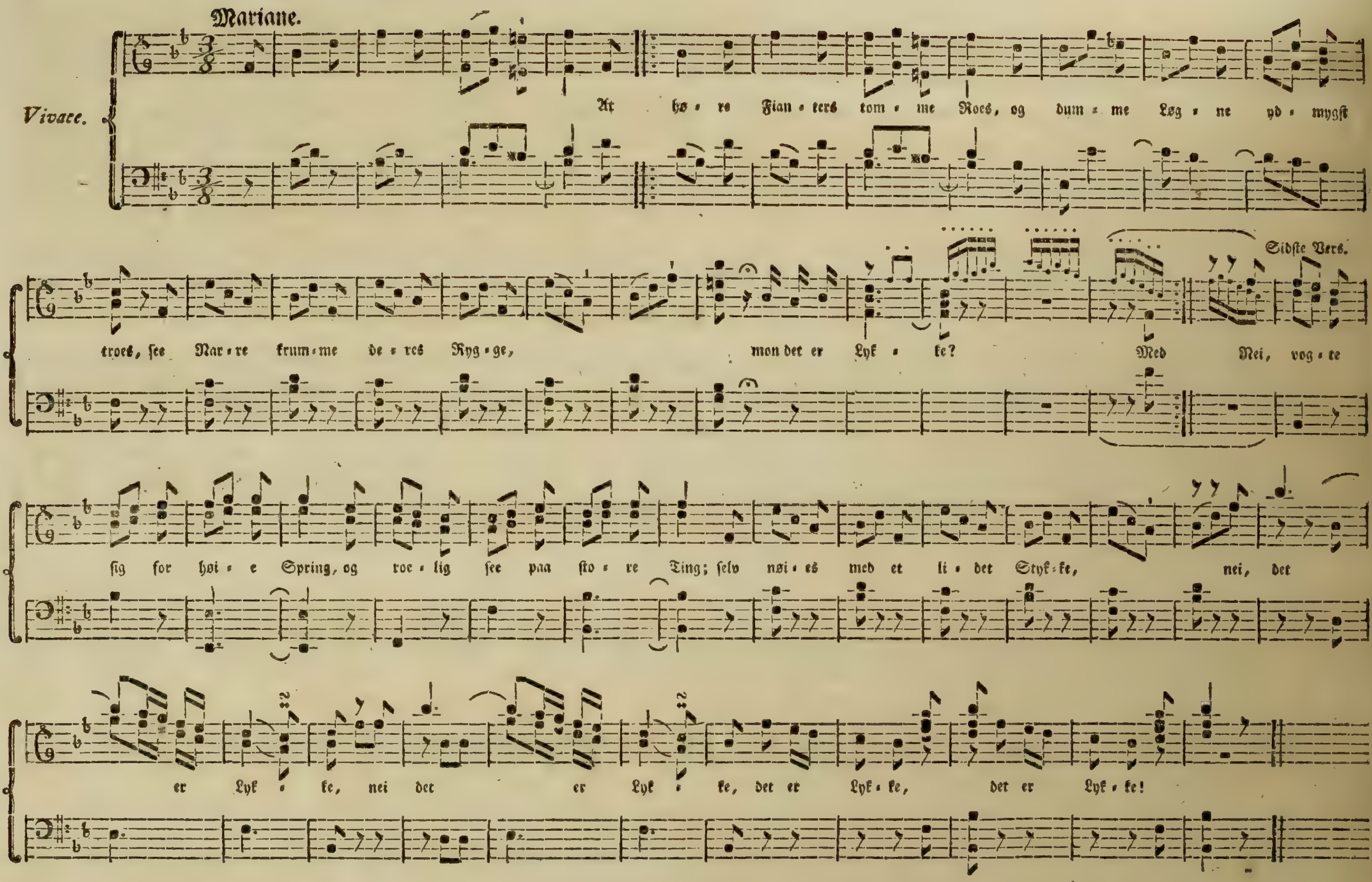

Brœger.
Johan.
blus - ser op. Selv Al - der - dom dens Fak - kel kien - der, der var - mer tids den kol - de Krop. Ei fryg - te vi for A - mors
Mariane.
Begge.
Brœger.
Bu - e. Ei for hans spid - se Piil vi gru - e; thi sød er Smer - ten, sød er Smer - ten, sød er Smer - ten af hans Skud. For -
sf
Mariane.
hans Ild med Vand ei sluk - kes ud, hans
Johan.
han her - sker selv i Ha - vets Huuler, hans Ild med Vand ei sluk - kes ud, hans
gie - ves man for ham sig skiu - ler, han her - sker selv i Ha - vets Huuler, hans Ild med Vand ei sluk - kes ud, hans

Ild med Vand ei sluk - - - kes ud.
Ild med Vand ei sluk - - - kes ud.
Ild med Vand ei sluk - - - kes ud.
Han
op - li - ver, tidt fry - der, som in - gen for -
op - li - ver, tidt fry - der, som in - gen for -
var - mer, tidt pla - ger, tidt vol - der han Smer - te,
cresc.

try - der.
Den he - le Jord er fuld af di - ne Un - der -
try - der.
Den he - le Jord er fuld af di - ne Un - der -
Den he - le Jord er fuld af di - ne Un - der -
vær - ker; din Glød, o El - skov! bræn - der i hver Barm.
vær - ker; din Glød, o El - skov! bræn - der i hver Barm.
vær - ker; din Glød, o El - skov! bræn - der i hver Barm.

Hvor Di - et sku - er, man Din Al - magt mær - ker, Ty - ran - nen selv maae buk - ke for din
Hvor Di - et sku - er, man Din Al - magt mær - ker, Ty - ran - nen selv maae buk - ke for din
Hvor Di - et sku - er, man Din Al - magt mær - ker, Ty - ran - nen selv maae buk - ke for din
Arm. Fra Men - ne - sket til Mi - den need hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed.
Arm. Fra Men - ne - sket til Mi - den need hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed.
Arm. hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed.
p
fz

Fra Men-ne-ſket til Mi - den need hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed,
Fra Men-ne-ſket til Mi - den need hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed,
hver Skab - ning fø - ler Kier - lig - hed.
Kier - lig - hed, Kier - lig - hed.
Kier - lig - hed, Kier - lig - hed, Kier - lig - hed, Kier - lig - hed.
Kier - lig - hed, Kier - lig - hed, Kier - lig - hed, Kier - lig - hed.

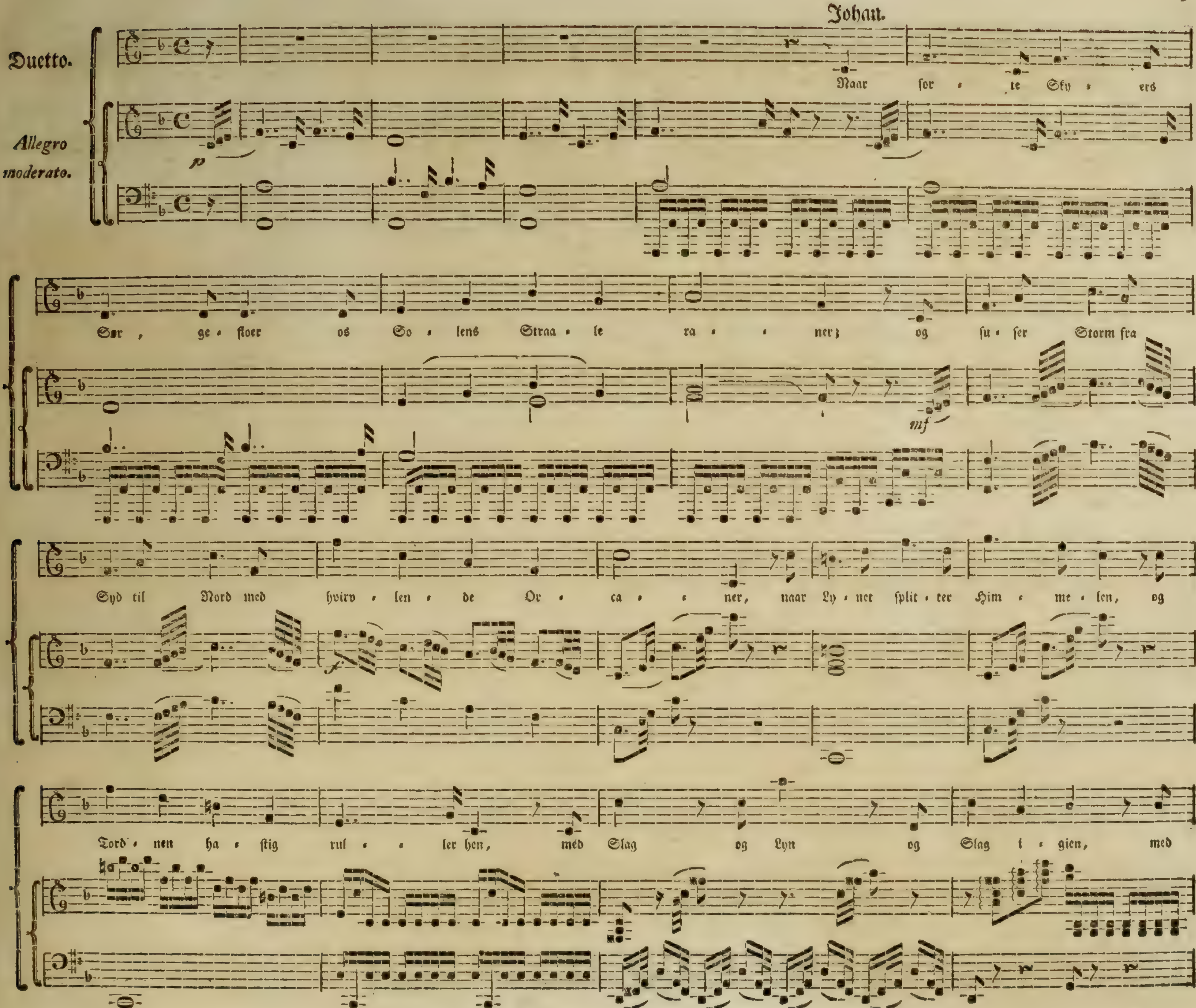
At høre Fianters tomme Roes,
Og dumme Løgne ydmygst troes,
See Narre krumme deres Rygge,
Mon det er Lykke?

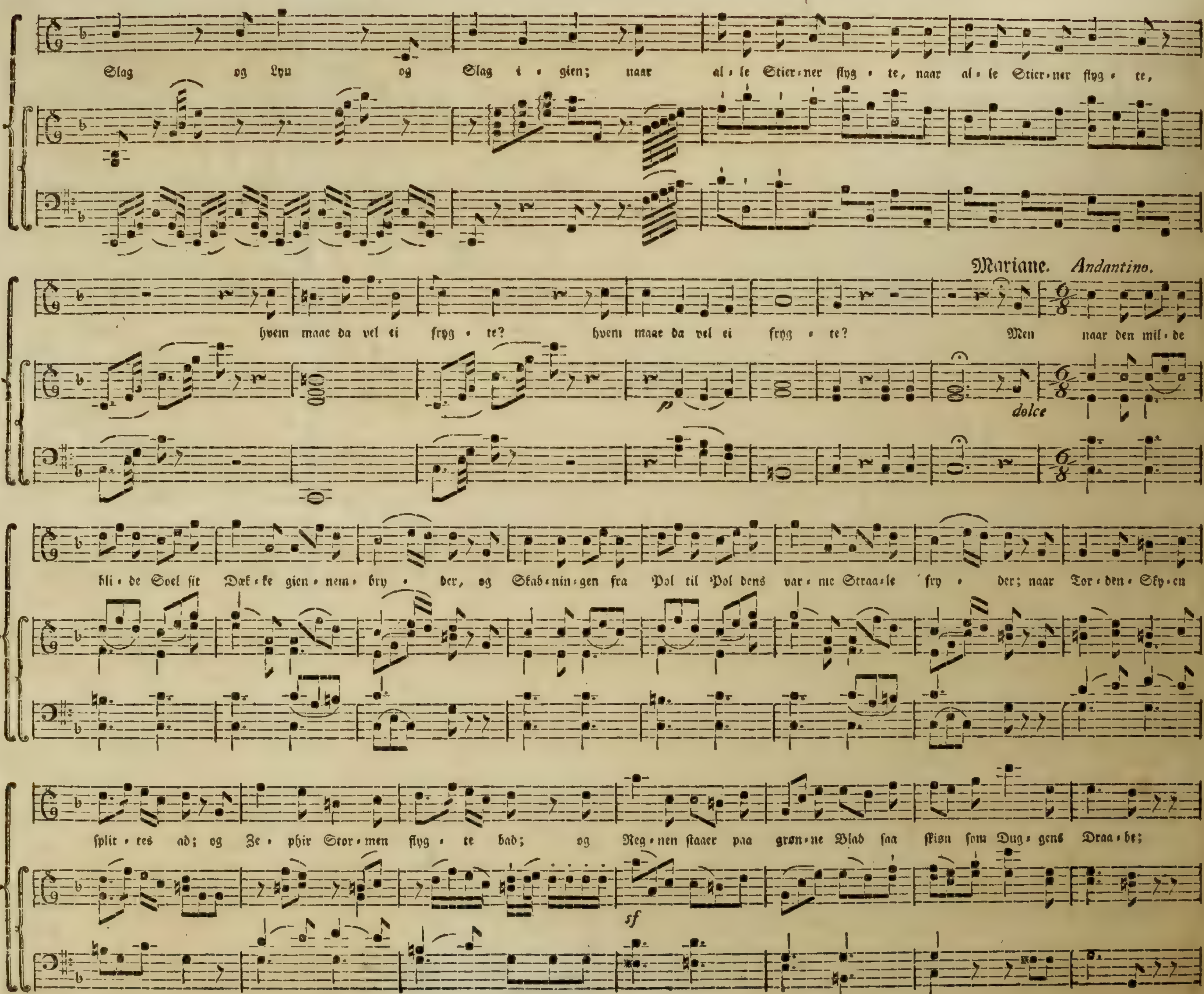
Med Flor og Fiær at meies ud,
Gaae hver Dag pyntet, som en Brud,
Med Perler og med Gyldenstykke,
Mon det er Lykke?

At mædske sig og blive feed
Ved daglig Overflødighed,
At trættes ved at svælge, tygge,
Mon det er Lykke?

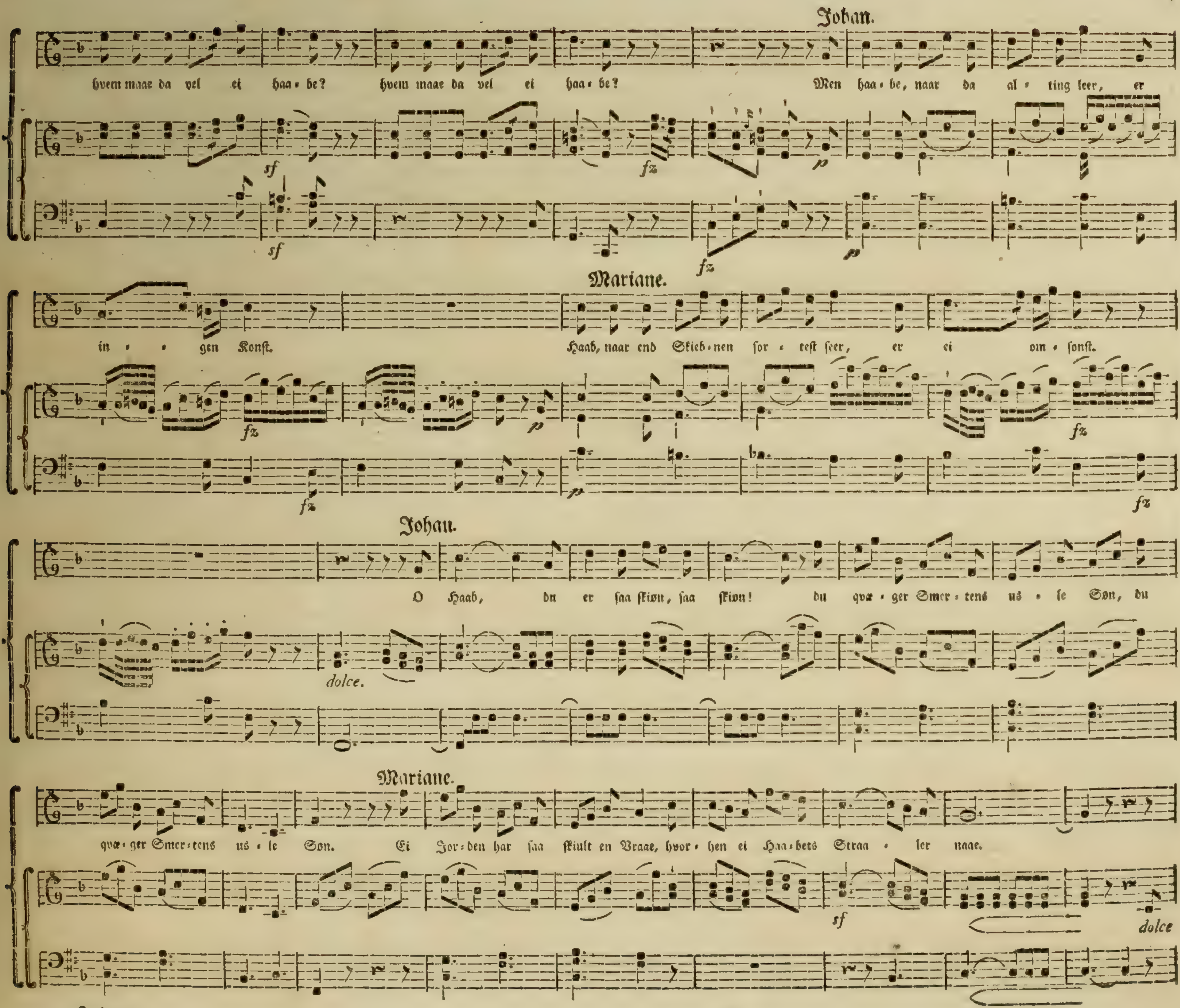
At gaae ad Kryberiets Gang
Fra lavere til større Rang,
At trykkes for igien at trykke,
Mon det er Lykke?

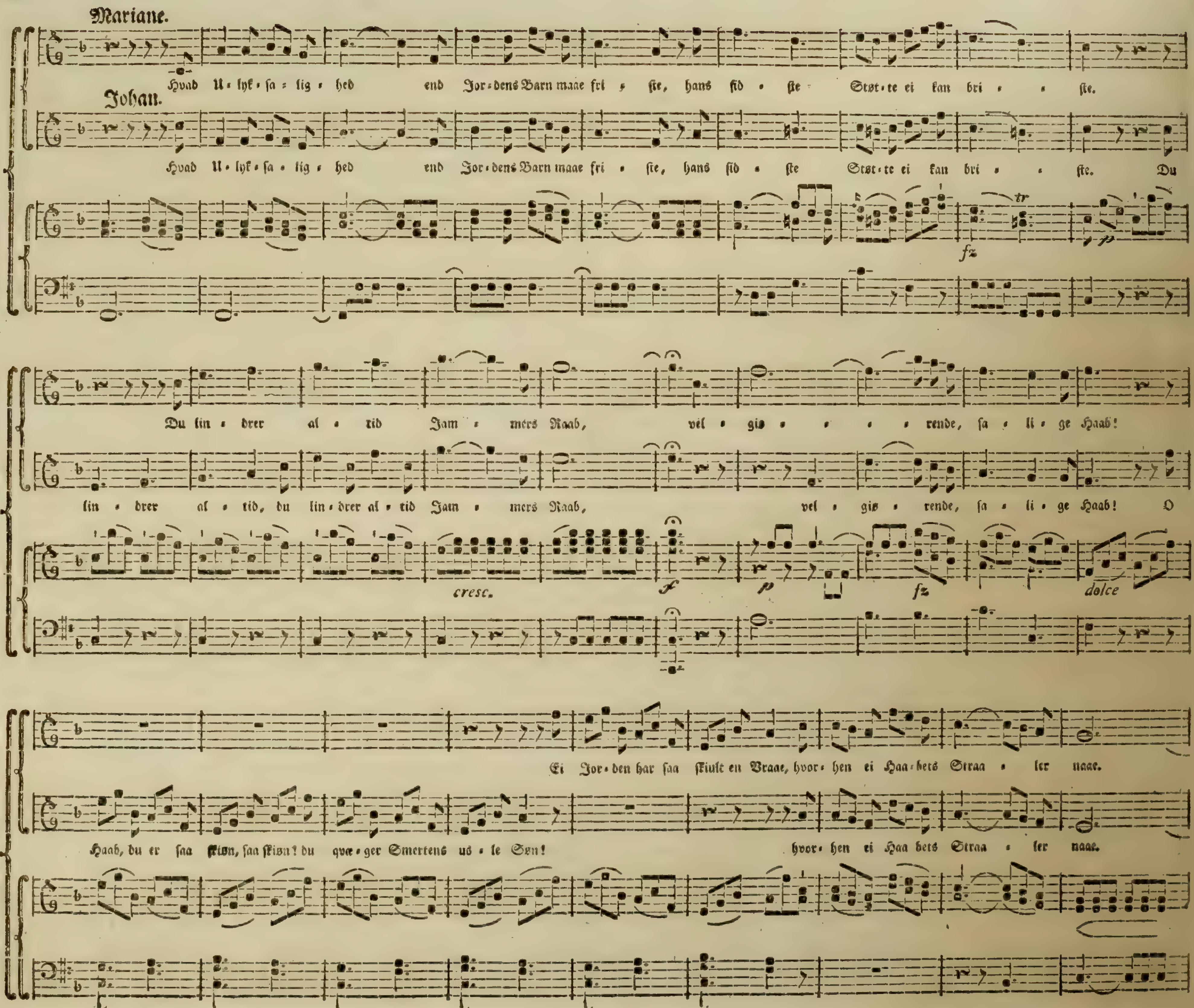
Nei, vogte sig for høie Spring,
Og roelig see paa store Ting;
Selv nøies med et lidet Stykke,
Nei det er Lykke!

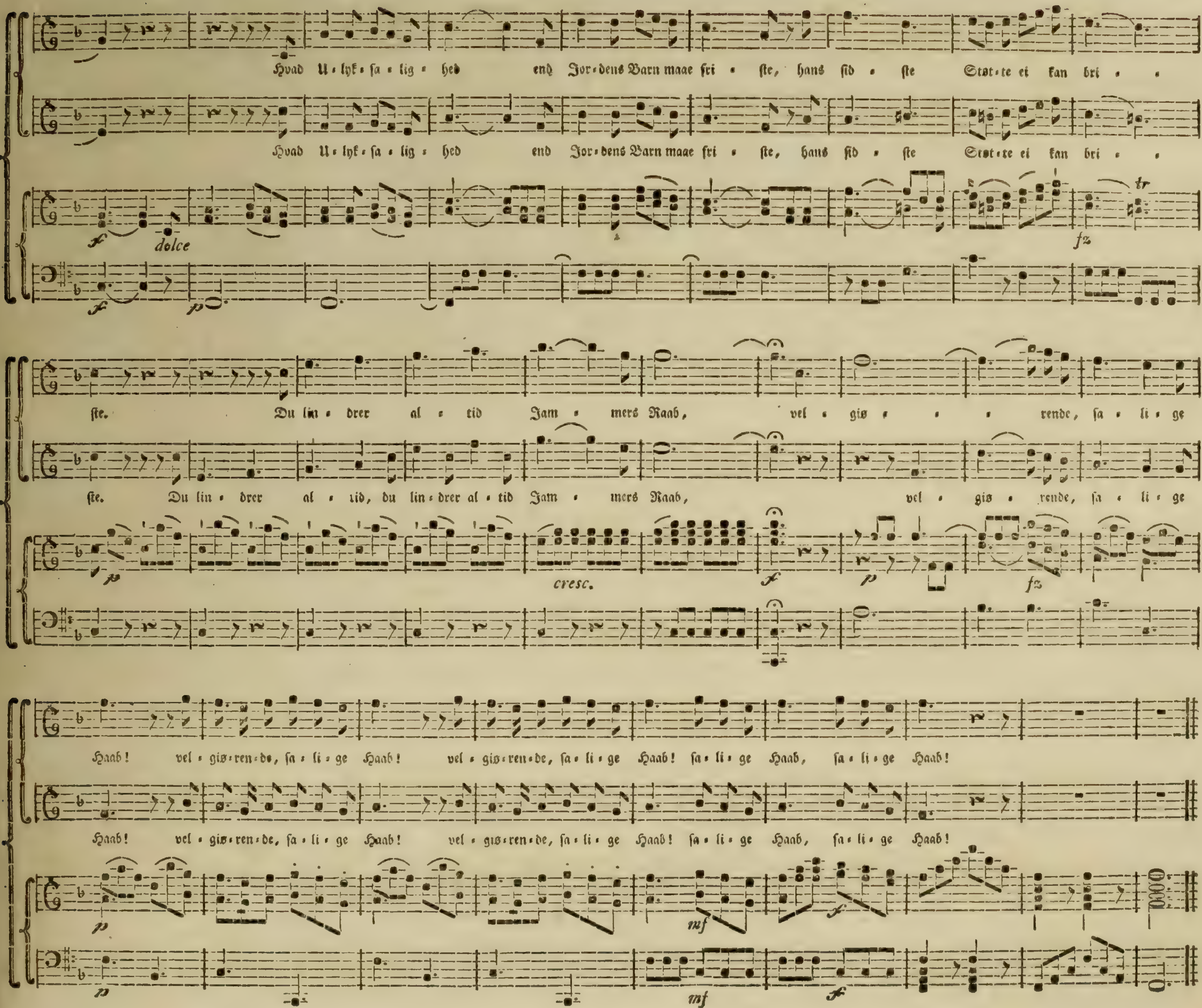

Duetto.
Allegro moderato.
Johan.
Naar for - te Sky - ers
Sor - ge - floer os So - lens Straa - le ra - - ner; og su - ser Storm fra
Syd til Nord med hvirv - len - de Or - ca - - ner, naar Ly - net split - ter Him - me - len, og
Tord - nen ha - stig rul - - ler hen, med Slag og Lyn og Slag i - gien, med

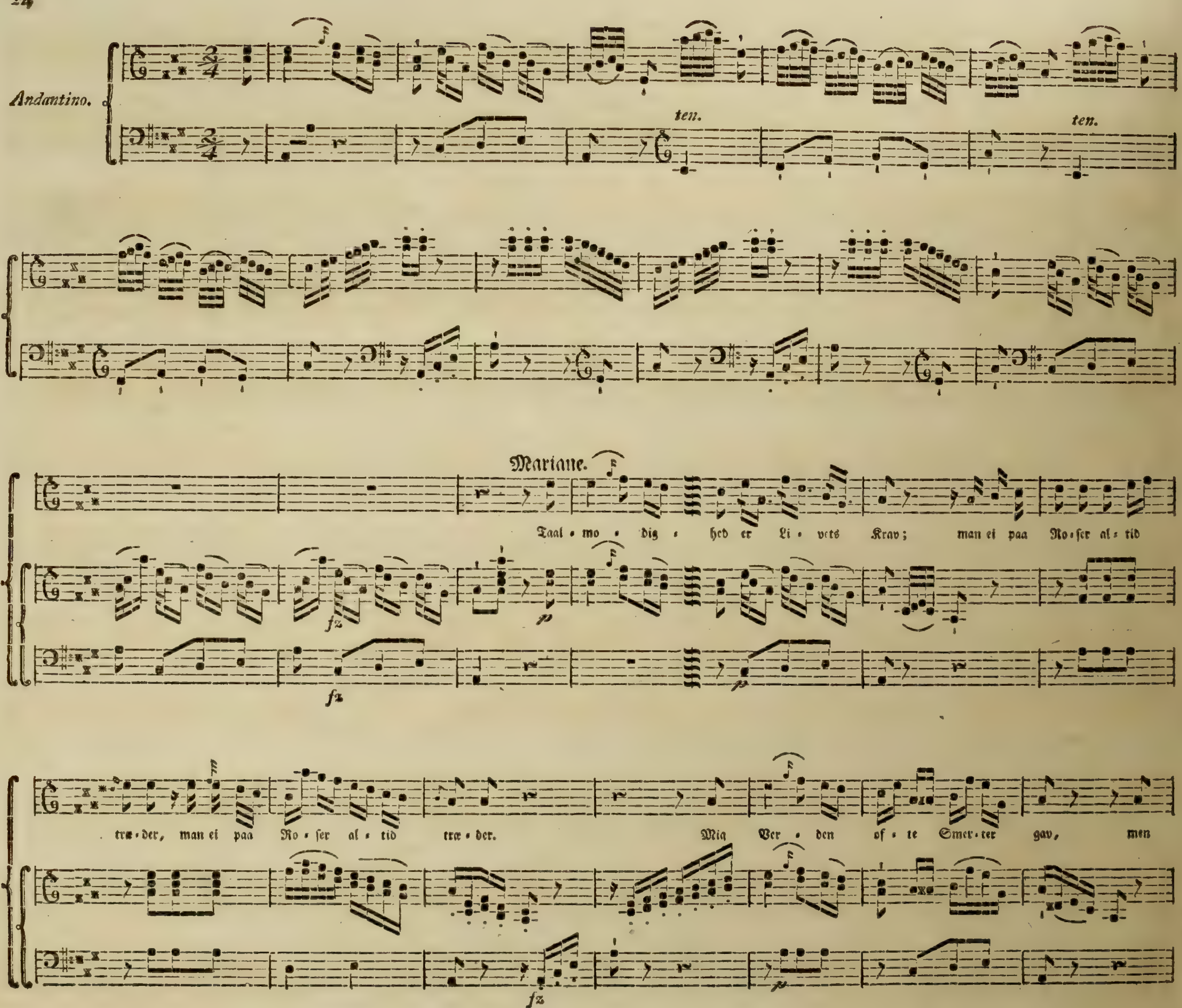

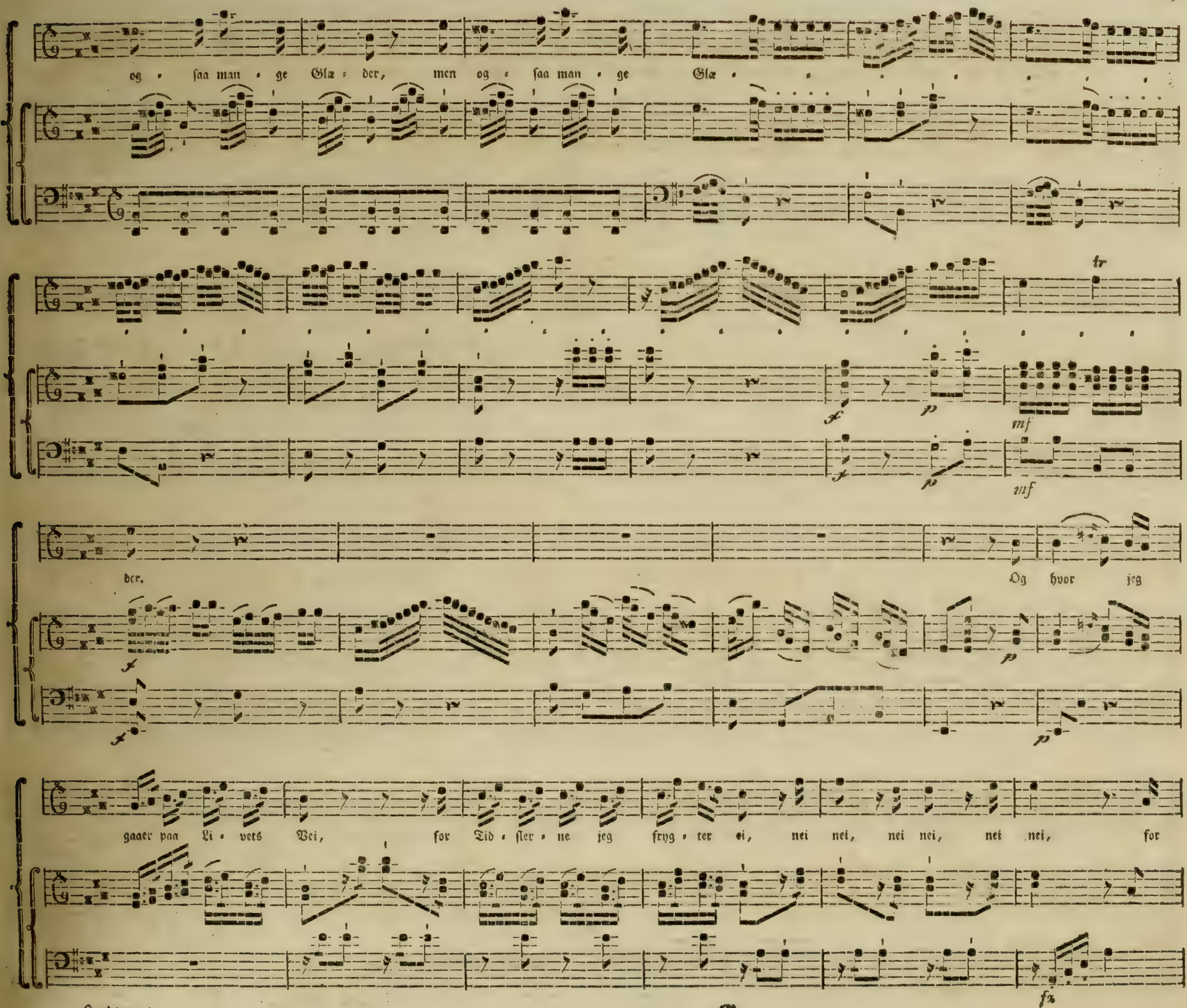
Slag og Lyn og Slag i - gien; naar al - le Stier - ner flyg - te, naar al - le Stier - ner flyg - te,
hvem maae da vel ei fryg - te? hvem maae da vel ei fryg - te?
Mariane. Andantino.
Men naar den mil - de
p
dolce
bli - de Soel sit Dæk - ke gien - nem - bry - der, og Skab - nin - gen fra Pol til Pol dens var - me Straa - le fry - der; naar Tor - den - Sky - en
split - tes ad; og Ze - phir Stor - men flyg - te bad; og Reg - nen staaer paa grøn - ne Blad saa skiøn som Dug - gens Draa - be;
sf

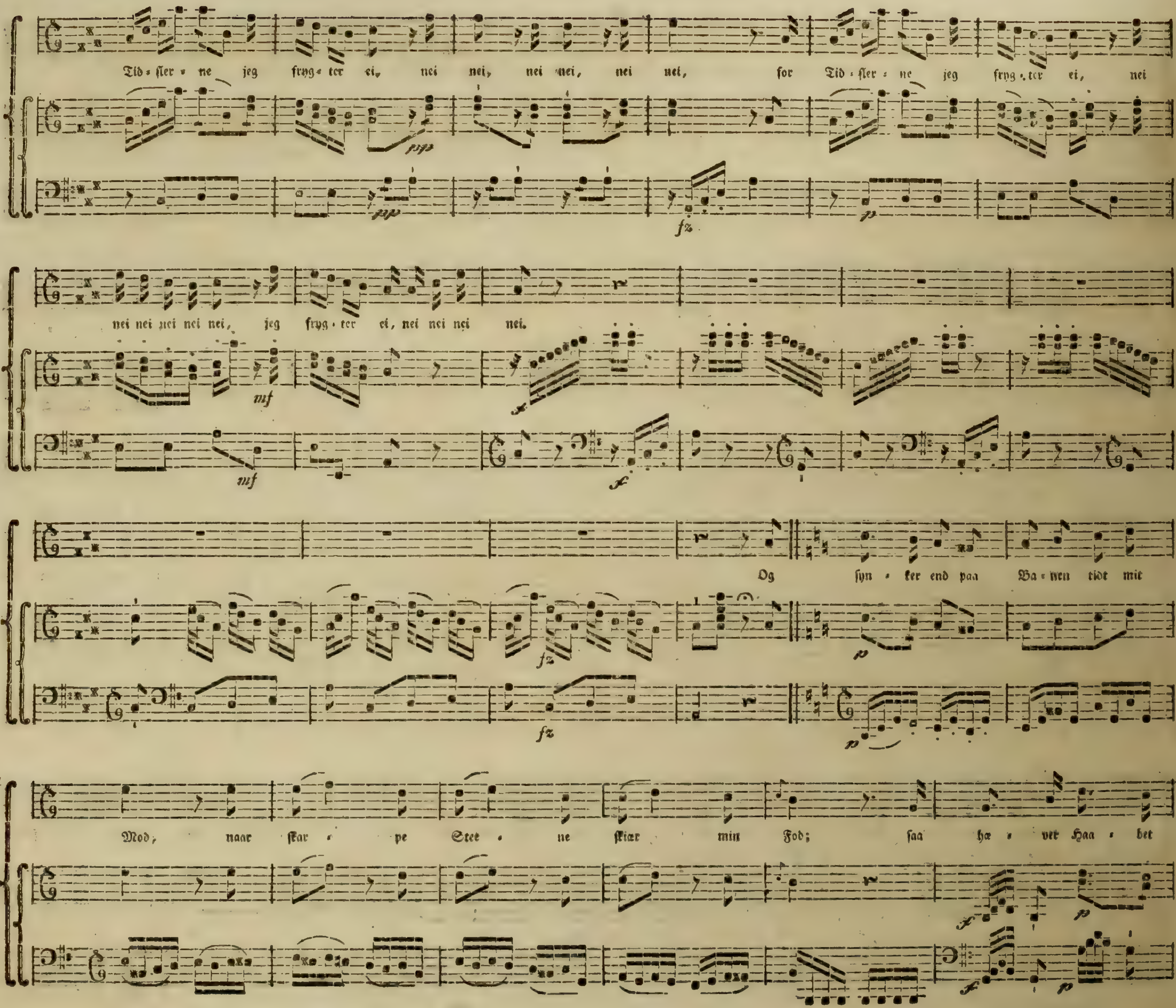

Johan.
hvem maae da vel ei haa = be? hvem maae da vel ei haa = be?
Men haa = be, naar da al = ting leer, er
sf
fz
p
in = = gen Konst.
Mariane.
Haab, naar end Skieb = nen for = test seer, er ei om = sonst.
fz
p
Johan.
O Haab, du er saa skiøn, saa skiøn! du qvæ = ger Smer = tens us = le Søn, du
dolce.
Mariane.
qvæ = ger Smer = tens us = le Søn. Ei Jor = den har saa skiult en Vraae, hvor = hen ei Haa = bets Straa = ler naae.
sf
dolce

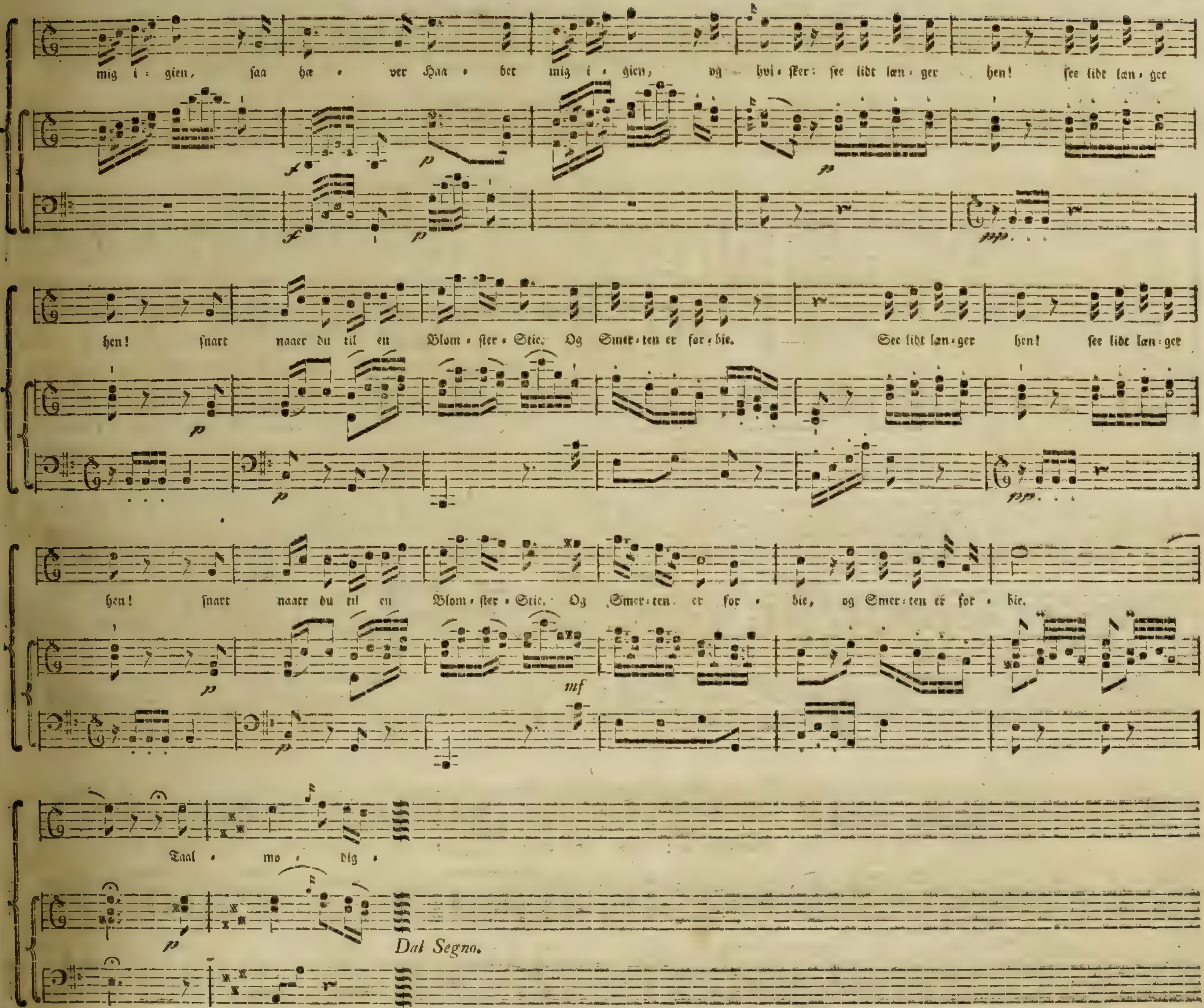

Mariane.
Hvad U-lyk-sa-lig-hed end Jor-dens Barn maae fri-ste, hans sid-ste Støt-te ei kan bri-ste.
Johan.
Hvad U-lyk-sa-lig-hed end Jor-dens Barn maae fri-ste, hans sid-ste Støt-te ei kan bri-ste. Du
fz
tr
p
Du lin-drer al-tid Jam-mers Raab, vel-gi-rende, sa-li-ge Haab!
lin-drer al-tid, du lin-drer al-tid Jam-mers Raab, vel-gi-rende, sa-li-ge Haab! O
cresc.
f
p
fz
dolce
Ei Jor-den har saa skiult en Vraae, hvor-hen ei Haa-bets Straa-ler naae.
Haab, du er saa skiøn, saa skiøn! du qvæ-ger Smertens us-le Søn! hvor-hen ei Haa-bets Straa-ler naae.

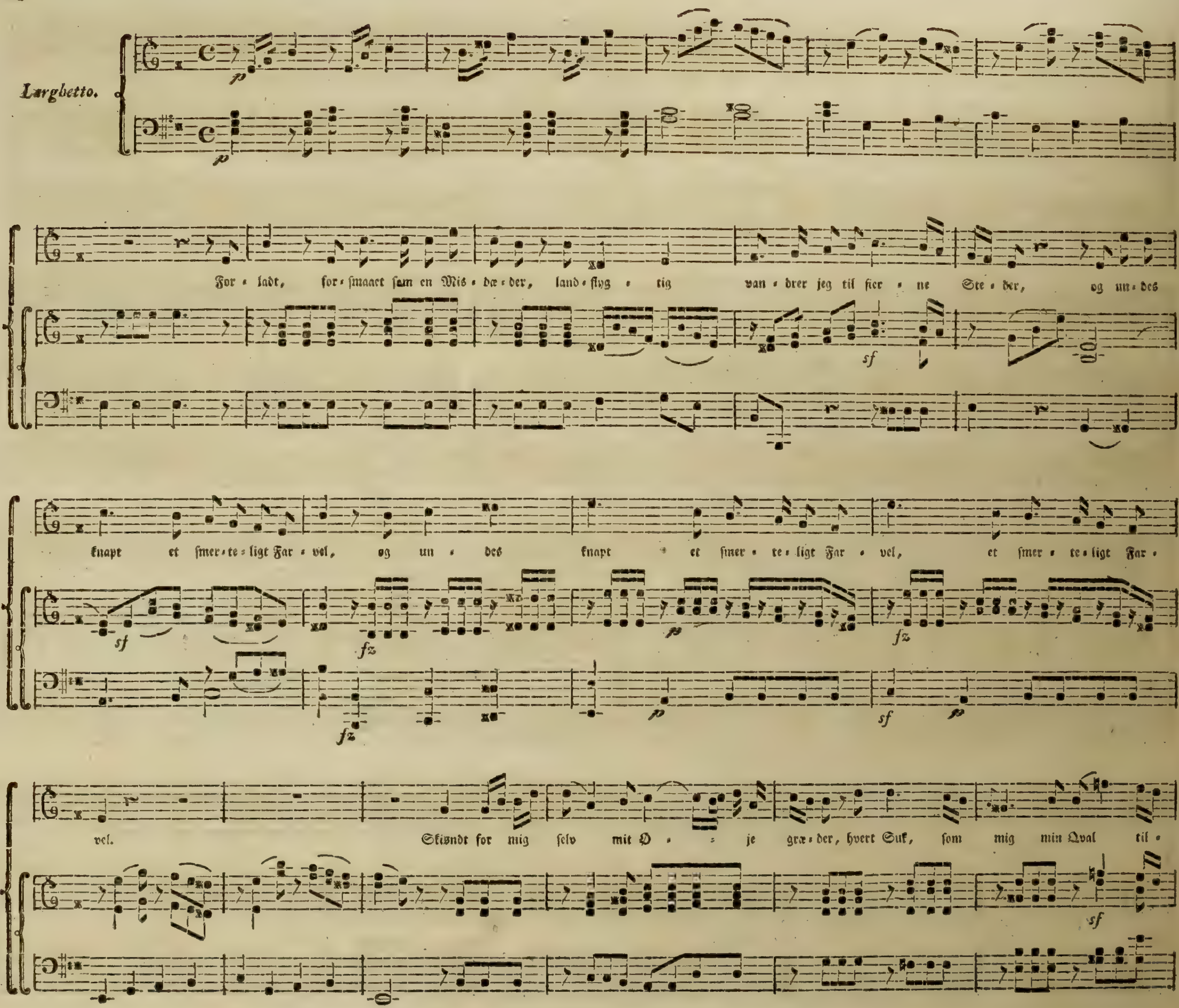

Hvad U-lyk-sa-lig-hed end Jor-dens Barn maae fri-ste, hans sid-ste Støt-te ei kan bri-
Hvad U-lyk-sa-lig-hed end Jor-dens Barn maae fri-ste, hans sid-ste Støt-te ei kan bri-
dolce
fz
ste. Du lin-drer al-tid Jam-mers Raab, vel-giø-rende, sa-li-ge
ste. Du lin-drer al-tid, du lin-drer al-tid Jam-mers Raab, vel-giø-rende, sa-li-ge
cresc.
fz
Haab! vel-giø-ren-de, sa-li-ge Haab! vel-giø-ren-de, sa-li-ge Haab! sa-li-ge Haab, sa-li-ge Haab!
Haab! vel-giø-ren-de, sa-li-ge Haab! vel-giø-ren-de, sa-li-ge Haab! sa-li-ge Haab, sa-li-ge Haab!
mf

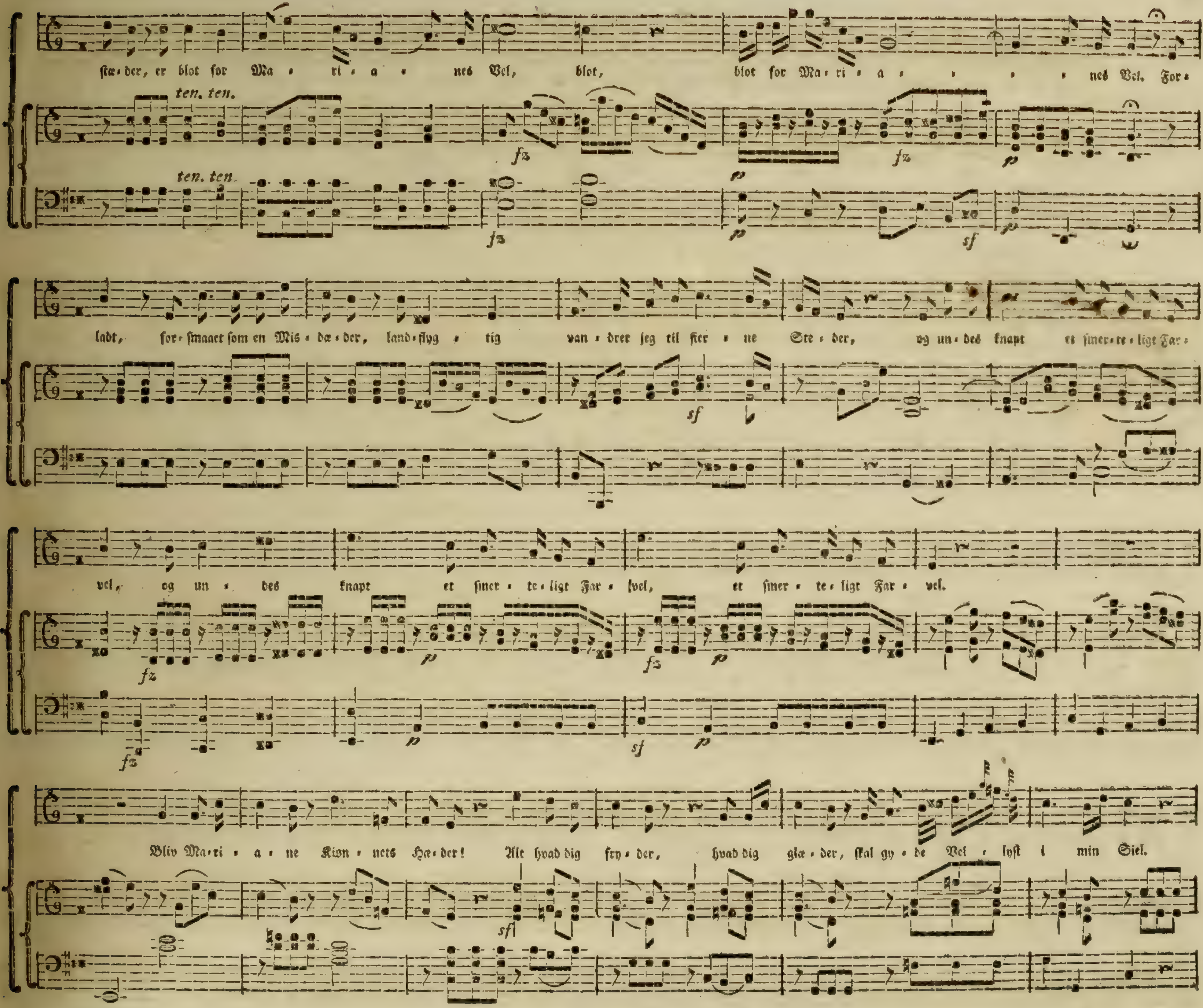

Andantino.
ten.
ten.
Mariane.
Taal • mo • dig • hed er Li • vets Krav; man ei paa Ro • ser al • tid
træ • der, man ei paa Ro • ser al • tid træ • der.
Mig Ver • den of • te Smer • ter gav, men
fz
p

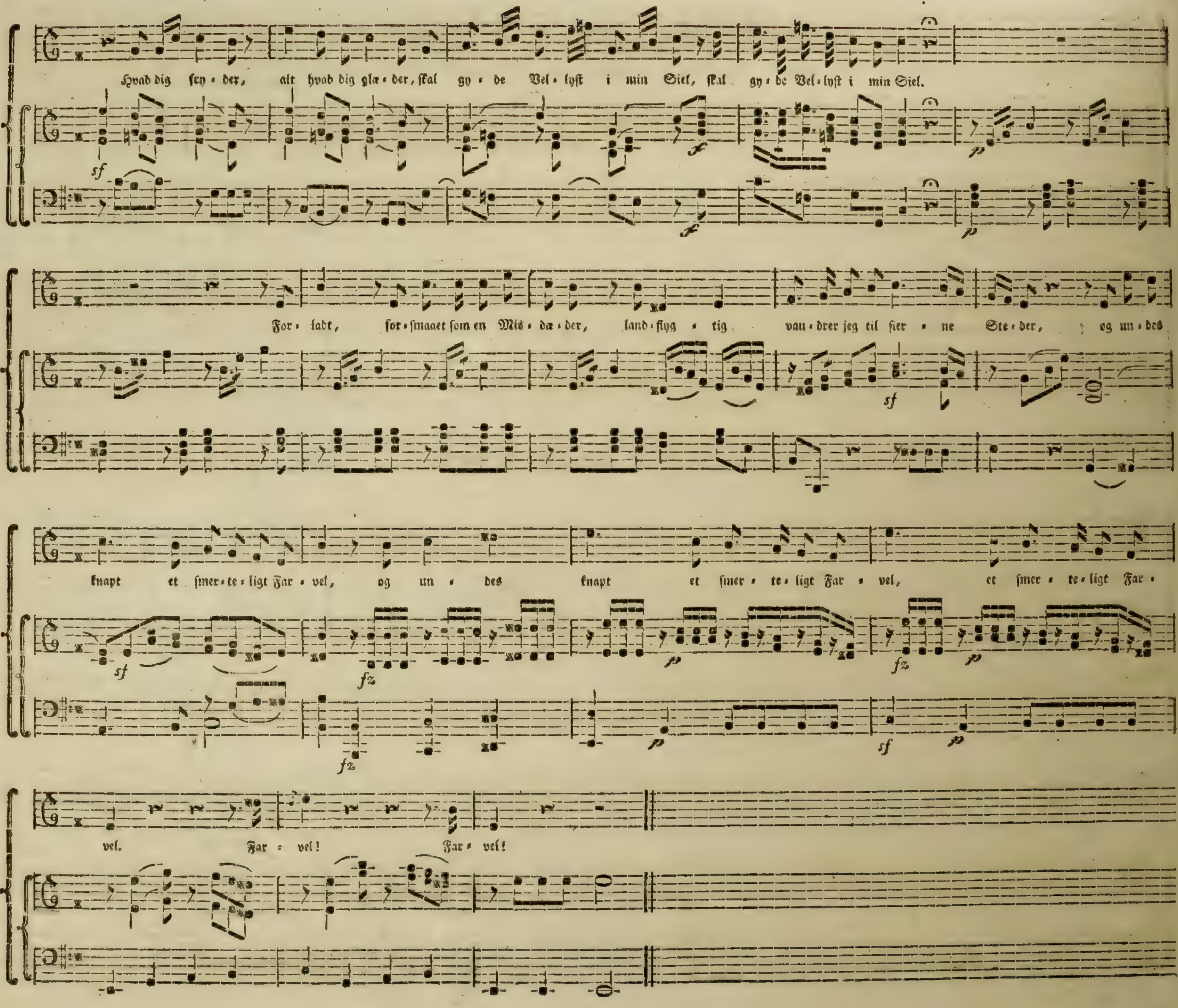

og · saa man · ge Glæ · der, men og · saa man · ge Glæ ·
der.
Og hvor jeg
gaaer paa Li · vets Vei, for Tid · ster · ne jeg fryg · ter ei, nei nei, nei nei, nei nei, for

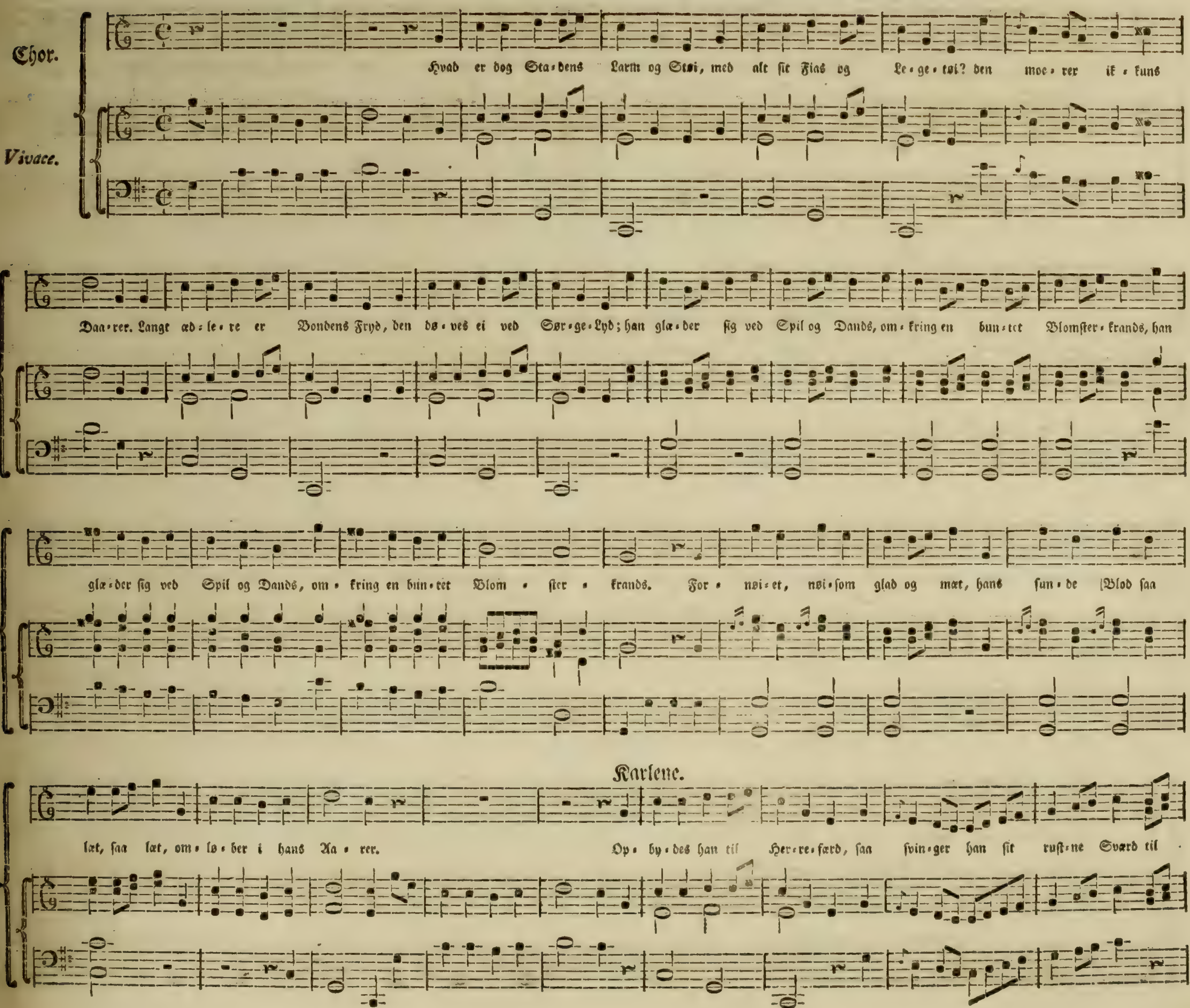

Tid - ſler - ne jeg fryg - ter ei, nei nei, nei nei, nei nei, for Tid - ſler - ne jeg fryg - ter ei, nei
nei nei nei nei nei, jeg fryg - ter ei, nei nei nei nei.
Og ſyn - ker end paa Ba - nen tidt mit
Mod, naar ſkar - pe Ste - ne ſkiær min Fod; ſaa hæ - vet Haa - bet

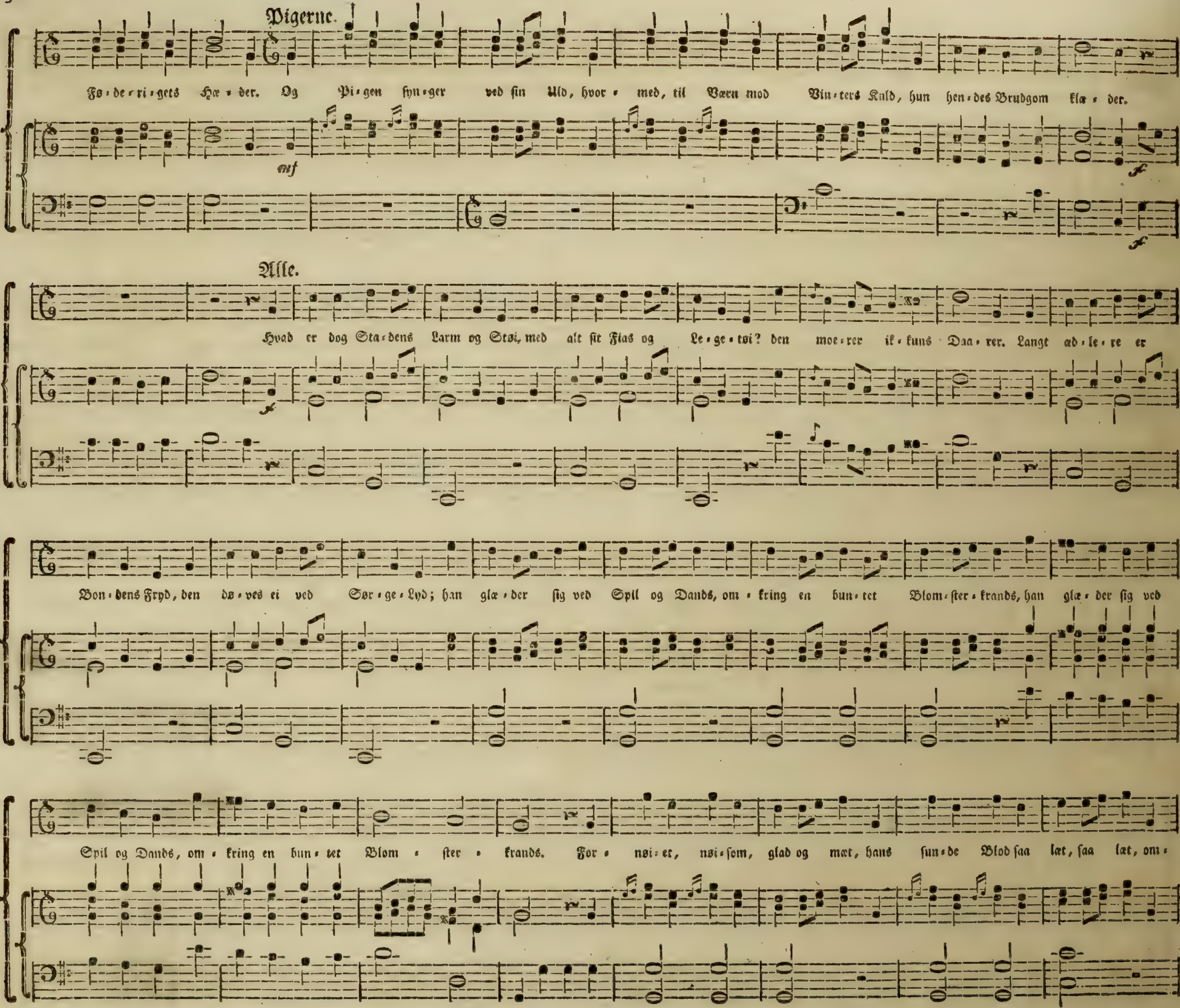

mig i = gien, saa hæ = ver Haa = bet mig i = gien, og hvi = sker: see lidt læn = ger hen! see lidt læn = ger
hen! snart naaer du til en Blom = ster = Stie. Og Smer = ten er for = bie. See lidt læn = ger hen! see lidt læn = ger
hen! snart naaer du til en Blom = ster = Stie. Og Smer = ten er for = bie, og Smer = ten er for = bie.
Taal = mo = dig =
Dal Segno.

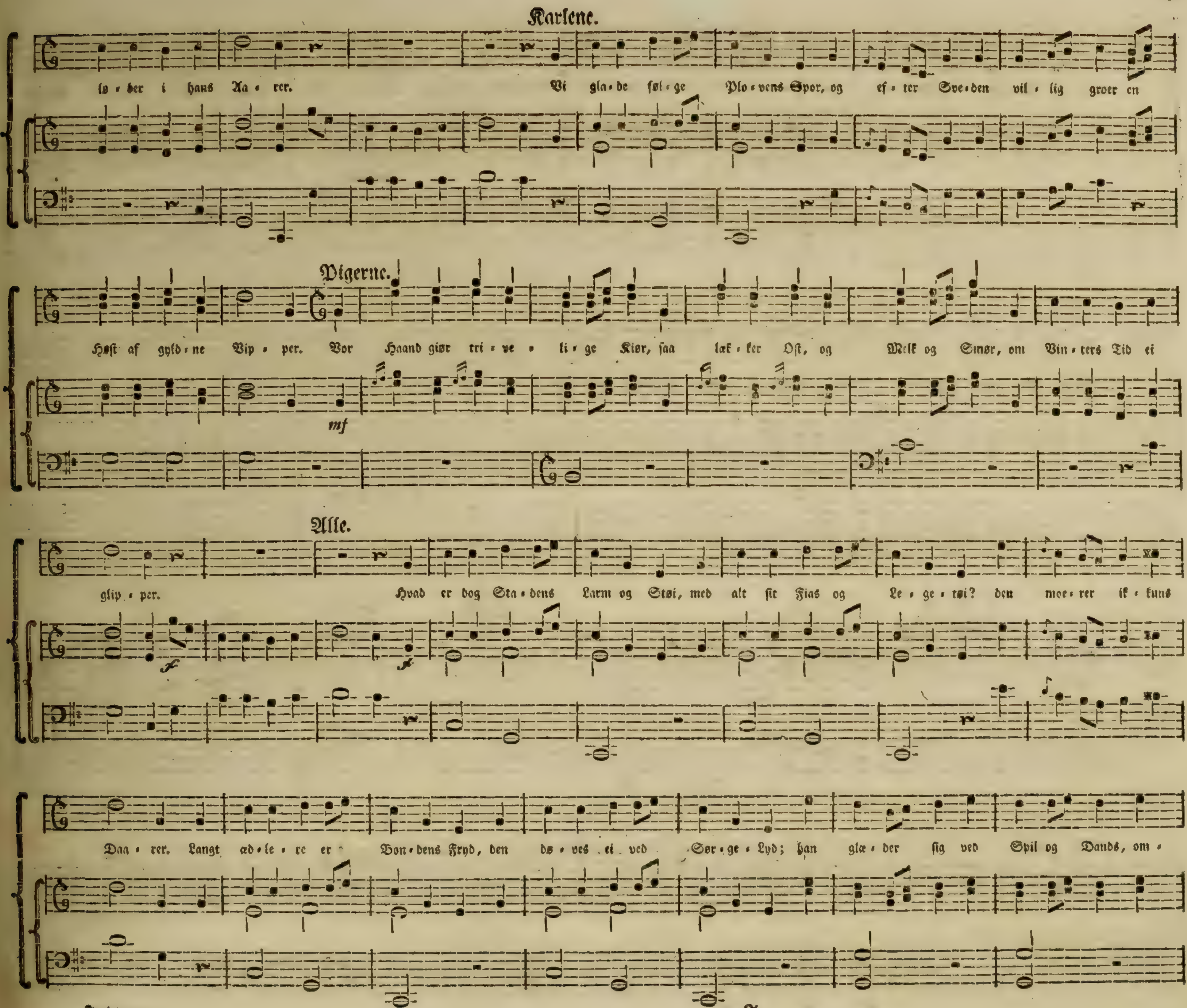

Larghetto.
For - ladt, for - smaaet som en Mis - dæ - der, land - flyg - tig van - drer jeg til fier - ne Ste - der, og un - des
knapt et smer - te - ligt Far - vel, og un - des knapt et smer - te - ligt Far - vel, et smer - te - ligt Far -
vel. Skiøndt for mig selv mit Ø - je græ - der, hvert Suk, som mig min Qval til -

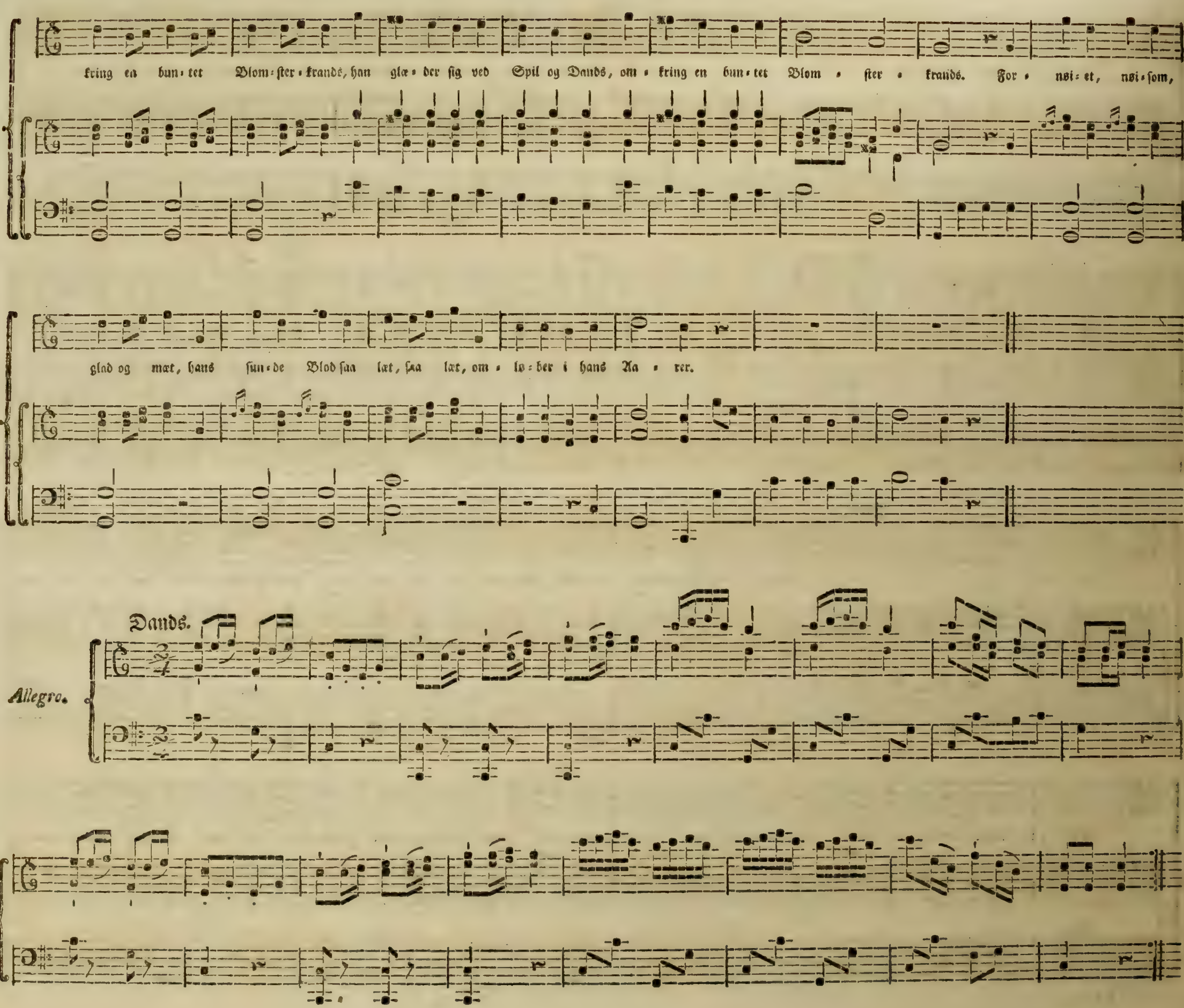

ſtæ - der, er blot for Ma - ri - a - nes Vel, blot, blot for Ma - ri - a - - - nes Vel. For -
ladt, for - ſmaaet ſom en Mis - dæ - der, land - flyg - tig van - drer jeg til fier - ne Ste - der, og un - des knapt et ſmer - te - ligt Far -
vel, og un - des knapt et ſmer - te - ligt Far - vel, et ſmer - te - ligt Far - vel.
Bliv Ma - ri - a - ne Kiøn - nets Hæ - der! Alt hvad dig fry - der, hvad dig glæ - der, ſkal gy - de Vel - lyſt i min Siel.

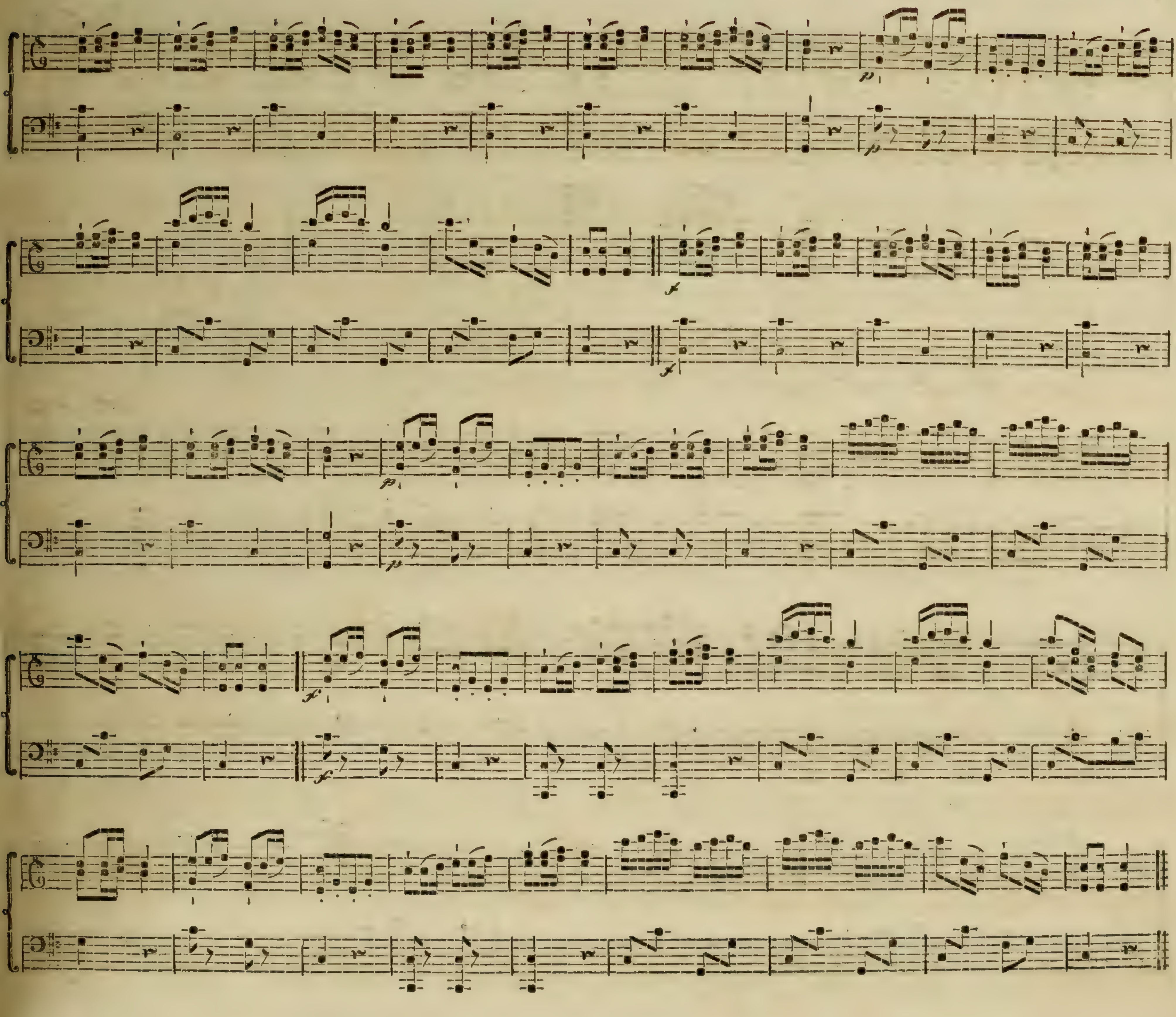

Hvad dig fry - der, alt hvad dig glæ - der, skal gy - de Vel - lyst i min Siel, skal gy - de Vel - lyst i min Siel.
sf
p
For - ladt, for - smaaet som en Mis - dæ - der, land - flyg - tig van - drer jeg til fier - ne Ste - der, og un - des
knapt et smer - te - ligt Far - vel, og un - des knapt et smer - te - ligt Far - vel, et smer - te - ligt Far -
fz
vel. Far - vel! Far - vel!

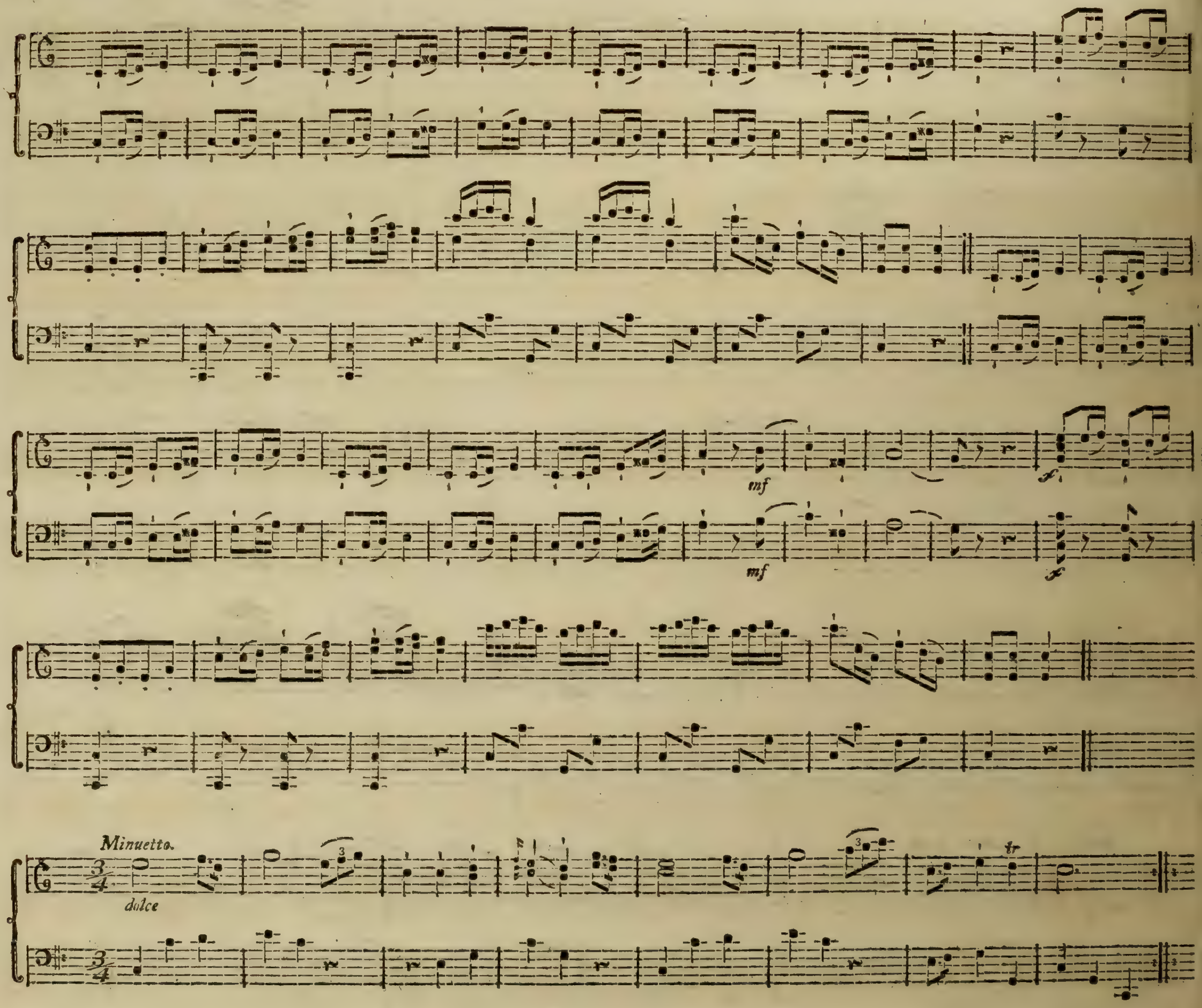

Chor.
Vivace.
Hvad er dog Sta-dens Larm og Støi, med alt sit Fias og Le-ge-tøi? den moe-rer ik-kuns
Daa-rer. Langt æd-le-re er Bondens Fryd, den dø-ves ei ved Sør-ge-Lyd; han glæ-der sig ved Spil og Dands, om-kring en bun-tet Blomster-krands, han
glæ-der sig ved Spil og Dands, om-kring en bun-tet Blom-ster-krands. For-nøi-et, nøi-som glad og mæt, hans sun-de Blod saa
Karlene.
let, saa let, om-lø-ber i hans Aa-rer. Op-by-des han til Her-re-færd, saa svin-ger han sit rust-ne Sværd til

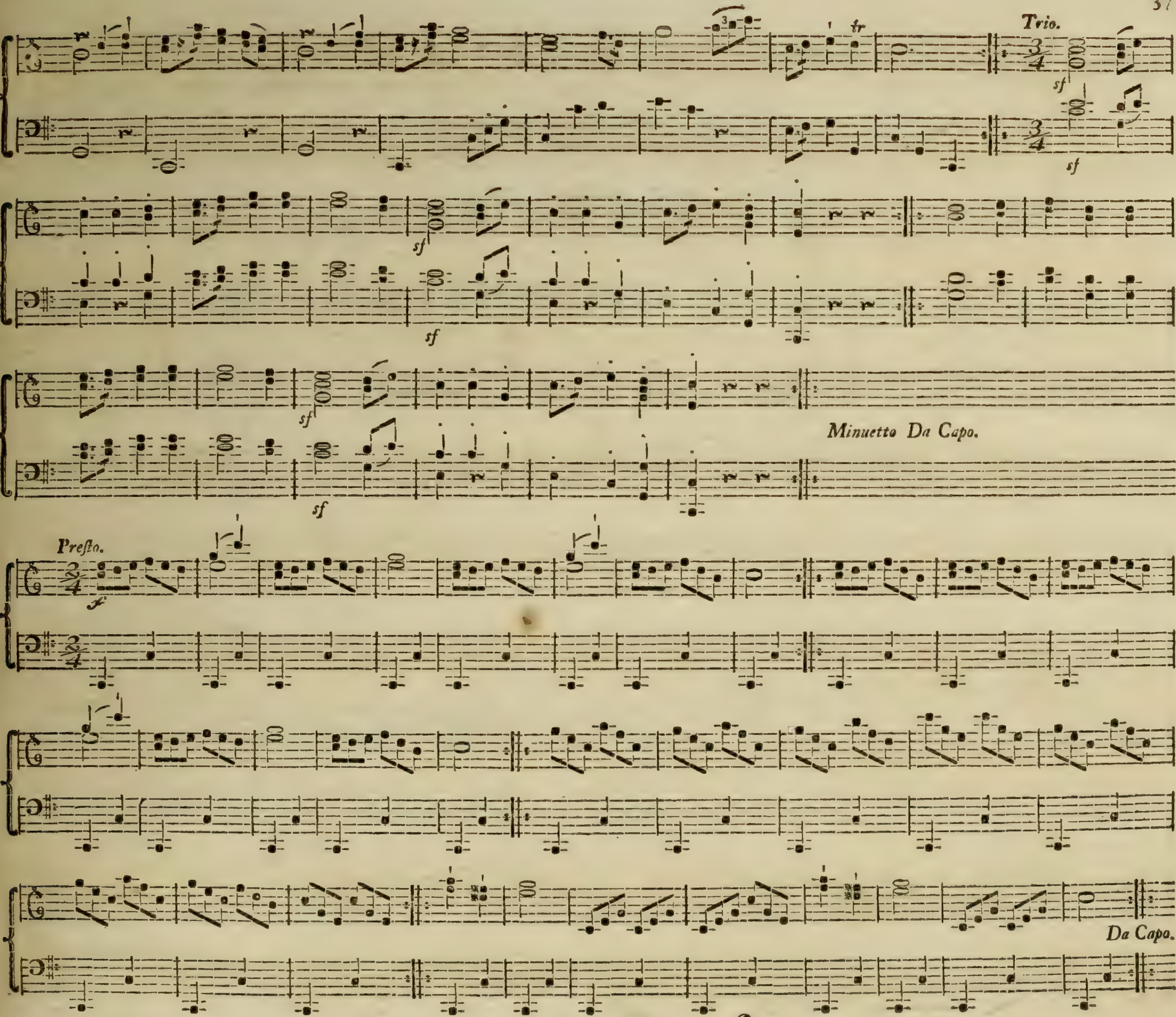

Pigerne.
Fø-de-ri-gets Hæ-der. Og Pi-gen syn-ger ved sin Uld, hvor-med, til Værn mod Vin-ters Kuld, hun hen-des Brudgom klæ-der.
mf
f
f
Alle.
Hvad er dog Sta-dens Larm og Støi, med alt sit Fias og Le-ge-tøi? den moe-rer ik-kuns Daa-rer. Langt æd-le-re er
f
Bon-dens Fryd, den dø-ves ei ved Sør-ge-Lyd; han glæ-der sig ved Spil og Dands, om-kring en bun-tet Blom-ster-krands, han glæ-der sig ved
Spil og Dands, om-kring en bun-tet Blom-ster-krands. For-nøi-et, nøi-som, glad og mæt, hans sun-de Blod saa let, saa let, om-

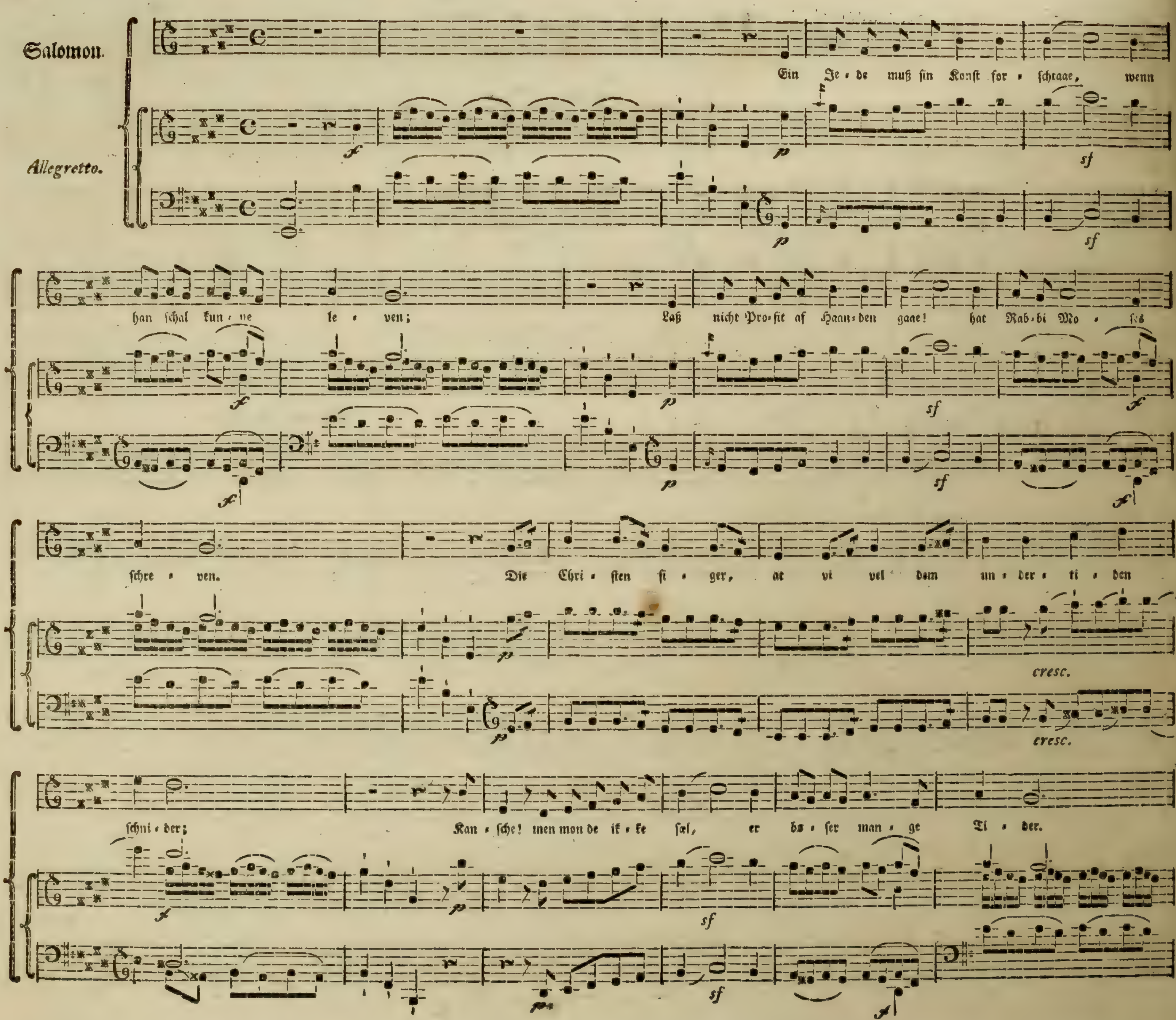

Karlene.
lø - ber i hans Aa - rer. Vi gla - de føl - ge Plo - vens Spor, og ef - ter Sve - den vil - lig groer en
Pigerne.
Høst af gyld - ne Vip - per. Vor Haand giør tri - ve - li - ge Kiør, saa læk - ker Ost, og Melk og Smør, om Vin - ters Tid ei
mf
Alle.
glip - per. Hvad er dog Sta - dens Larm og Støi, med alt sit Fias og Le - ge - tøi? den mee - rer ik - kuns
f
f
Daa - rer. Langt æd - le - re er Bon - dens Fryd, den dø - ves ei ved Sør - ge - Lyd; han glæ - der sig ved Spil og Dands, om -

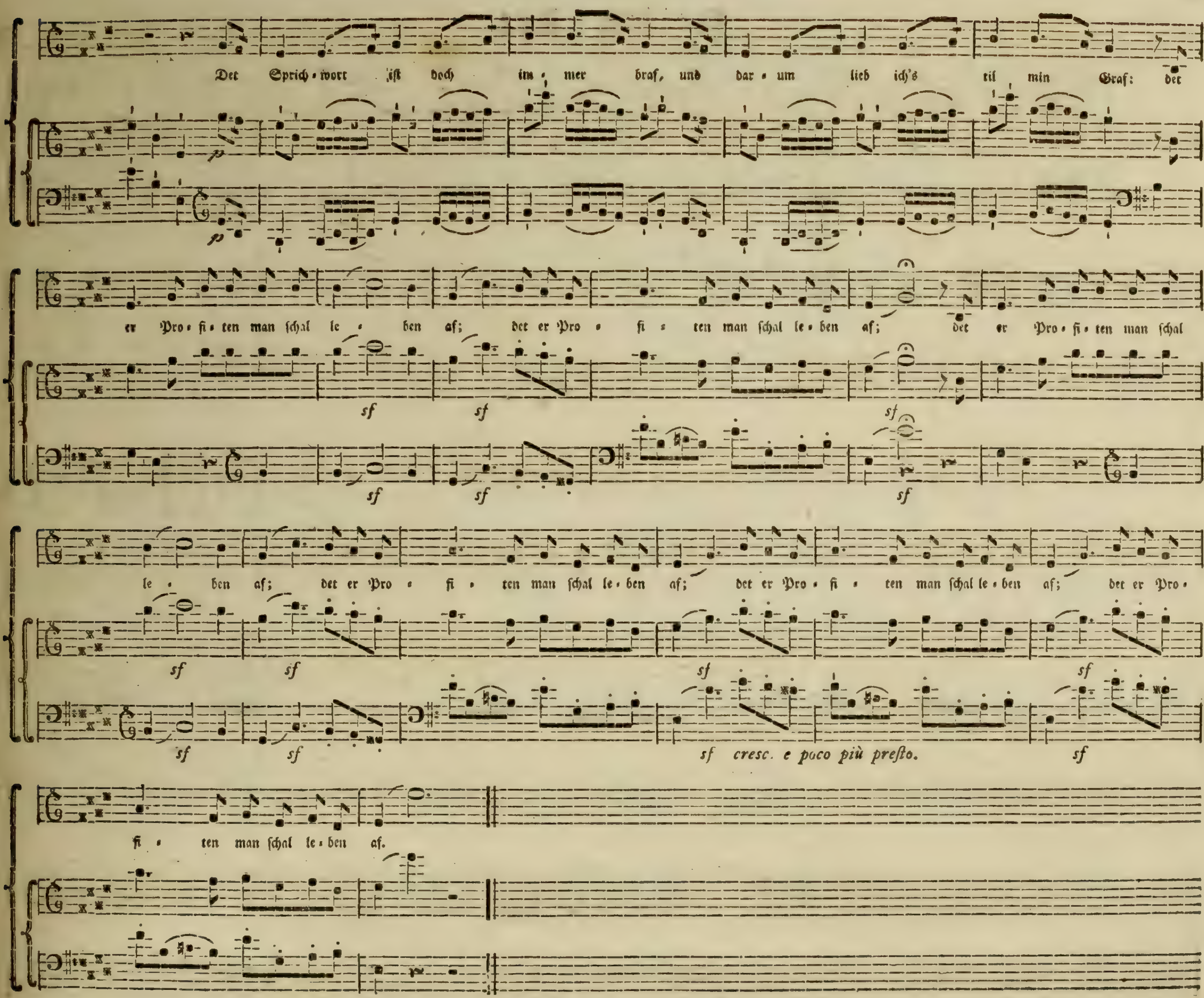

kring en bun- tet Blom- ster- krands, han glæ- der sig ved Spil og Dands, om- kring en bun- tet Blom- ster- krands. For- nøi- et, nøi- som,
glad og mæt, hans sun- de Blod saa let, saa let, om- lø- ber i hans Aa- rer.
Dands.
Allegro.

mf
mf
Minuetto.
dolce
tr

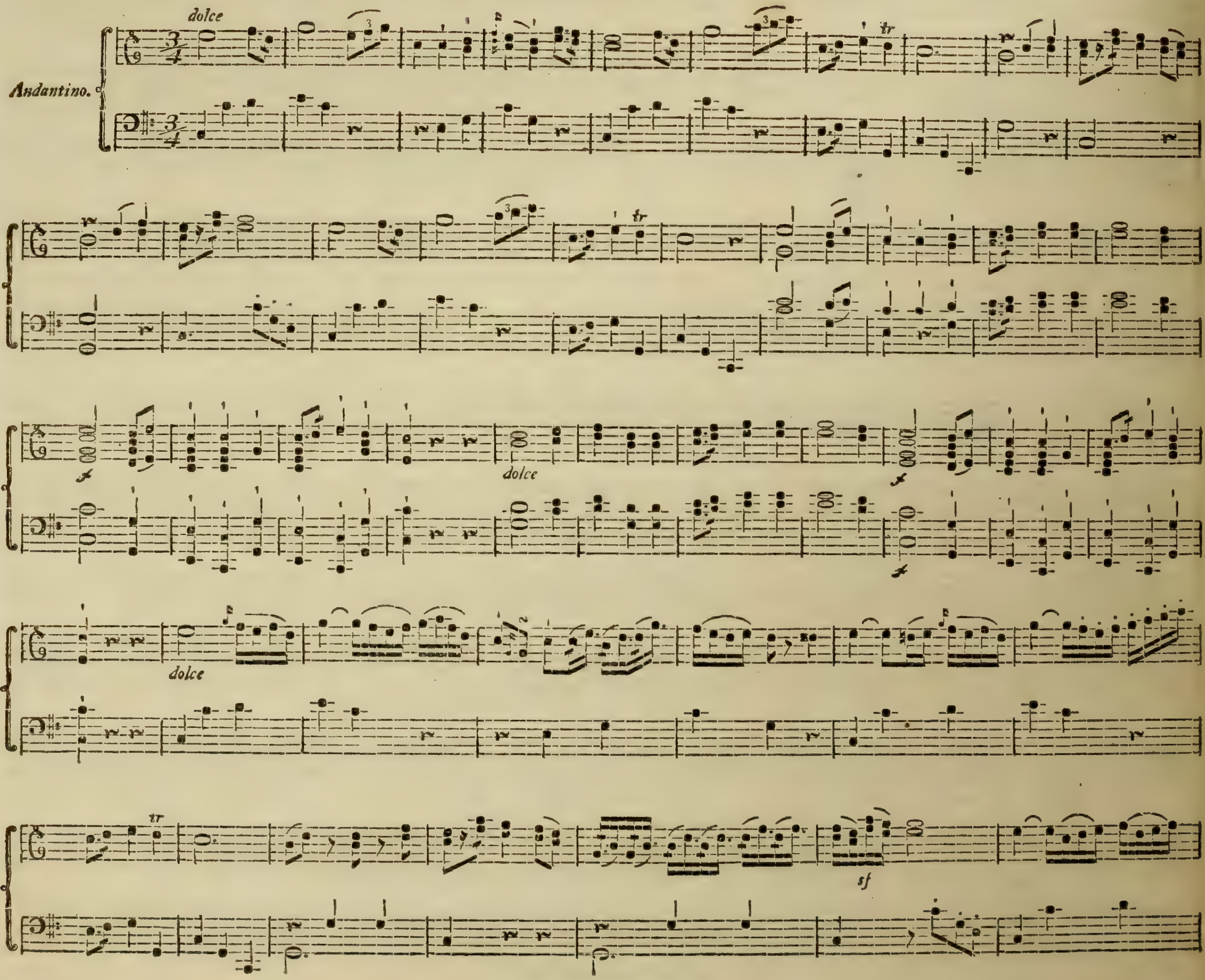

tr
Trio.
sf
sf
sf
sf
Minuetto Da Capo.
Presto.
Da Capo.

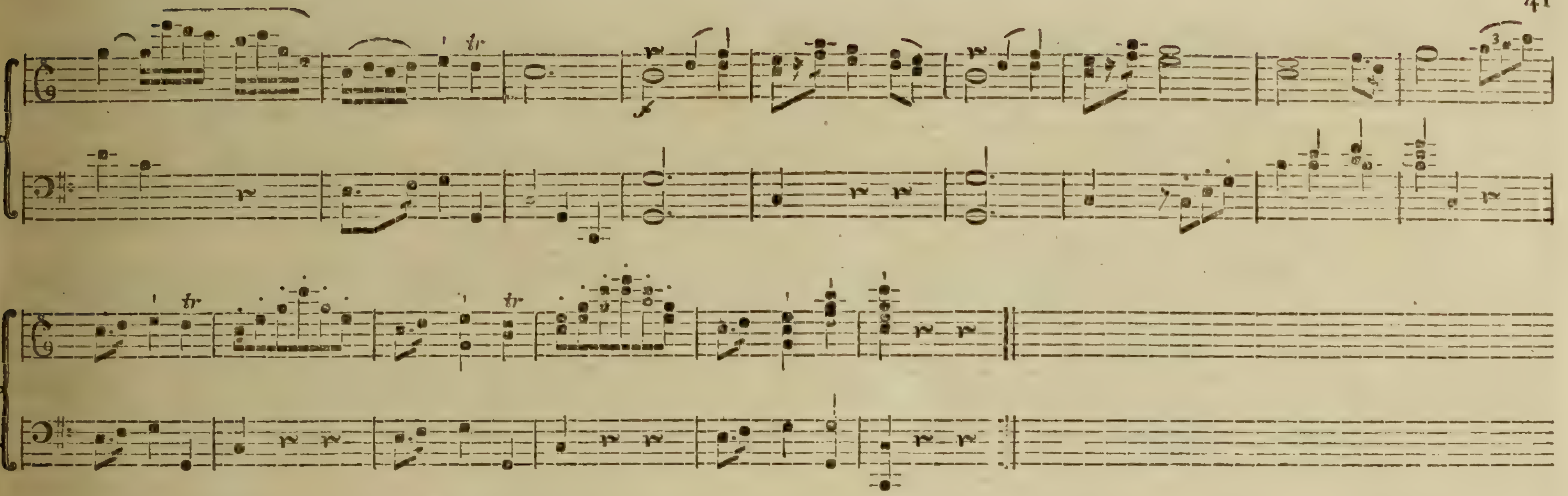

Salomon.
Allegretto.
Ein Je - de muß sin Konst for - schtaae, wenn
han schal kun - ne le - ven; Laß nicht Pro - fit af Haan - den gaae! hat Rab - bi Mo - ses
schre - ven. Die Chri - sten si - ger, at vi vel dem un - der - ti - den
schni - der; Kan - sche! men mon de ik - ke sæl, er bæ - ser man - ge Ti - der.
cresc.

Ende paa forste Act.

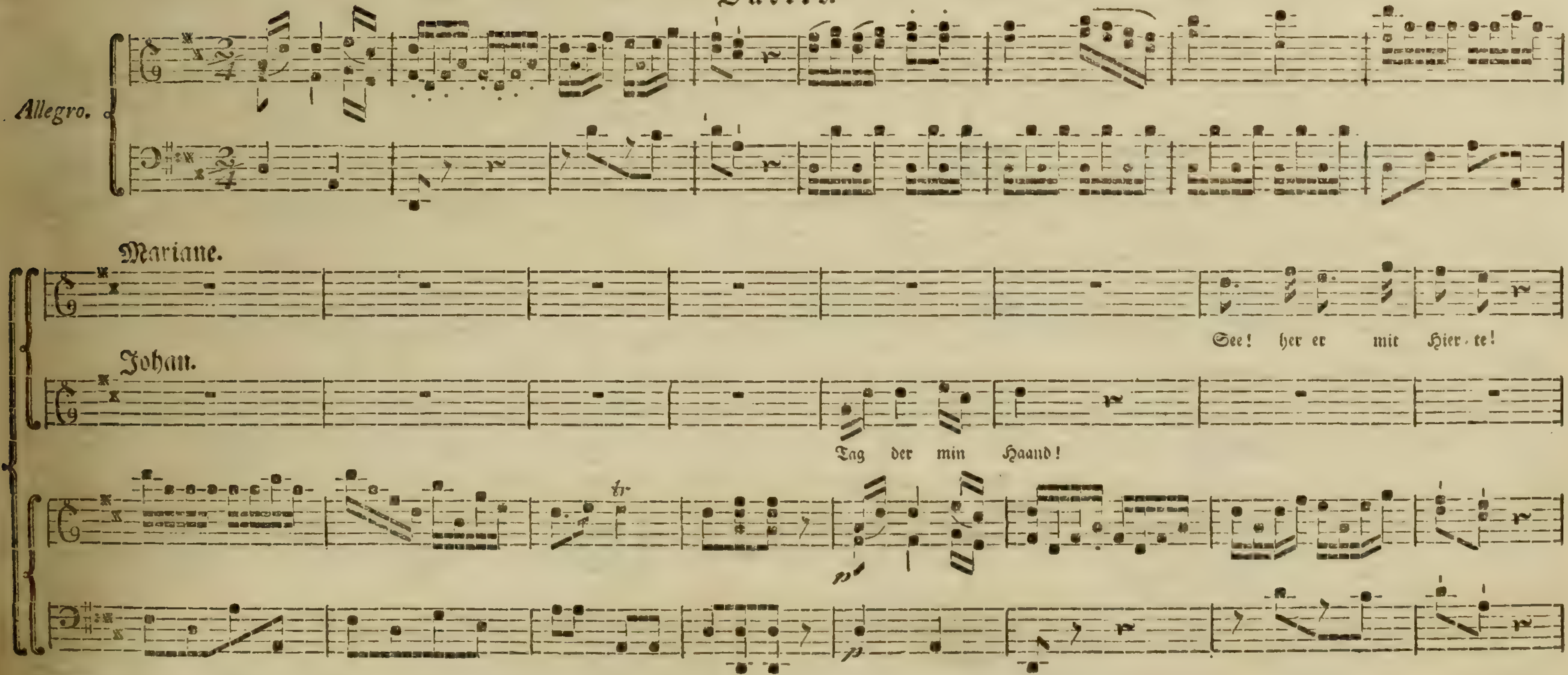
Mellem-Act.

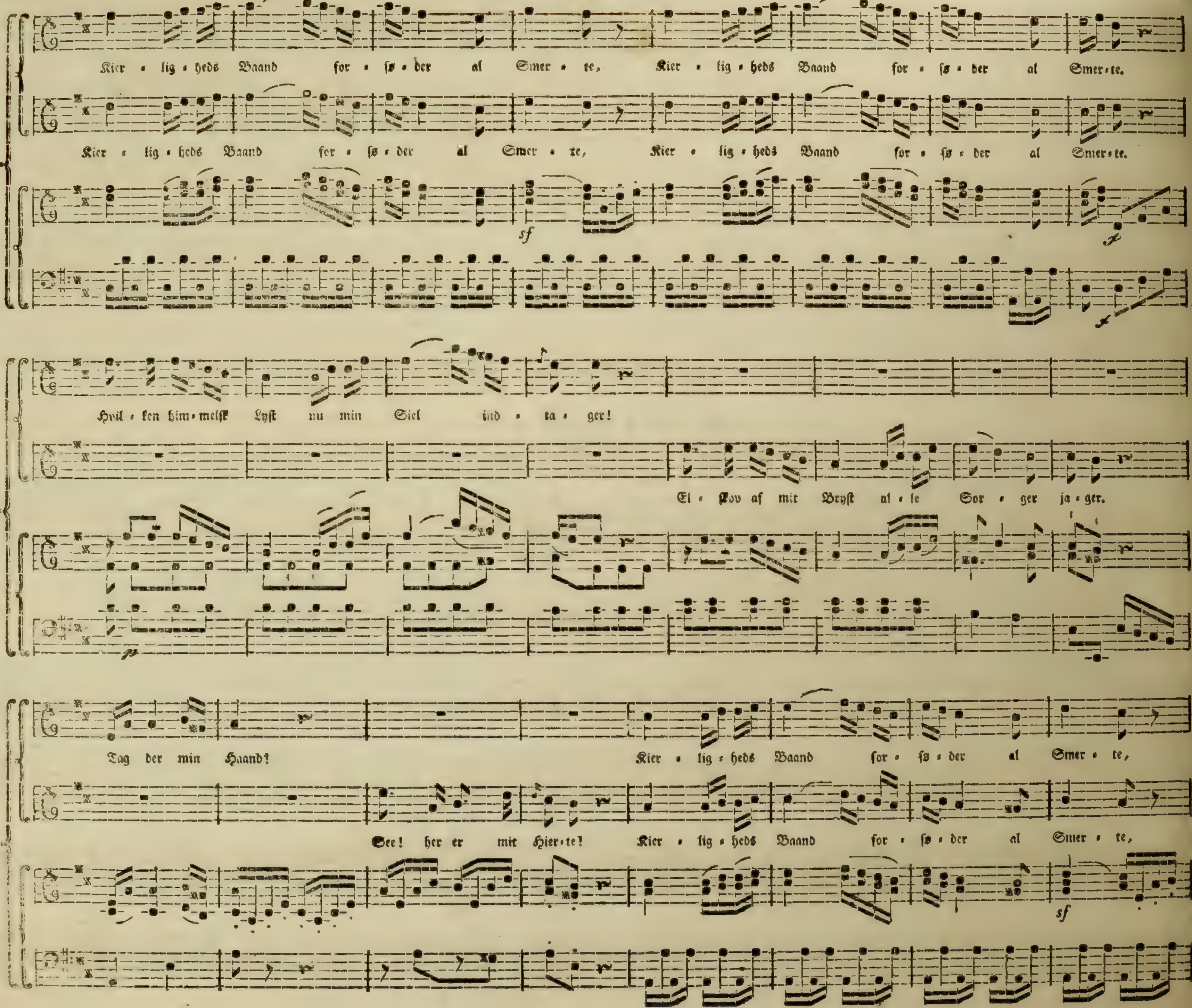

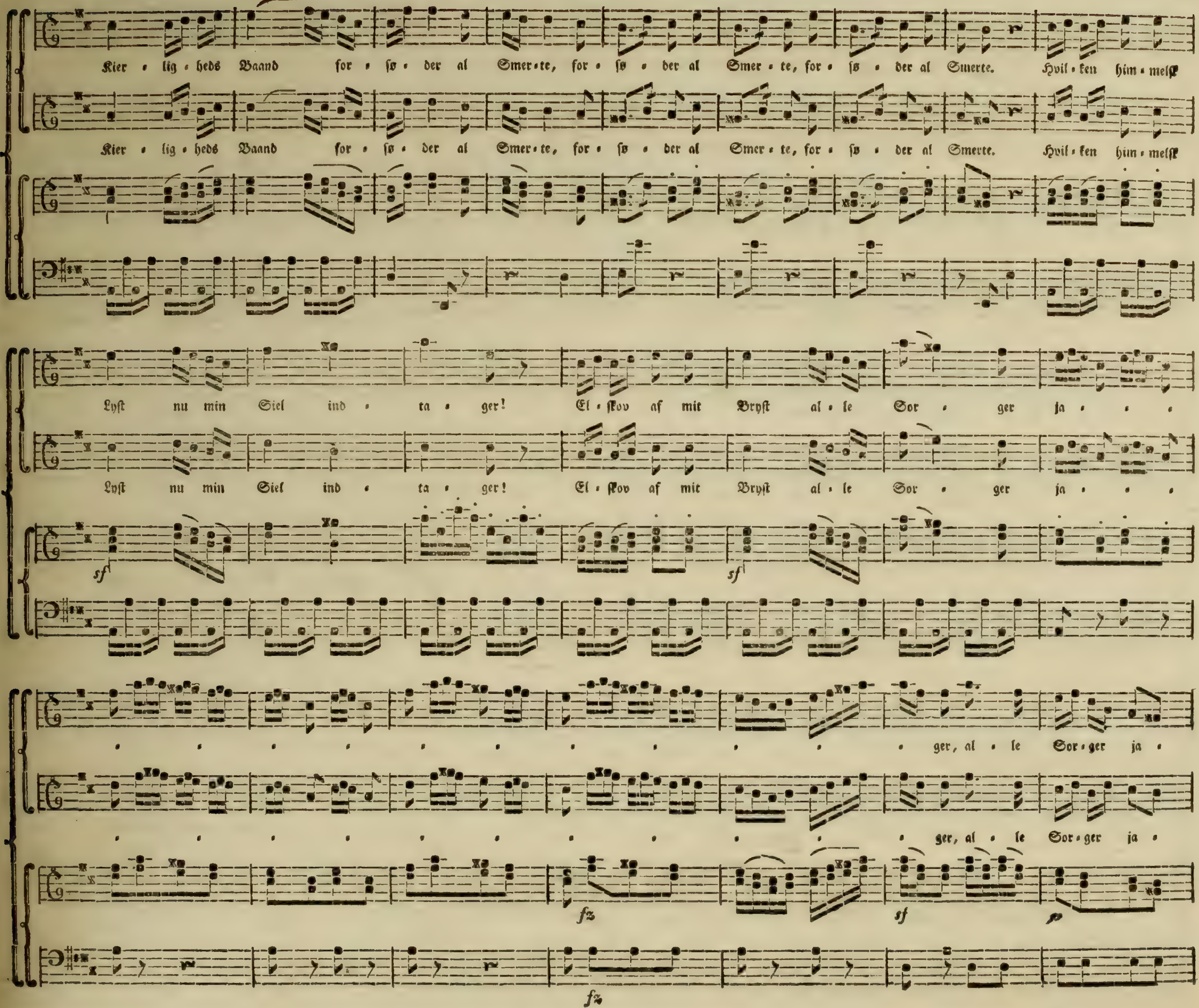

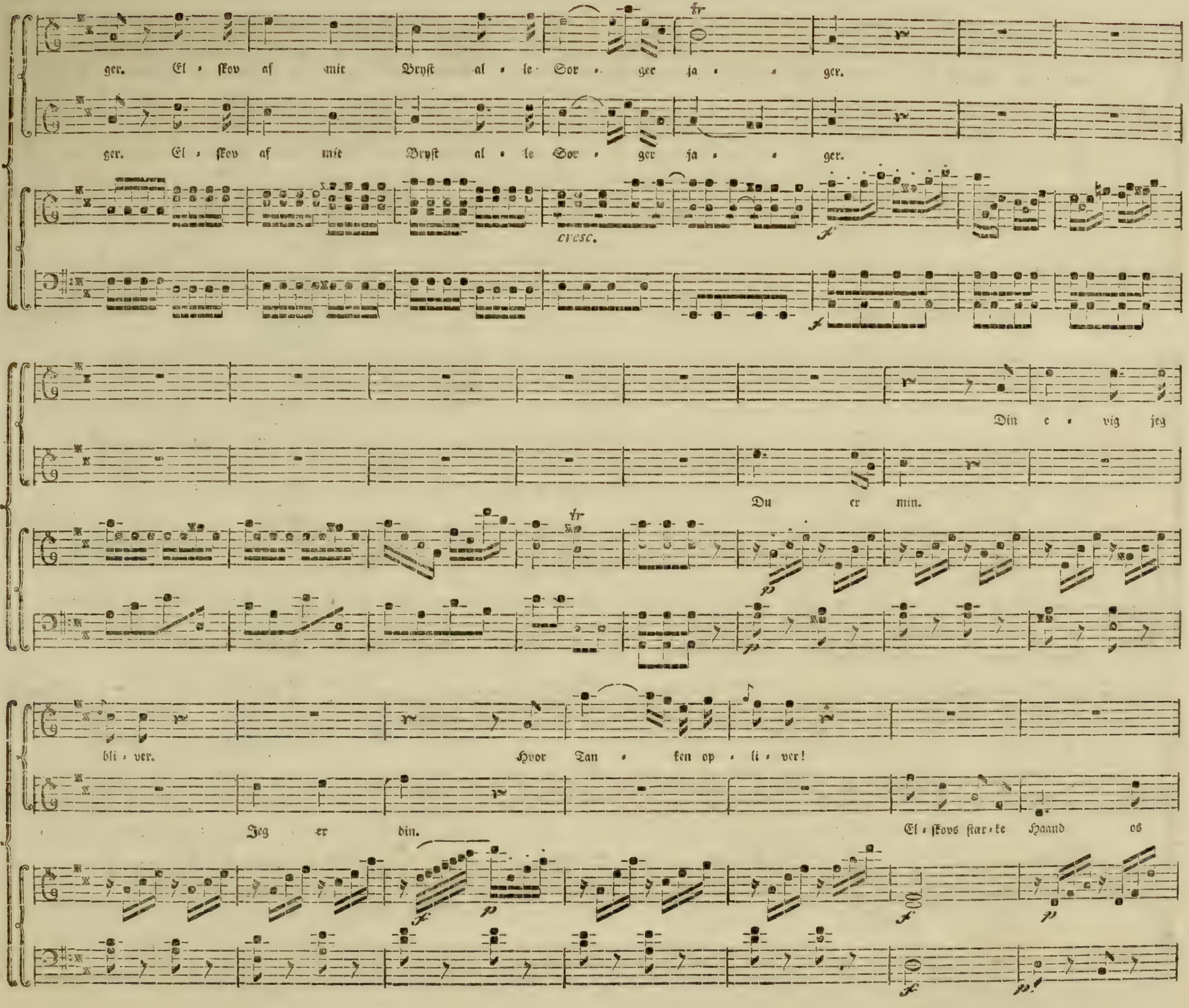
Anden Act.

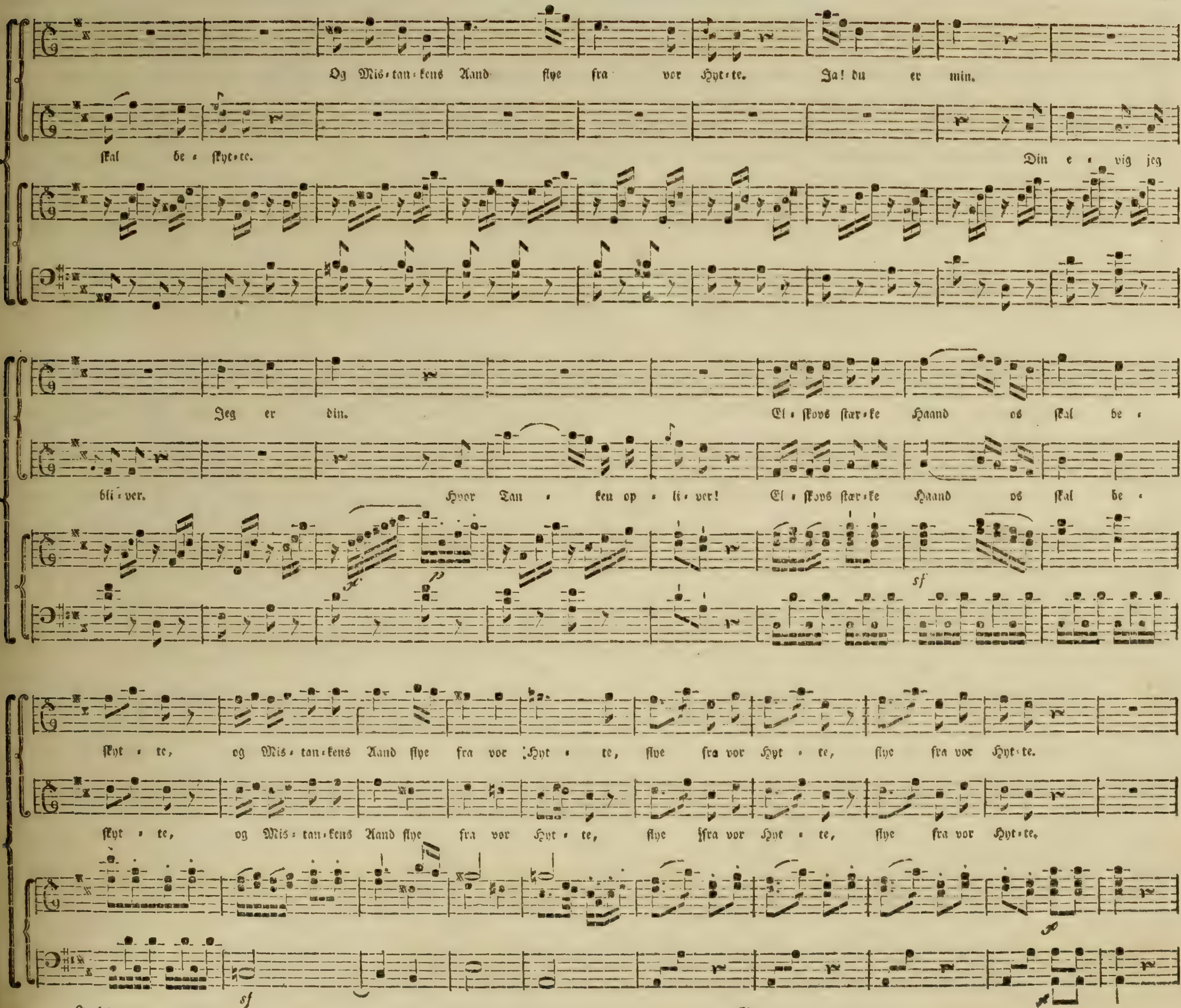
Duetto.

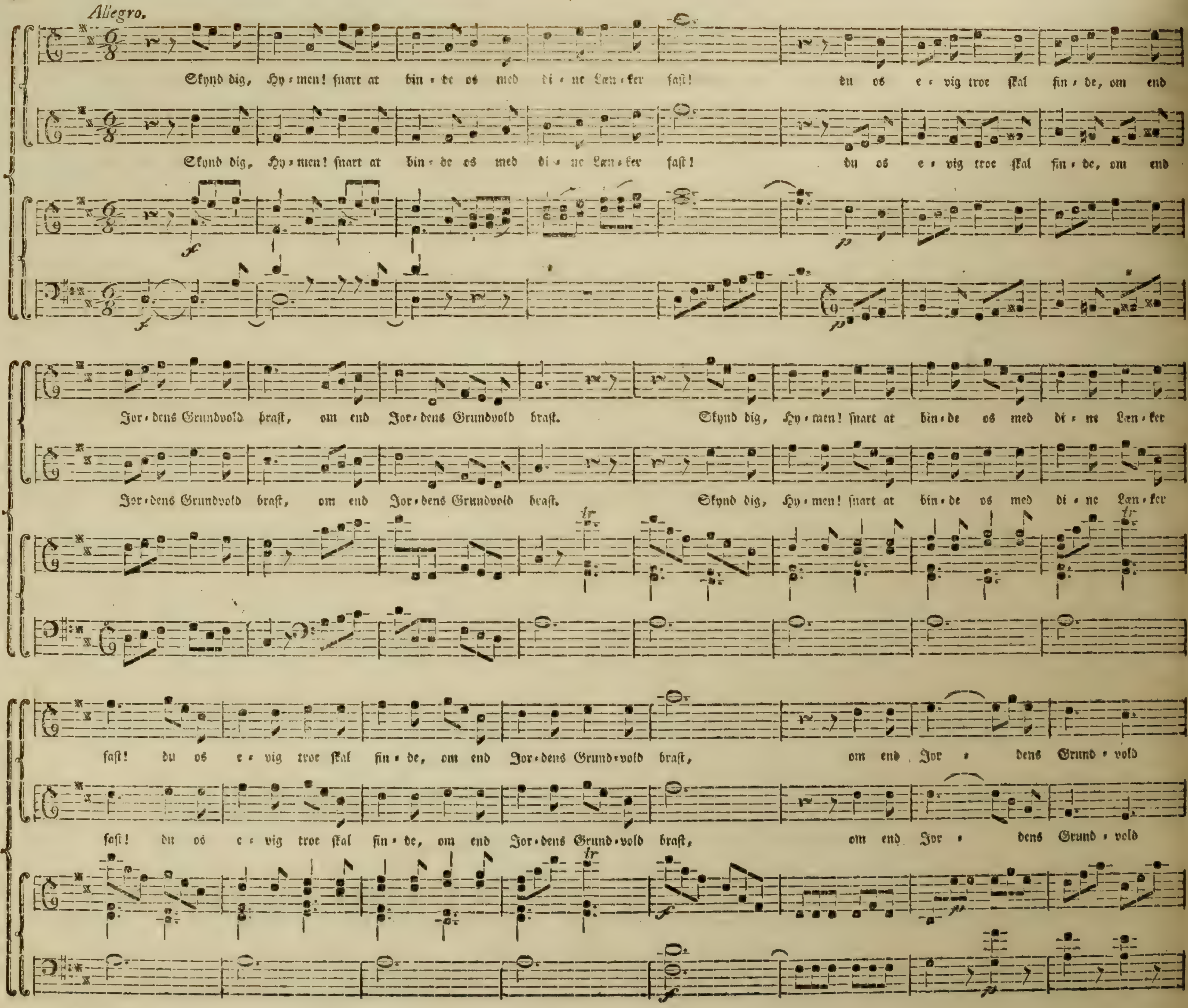

Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te, Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te.
Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te, Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te.
Hvil - ken him - melsk Lyst nu min Siel ind - ta - ger!
El - skov af mit Bryst al - le Sor - ger ja - ger.
Tag der min Haand! Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te,
See! her er mit Hier - te! Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te,

Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te, for - sø - der al Smer - te, for - sø - der al Smerte. Hvil - ken him - melsk
Kier - lig - heds Baand for - sø - der al Smer - te, for - sø - der al Smer - te, for - sø - der al Smerte. Hvil - ken him - melsk
Lyst nu min Siel ind - ta - ger! El - skov af mit Bryst al - le Sor - ger ja
Lyst nu min Siel ind - ta - ger! El - skov af mit Bryst al - le Sor - ger ja
ger, al - le Sor - ger ja
ger, al - le Sor - ger ja
sf
sf
fz
sf
p
fz

ger. El - ſkov af mit Bryſt al - le Sor - ger ja - ger.
ger. El - ſkov af mit Bryſt al - le Sor - ger ja - ger.
cresc.
Din e - vig jeg
Du er min.
bli - ver. Hvor Tan - ken op - li - ver!
Jeg er din.
El - ſkovs ſtær - ke Haand os

Og Mis-tan-kens Aand flye fra vor Hyt-te. Ja! du er min.
skal be-skyt-te. Din e-vig jeg
Jeg er din. El-skovs stær-ke Haand os skal be-
bli-ver. Hvor Tan-ken op-li-ver! El-skovs stær-ke Haand os skal be-
skyt-te, og Mis-tan-kens Aand flye fra vor Hyt-te, flye fra vor Hyt-te, flye fra vor Hyt-te.
skyt-te, og Mis-tan-kens Aand flye fra vor Hyt-te, flye fra vor Hyt-te, flye fra vor Hyt-te.

Allegro.
Skynd dig, Hy - men! snart at bin - de os med di - ne Læn - ker fast! du os e - vig troe skal fin - de, om end
Skynd dig, Hy - men! snart at bin - de os med di - ne Læn - ker fast! du os e - vig troe skal fin - de, om end
Jor - dens Grundvold brast, om end Jor - dens Grundvold brast. Skynd dig, Hy - men! snart at bin - de os med di - ne Læn - ker
Jor - dens Grundvold brast, om end Jor - dens Grundvold brast. Skynd dig, Hy - men! snart at bin - de os med di - ne Læn - ker
fast! du os e - vig troe skal fin - de, om end Jor - dens Grund - vold brast, om end Jor - dens Grund - vold
fast! du os e - vig troe skal fin - de, om end Jor - dens Grund - vold brast, om end Jor - dens Grund - vold

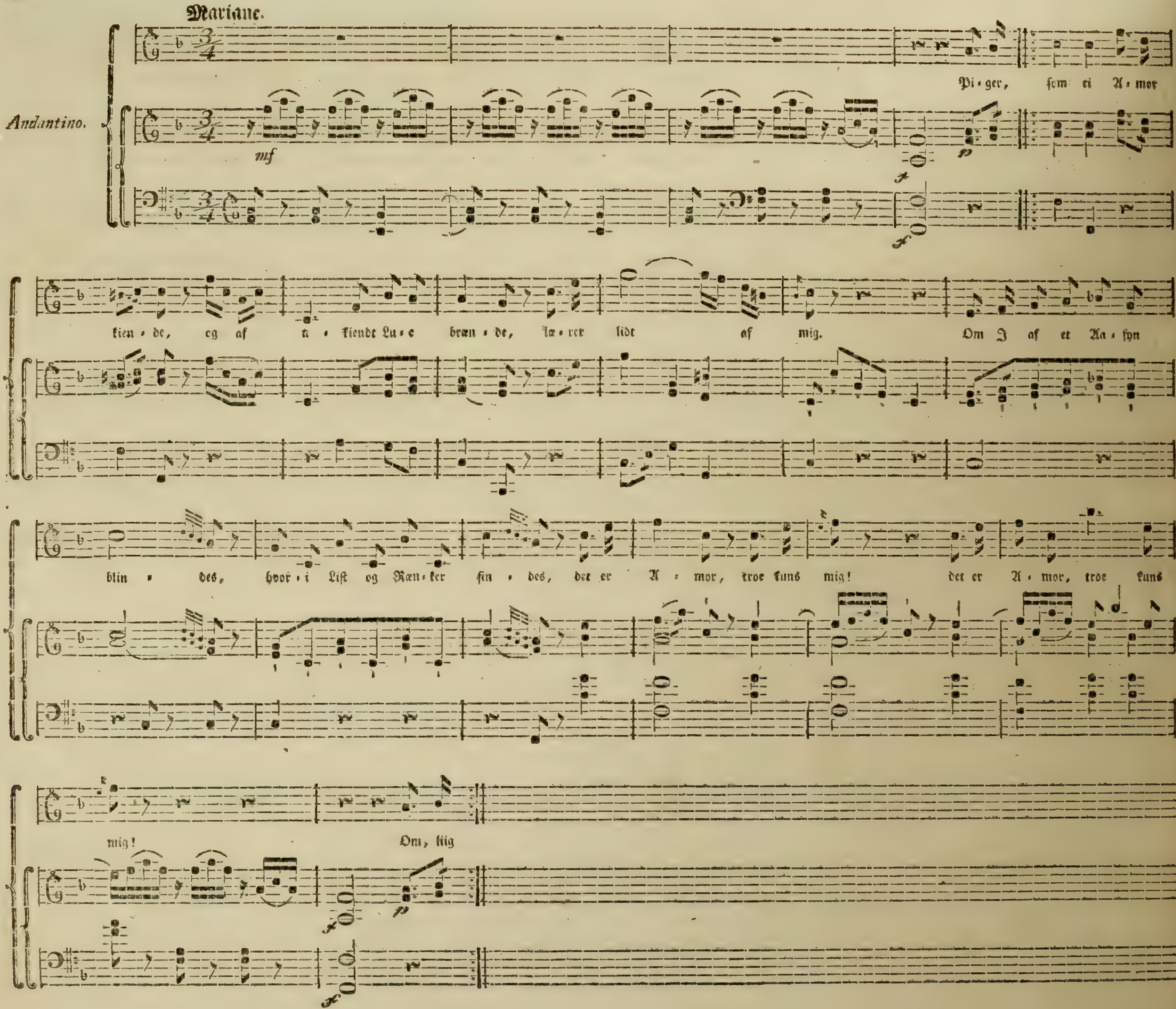
I Haven løb en liden Pog,
Som ved ſin kiere Faders Bud
Fra Skolen nys var ſluppen ud,
Og fra ſin Bog.

Og nu var Glutten oven paa,
Han ſpringer, bruger ſine Been;
Men i ſit Løb paa Træets Green
En Pære ſaae.

O kiere Fader! pluk mig den! —
Nei, nei, min Søn! taalmodig vær;
Bie nogen Tid; thi Pæren er
Umoden end.

See dog min Fader! ſee dog her,
O ſkynd dig! buk dig lidet ned;
Det Dyr du kiender viſt, jeg veed,
Som kryber der.

Den gamle hen til Stedet gik,
Og bøied ſig til Træets Roed.
Vips! Drengen paa ſin Fader ſtoed,
Og Pæren fik.

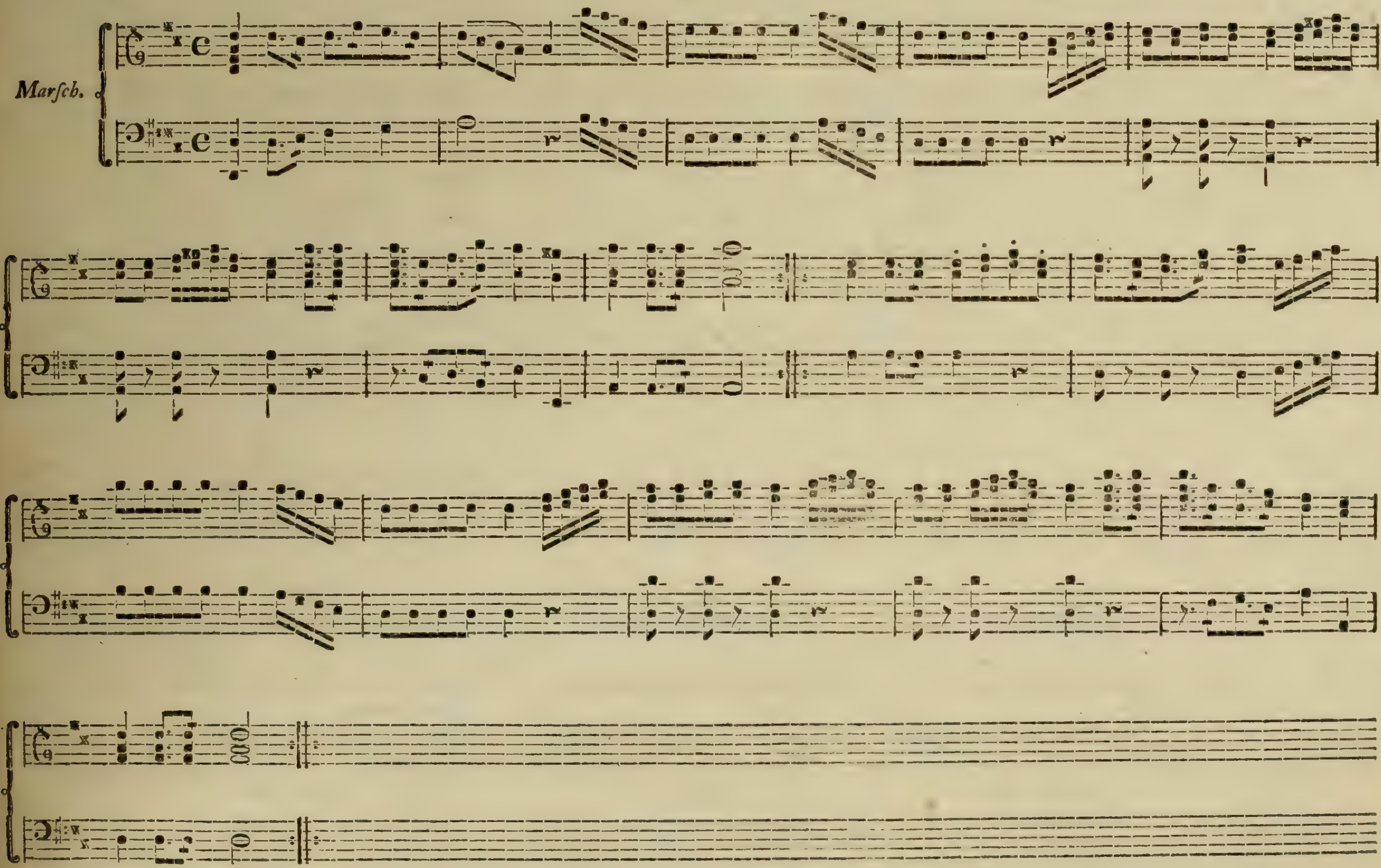

Mariane.
Andantino.
mf
Pi - ger, som ei A - mor
kien - de, og af u - kiendt Lu - e bræn - de, læ - rer lidt af mig.
Om I af et A - syn
blin - des, hvor - i List og Ræn - ker fin - des, det er A - mor, troe kuns mig!
det er A - mor, troe kuns
mig!
Om, kiig

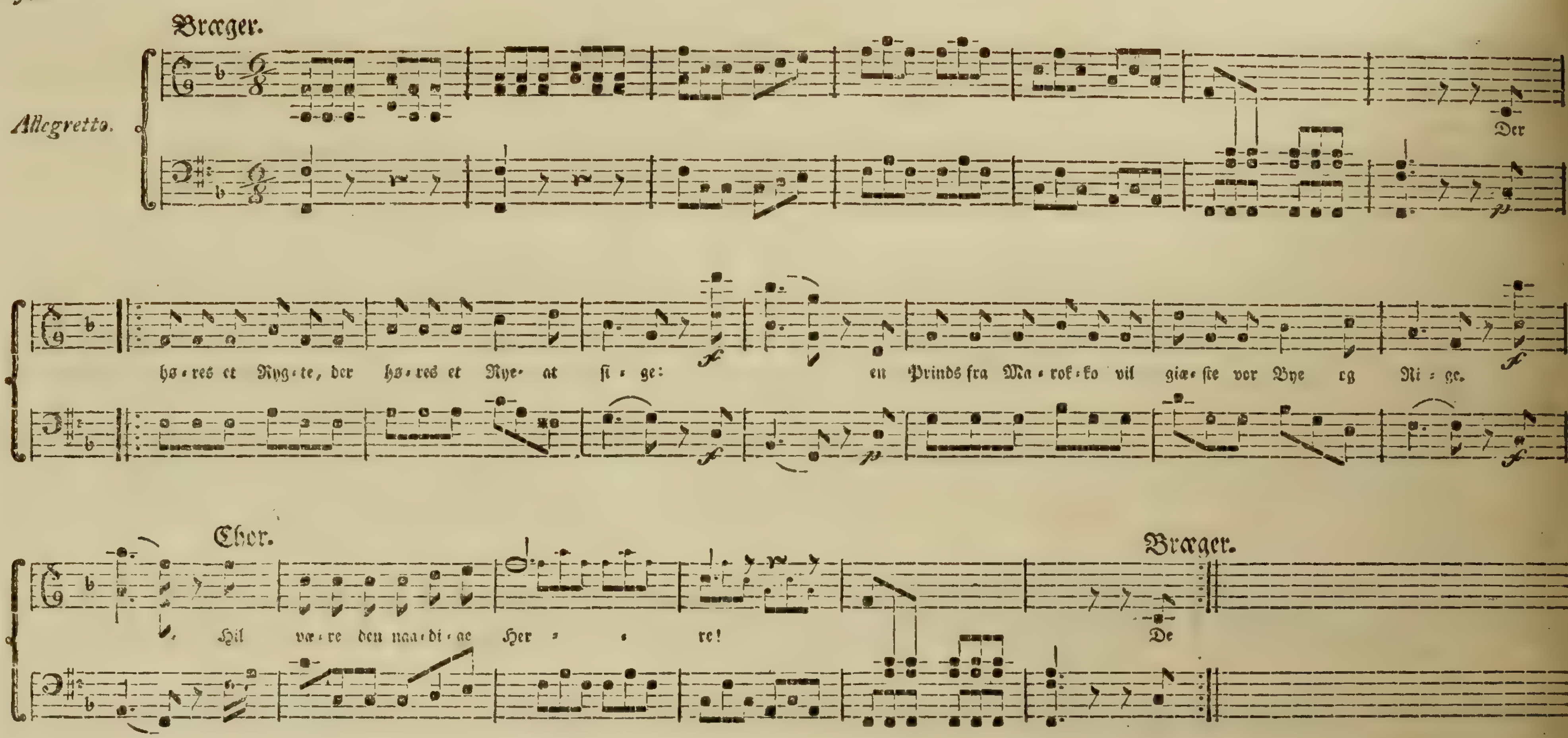
Piger som ei Amor kiende,
Og af ukiendt Lue brænde,
Lærer lidt af mig:
Om I af et Aasyn blindes,
Hvori List og Rænker findes,
Det er Amor, troer kuns mig!

Om, liig Proteus, snart han græder,
Snart sig overdrevent glæder,
Atter klager sig;
Sees han komme, strax at vandre,
Stedse sin Person forandre,
Det er Amor, troer kuns mig!

Kan han konstig caressere,
Læberne som Roser ere,
Naar de aabne sig;
Hør I ham om Hævn at tale,
Først at tigge, saa befale,
Det er Amor, troer kuns mig!

Seer I ham foruden Piile
Som Uskyldigheden smile,
Pas paa Øiets Vei!
Seer I det iblandt at skiele,
Og i Eders Barm sig stiæle;
Det er Amor, troer ham ei!

Der høres et Rygte, der høres et Rye,
At sige:
En Prinds fra Marokko vil giæste vor Bye
Og Rige.

Chor.

Hil være den naadige Herre!

De Karle og Piger, de samle sig flux
Tilsammen:
Og Skolens smaae Drenge, samt Rektor og Dux,
Med Gammen.

Chor.

Hil være den naadige Herre!

Og alle vil vandre den Herre imod
Med Glæde.
Selv Krøblingen er, paa halvtredie Fod,
Tilstede.

Chor.

Hil være den naadige Herre!

Og ind treen Prindsen med Støvlerne paa
I Stuen.
Gid, sang de, han Alskens Lyksalighed faae
Med Fruen!

Chor.

Hil være den naadige Herre!

De Karle og Piger de dandse saa net
Paa Moden.
De hoppe, og trippe, og springe saa let
Med Foden.

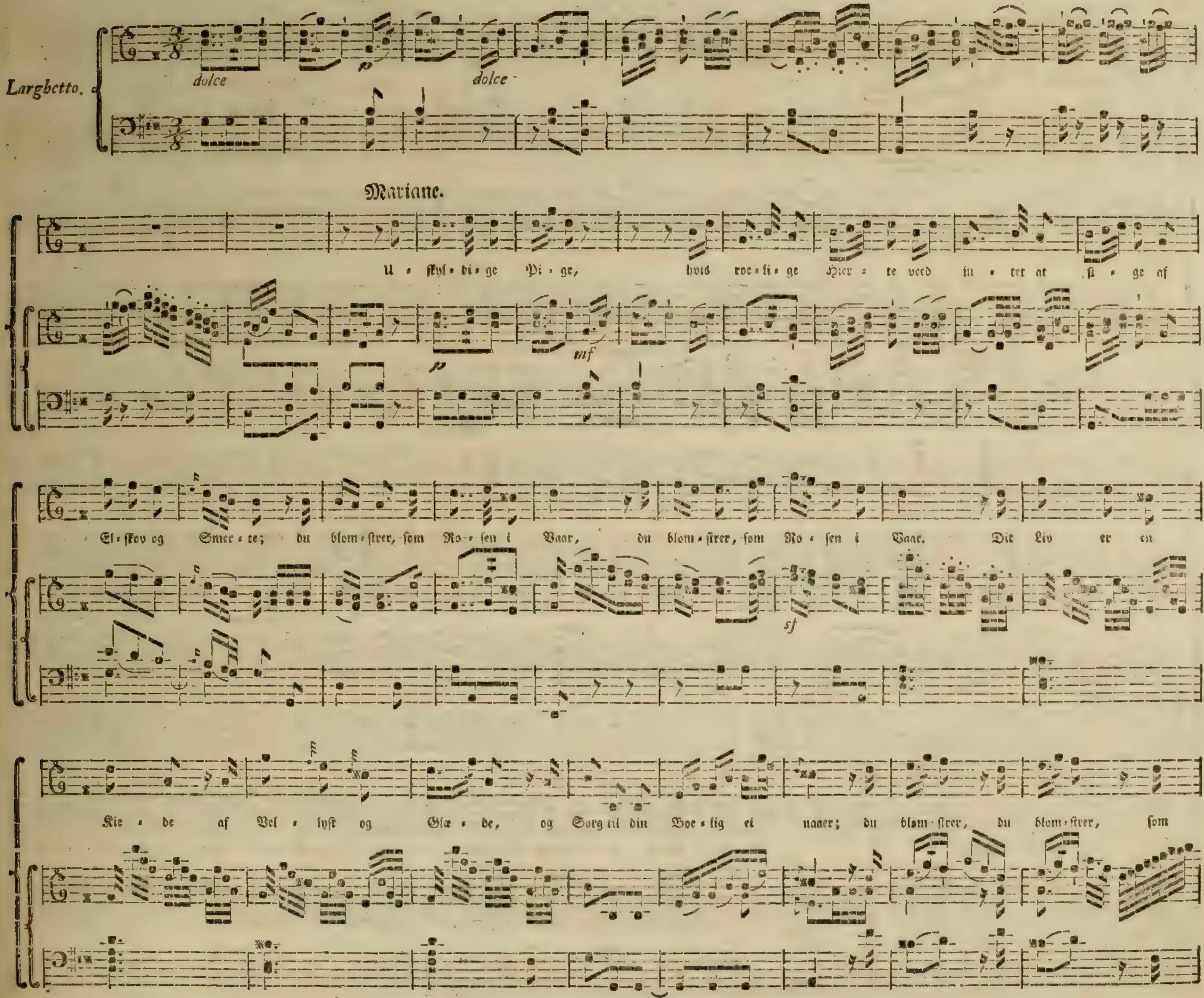
Chor.

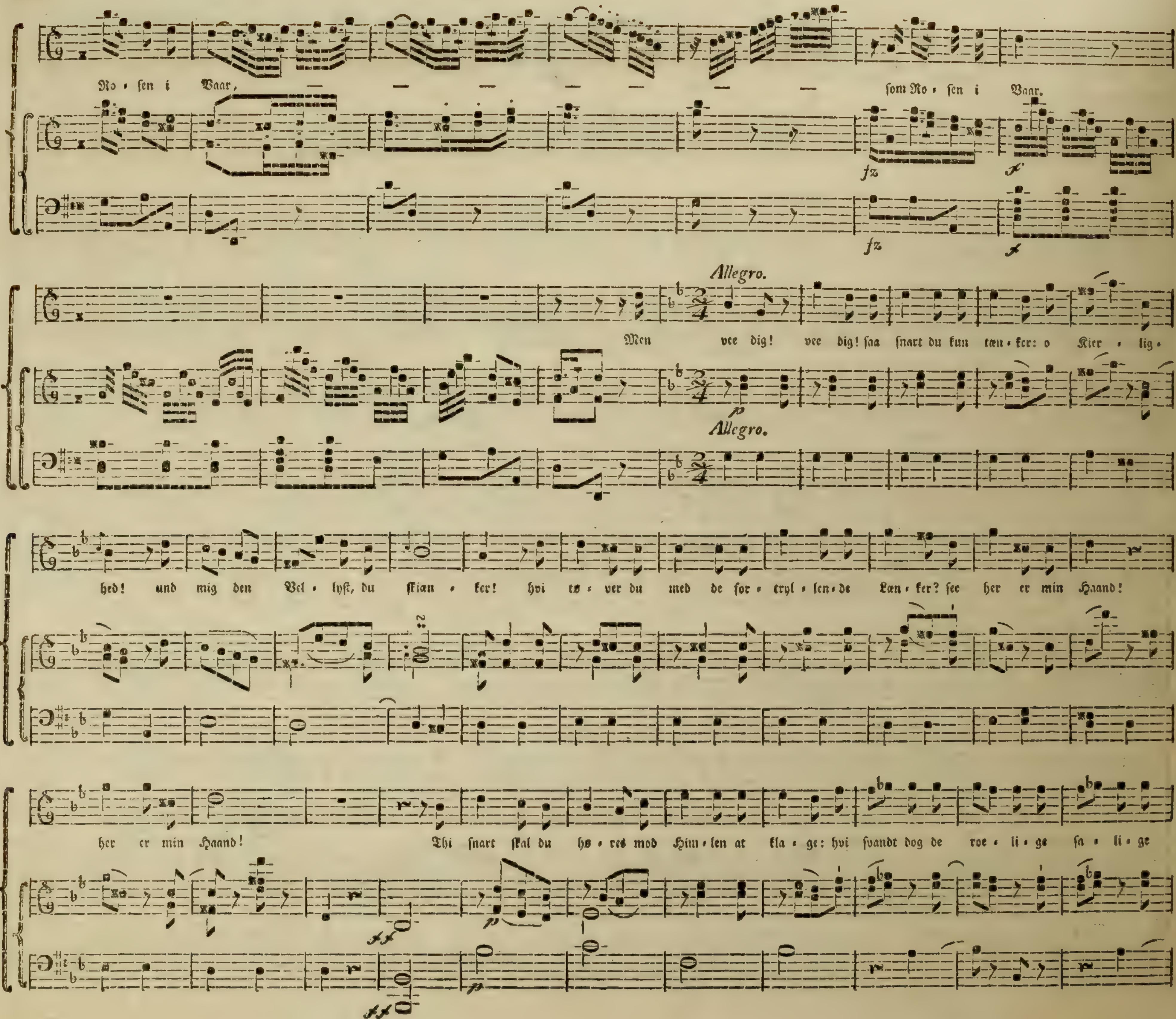
Hil være den naadige Herre!

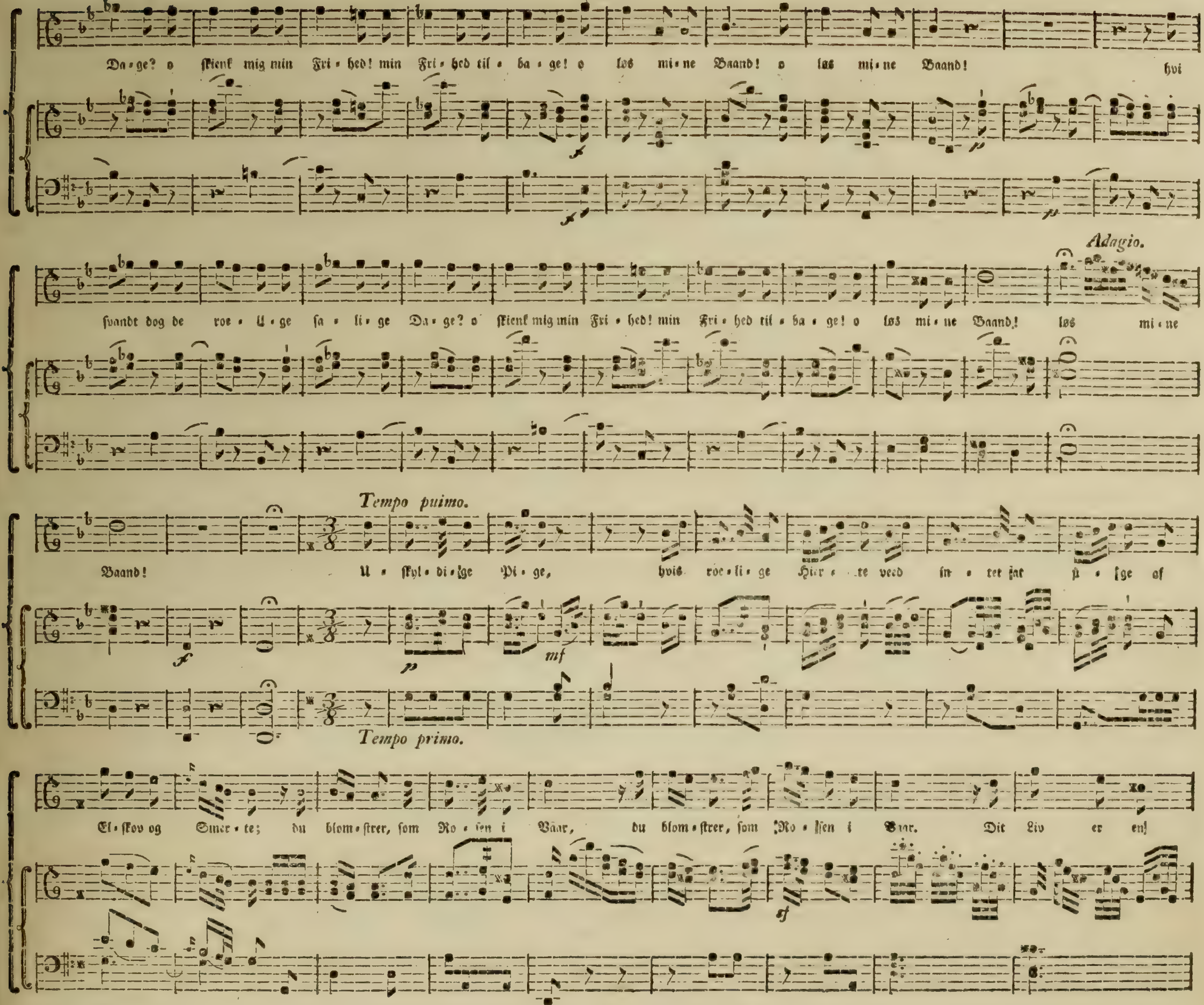
Og nu reiser Prindsen igien fra vor Bye
Med Gammen.
Da skrige de Karle og Piger i Skye
Et Amen.

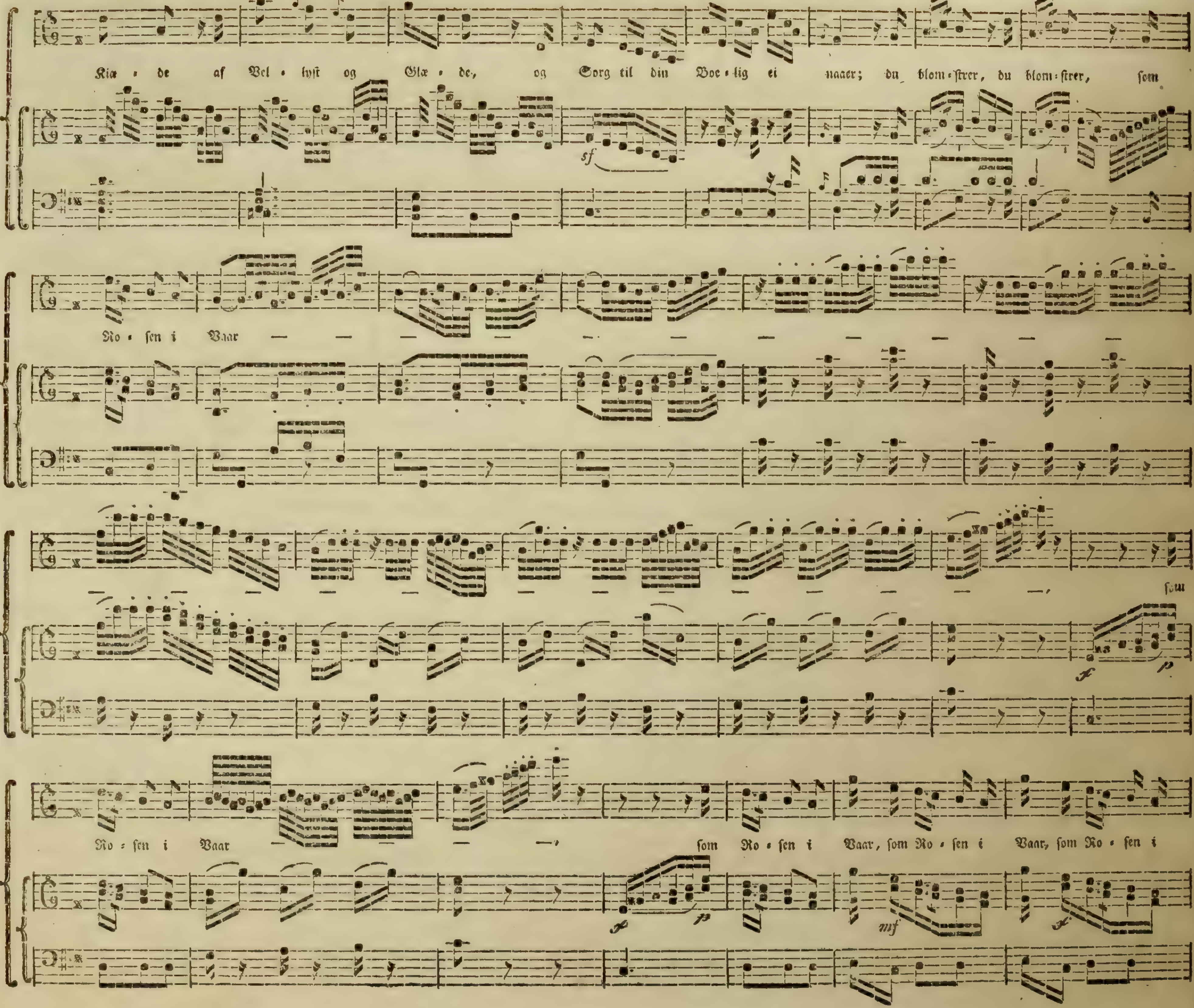
Chor.

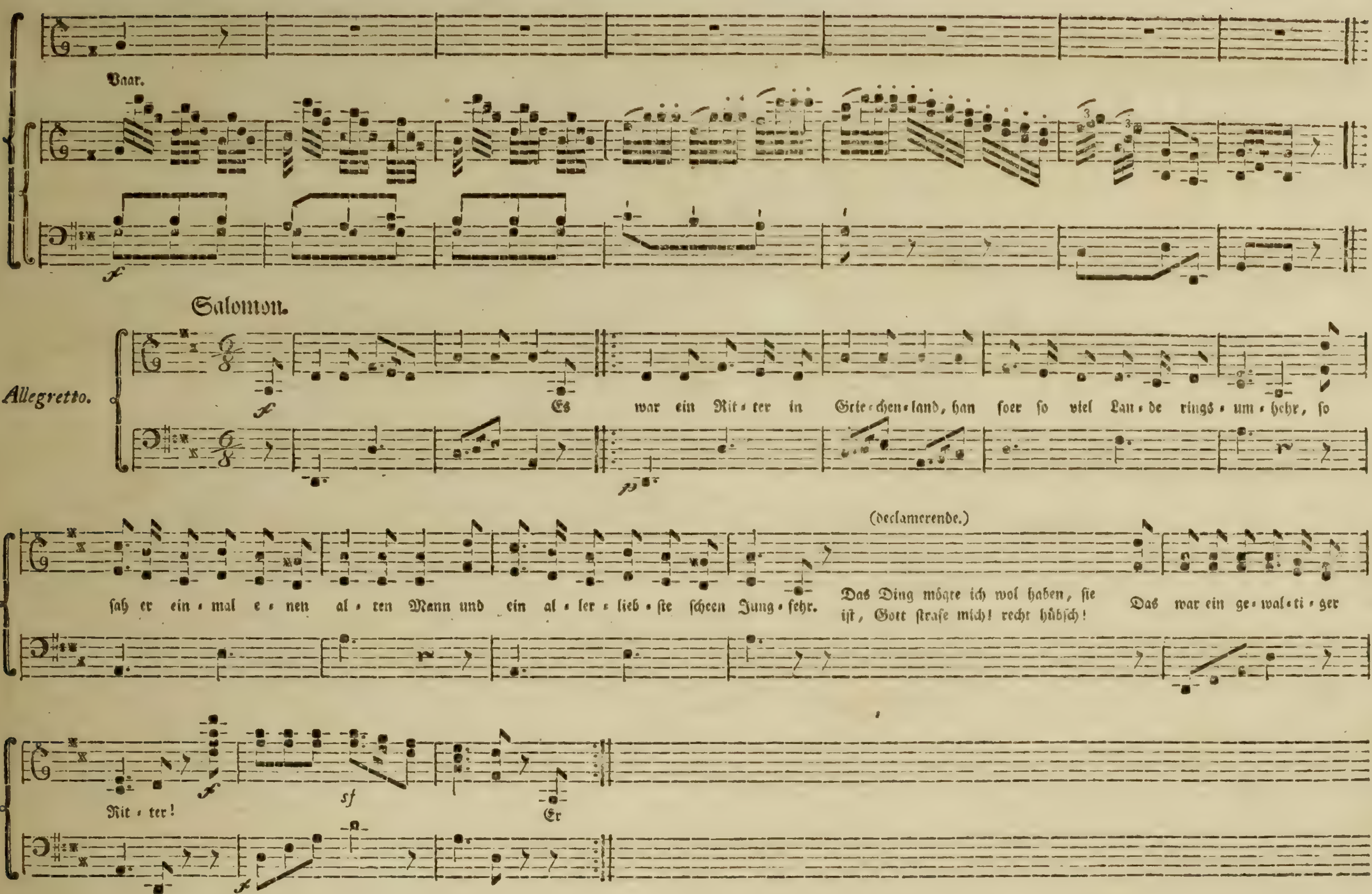
Hil være den naadige Herre!

Larghetto.
dolce
p
dolce
Mariane.
U - skyl - di - ge Pi - ge, hvis roe - li - ge Hier - te veed in - tet at si - ge af
p
mf
El - skov og Smer - te; du blom - strer, som Ro - sen i Vaar, du blom - strer, som Ro - sen i Vaar. Dit Liv er en
sf
Kie - de af Vel - lyst og Glæ - de, og Sorg til din Boe - lig ei naaer; du blom - strer, du blom - strer, som

Ro · sen i Vaar, — — — — — — — — som Ro · sen i Vaar.
fz
f
Allegro.
Men vee dig! vee dig! saa snart du kun tæn · ker: o Kier · lig ·
p
Allegro.
hed! und mig den Vel · lyst, du skiæn · ker! hvi tø · ver du med de for · tryl · len · de Læn · ker? see her er min Haand!
her er min Haand! Thi snart skal du hø · res mod Him · len at kla · ge: hvi svandt dog de ro · li · ge sa · li · ge
ff
p

Da - ge? o skienk mig min Fri - hed! min Fri - hed til - ba - ge! o løs mi - ne Baand! o løs mi - ne Baand! hvi
Adagio.
svandt dog de roe - li - ge sa - li - ge Da - ge? o skienk mig min Fri - hed! min Fri - hed til - ba - ge! o løs mi - ne Baand! løs mi - ne
Tempo puimo.
Baand! U - skyl - di - ge Pi - ge, hvis roe - li - ge Hier - te veed in - tet sat si - ge af
Tempo primo.
El - skov og Smer - te; du blom - strer, som Ro - sen i Vaar, du blom - strer, som Ro - sen i Vaar. Dit Liv er en

Kiæ - de af Vel - lyst og Glæ - de, og Sorg til din Boe - lig ei naaer; du blom - strer, du blom - strer, som
Ro - sen i Vaar
som
Ro - sen i Vaar
som Ro - sen i Vaar, som Ro - sen i Vaar, som Ro - sen i

Es war ein Ritter in Griechenland,
Han soer so viel Lande ringsumhehr,
So sah er einmahl enen alten Mann
Und ein allerliebste scheen Jungfehr.

(declamerende.)
Das Ding mögte ich wol haben, sie
ist, Gott strafe mich! recht hübsch!

(syngende.)
Das war ein gewaltiger Ritter.

Er legt' die Jungfer paa Sattelknopf,
Und sporute sein Pferd immer weiter,
Der Alte der schüttelt sin grauen Kopf,
Und Munden den schäumte von Eter.

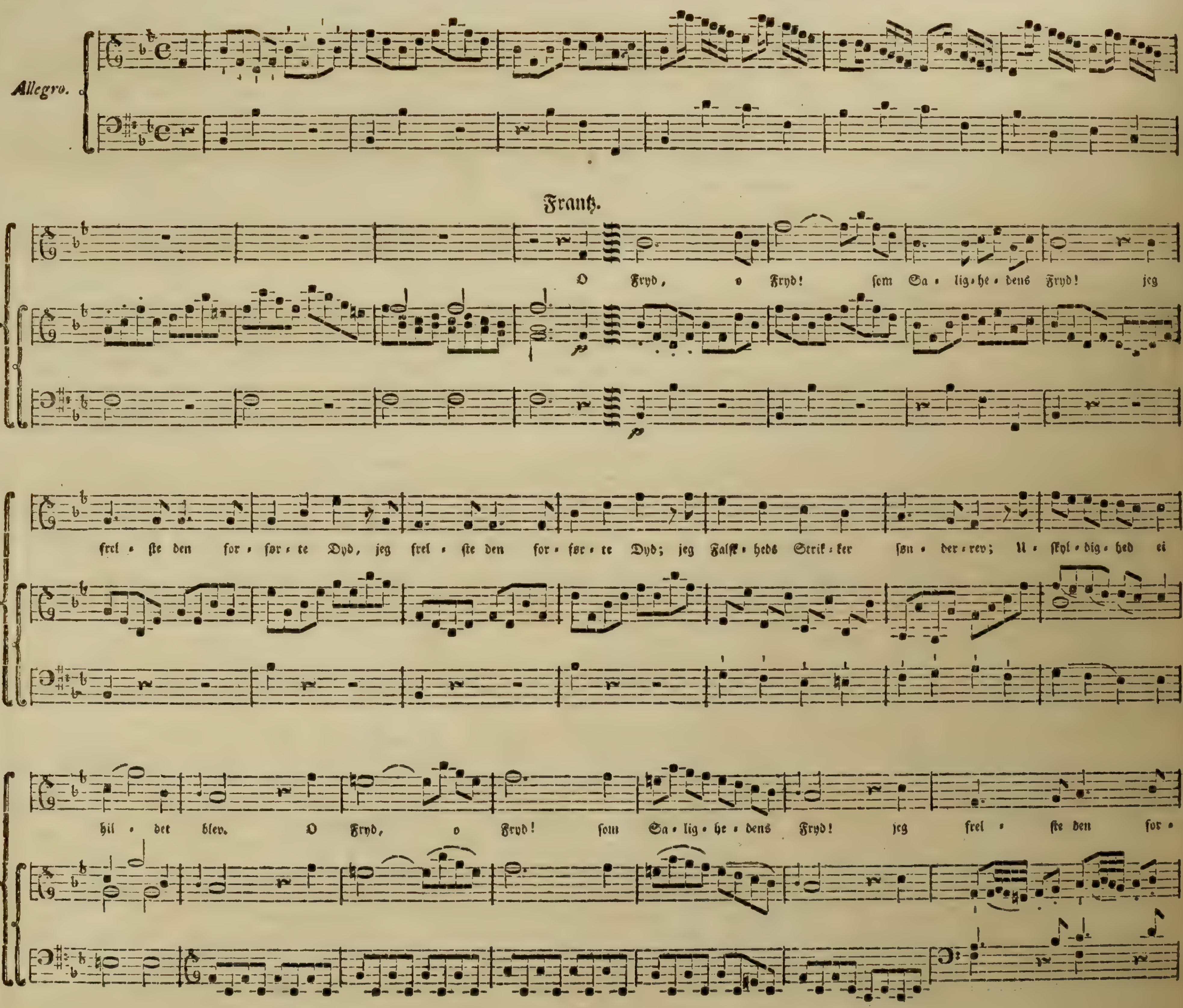
(declamerende.)
Was solst du alter Narr mit so ein scheenes Mäd-
chen? Das er for einen ungen Karl, so wie ich bin.

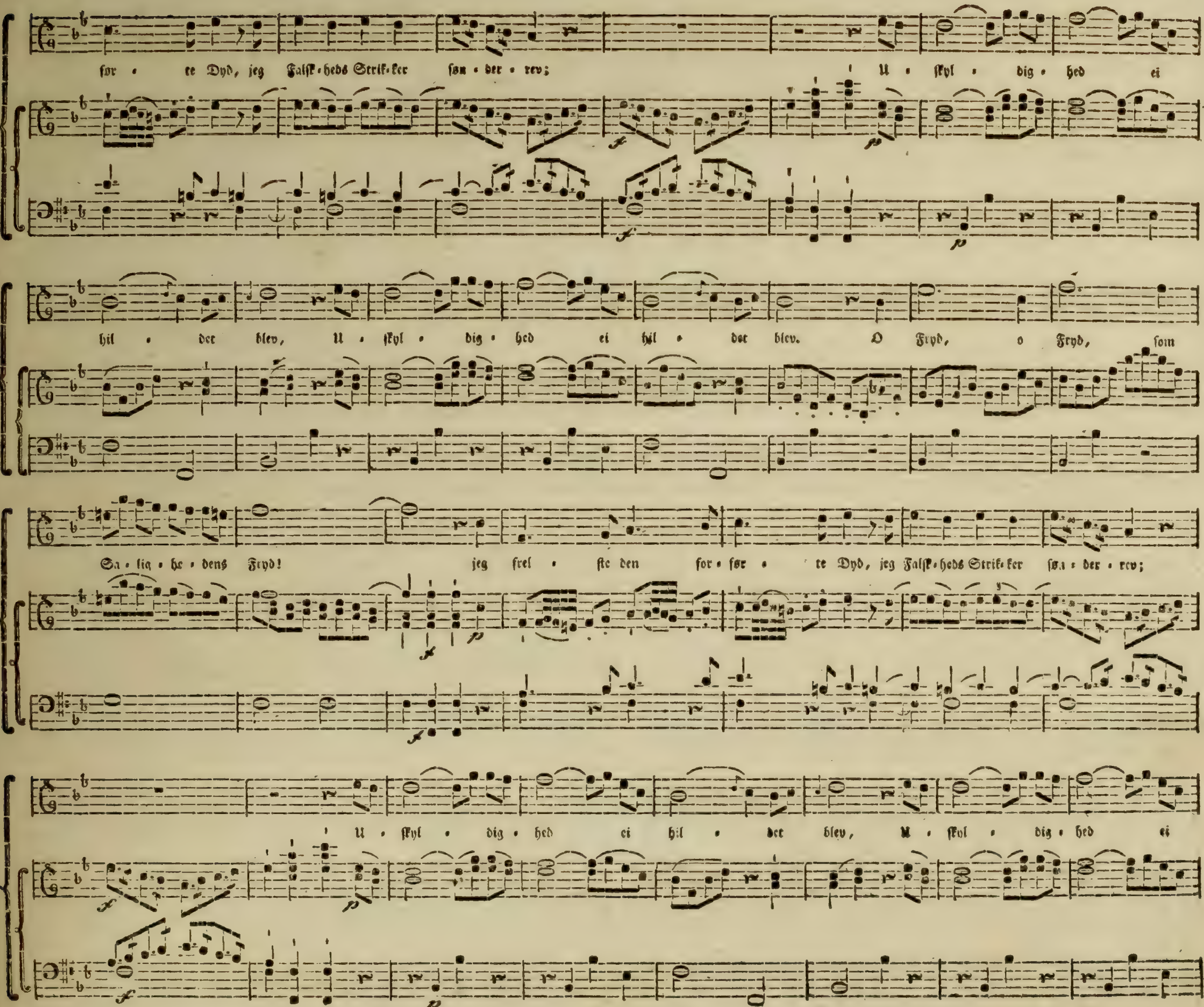
(syngende.)
Das war ein gewaltiger Ritter.

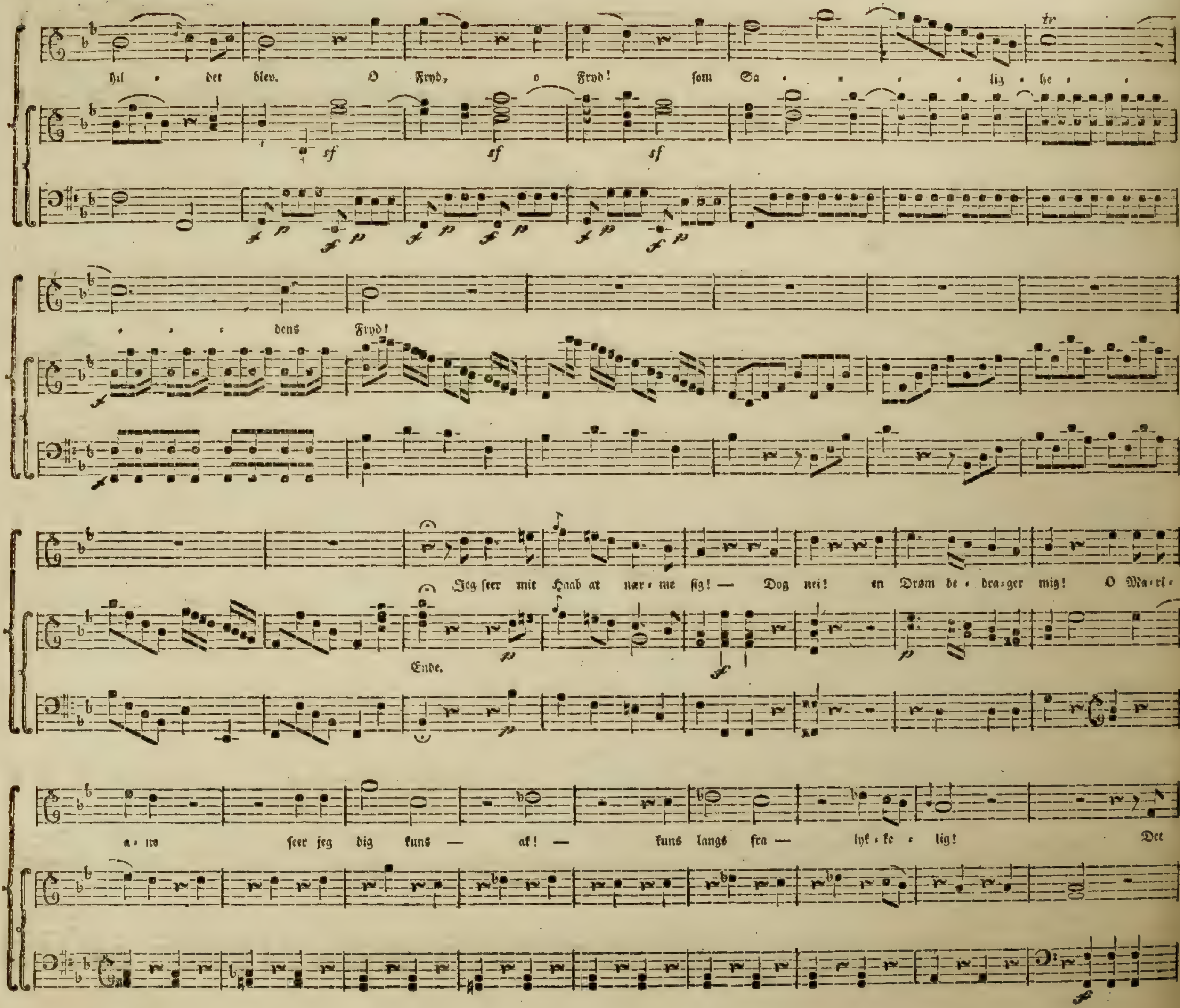
„Ha! rief der Alte, du kühner Schurch!"
Und flugs war der Ritter vom Pferde;
So bohrt' er den Alten durch und durch.
„Da liegt ja der Schurch auf der Erde."

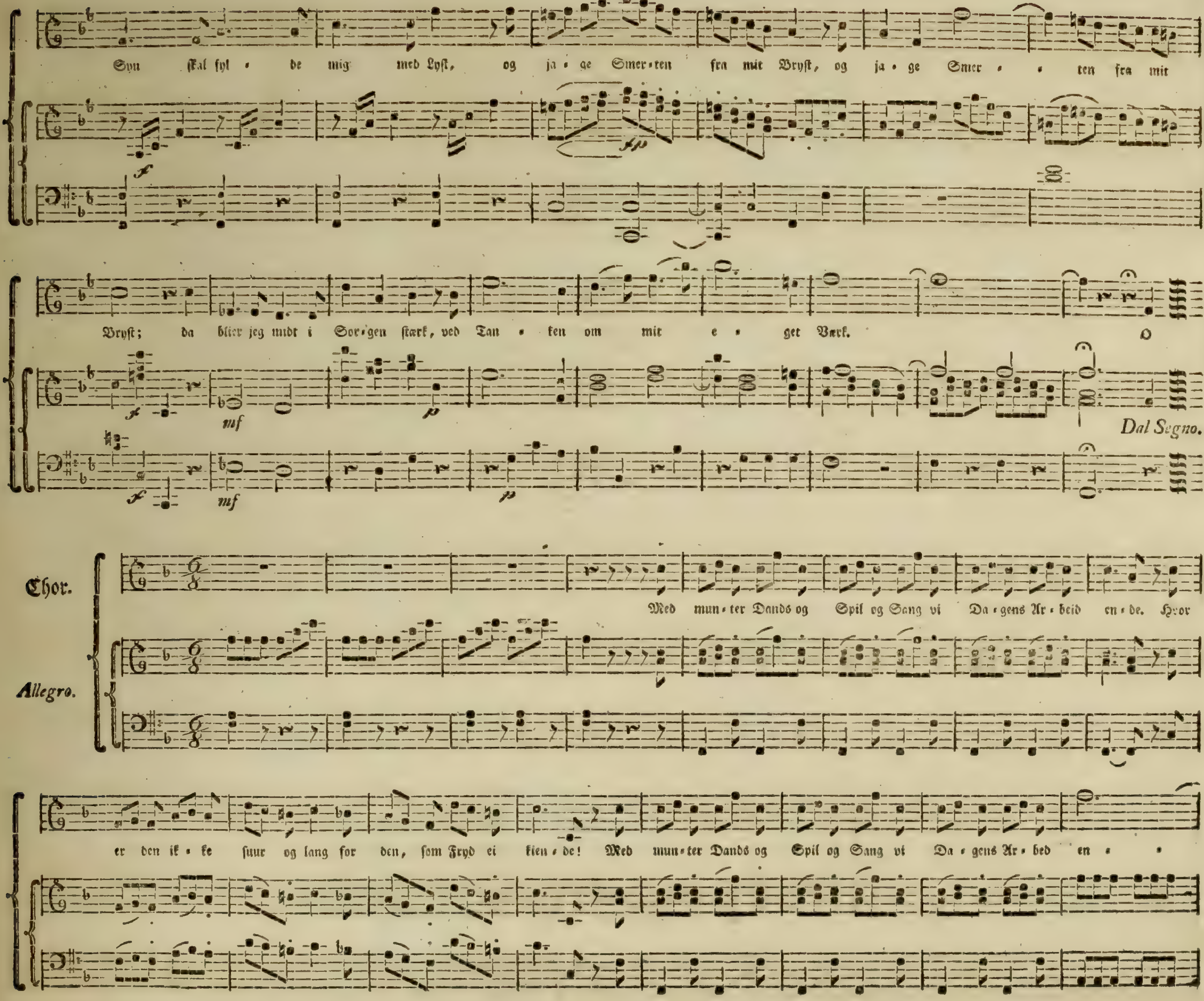
(declamerende.)
Geh' nun zu Haus, du alter Graukopf! und
stig, das du har hast mit mich at giere.

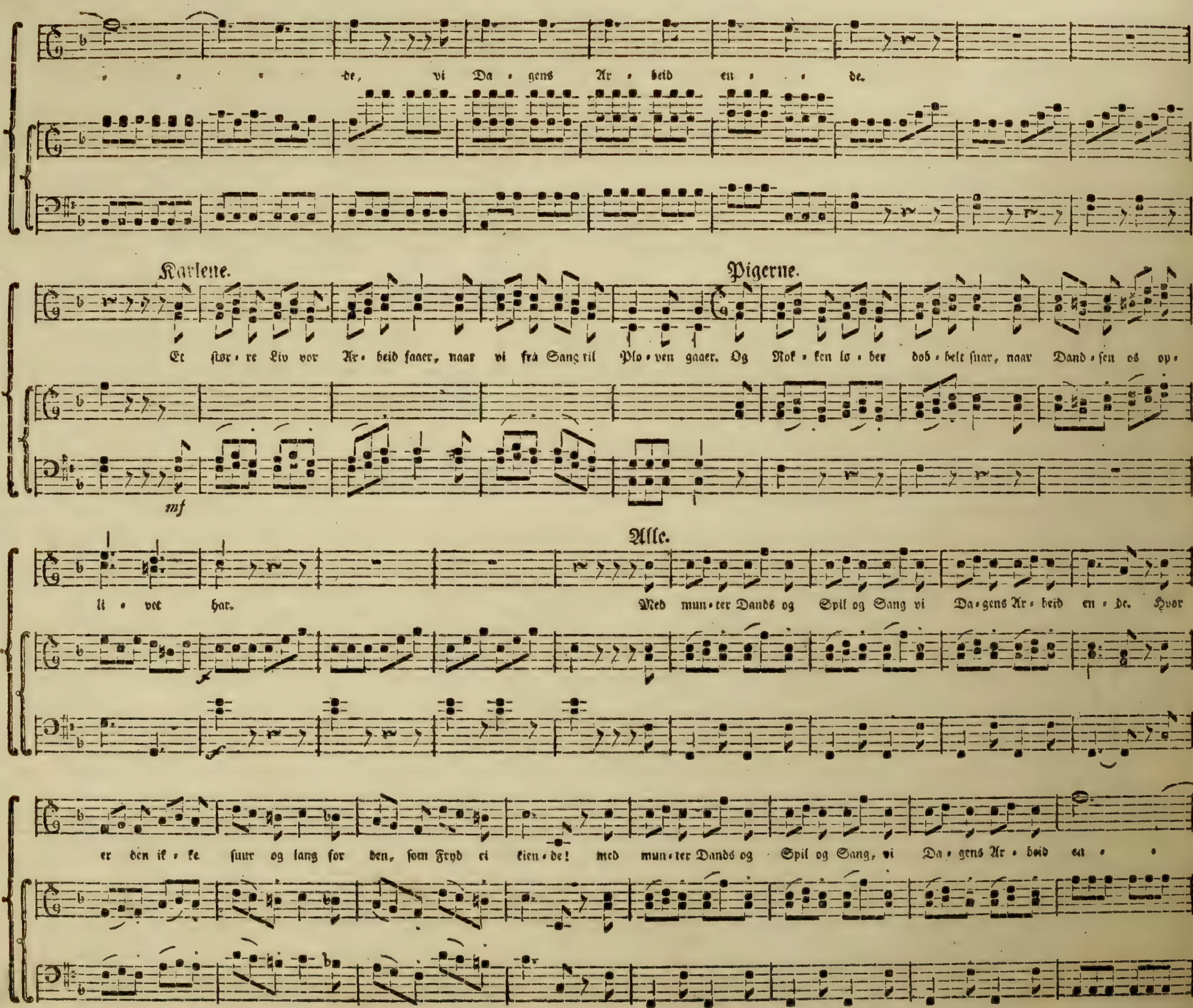
(syngende.)
Das war ein gewaltiger Ritter.

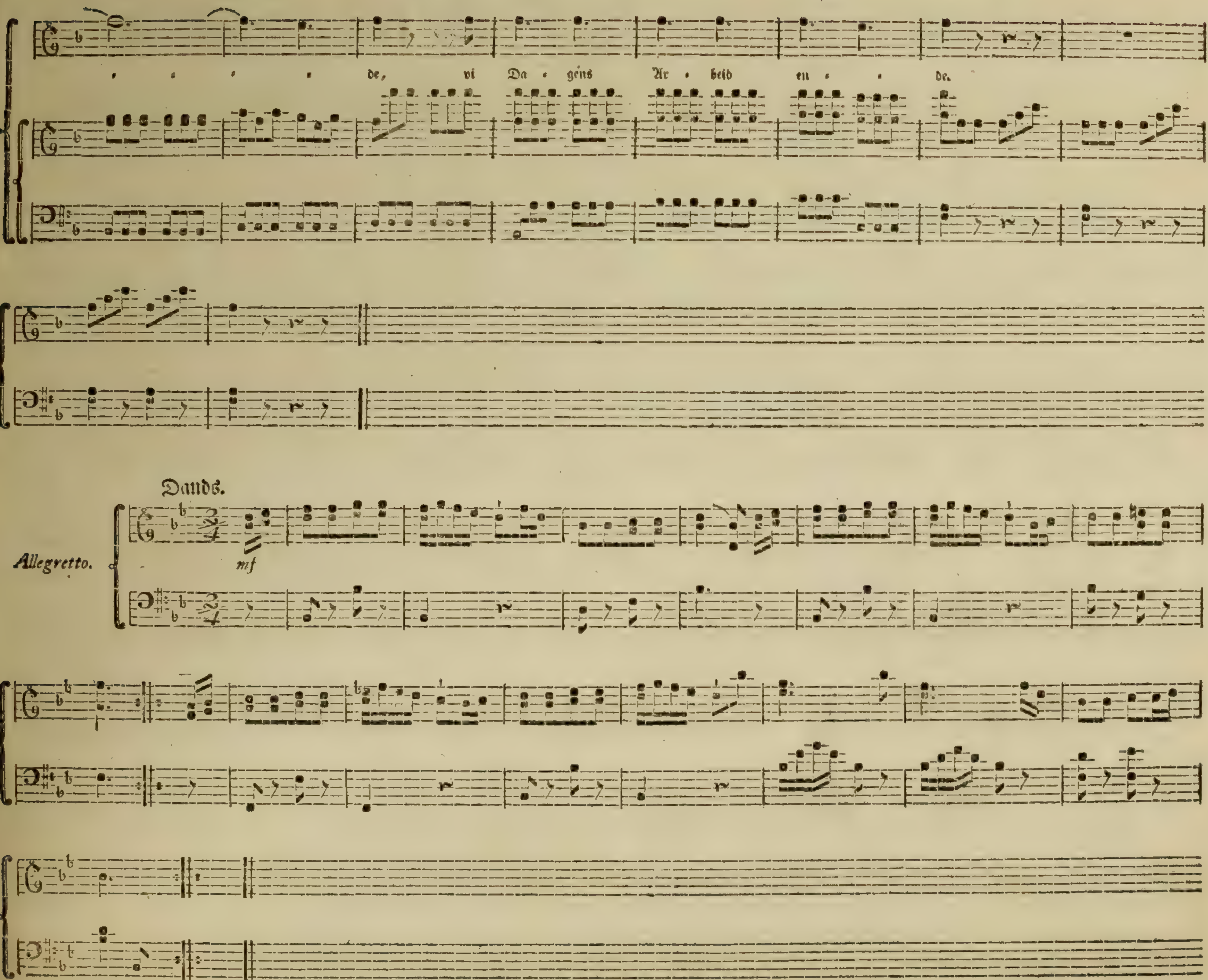

Allegro.
Frantz.
O Fryd, o Fryd! som Sa - lig - he - dens Fryd! jeg
frel - ste den for - før - te Dyd, jeg frel - ste den for - før - te Dyd; jeg Falsk - heds Strik - ker søn - der - rev; U - skyl - dig - hed ei
hil - det blev. O Fryd, o Fryd! som Sa - lig - he - dens Fryd! jeg frel - ste den for -

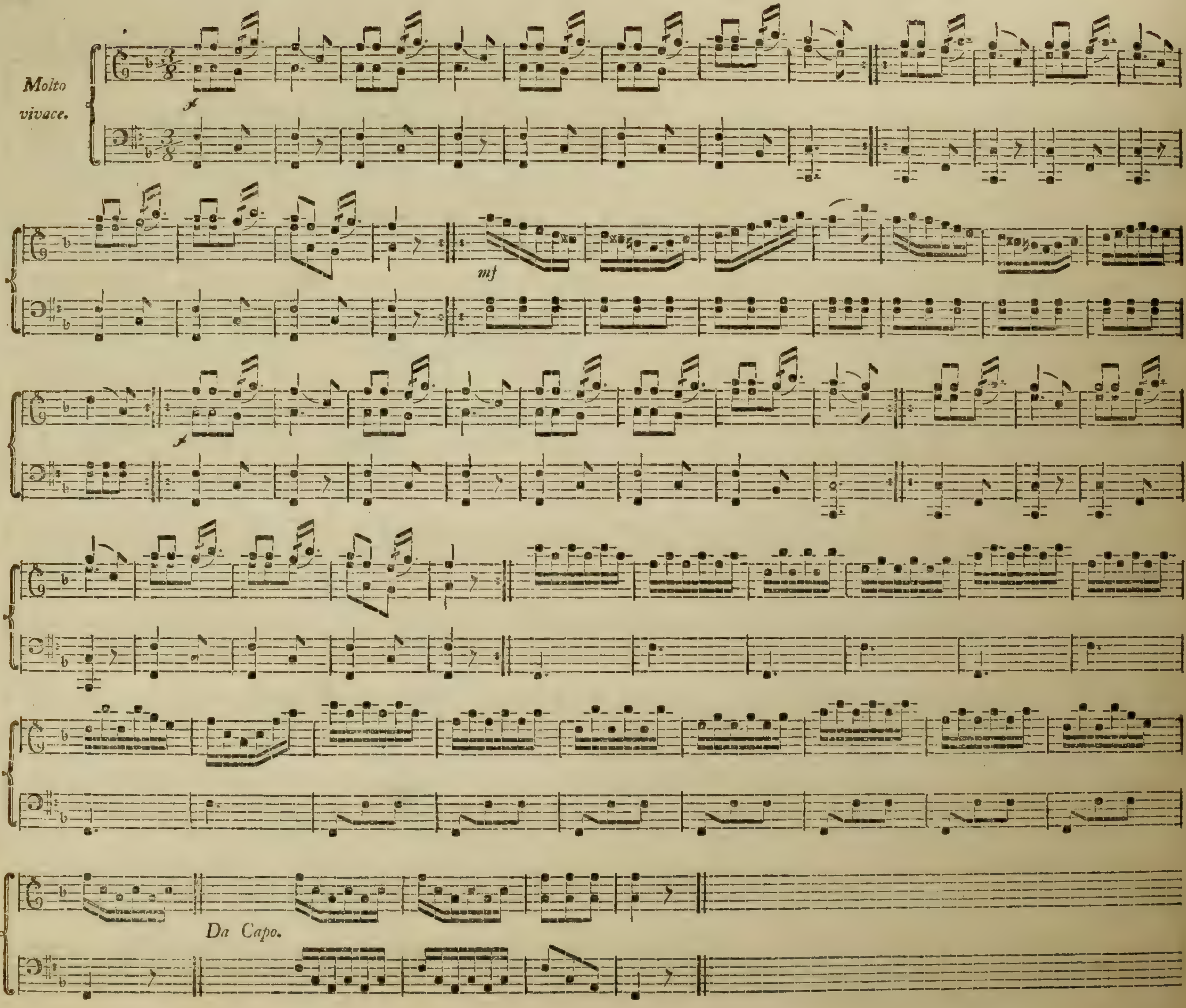

før - te Dyd, jeg Falsk-heds Strik-ker søn - der - rev; U - skyl - dig - hed ei
hil - det blev, U - skyl - dig - hed ei hil - det blev. O Fryd, o Fryd, som
Sa - lig - he - dens Fryd! jeg frel - ste den for - før - te Dyd, jeg Falsk-heds Strik-ker søn - der - rev;
U - skyl - dig - hed ei hil - det blev, U - skyl - dig - hed ei

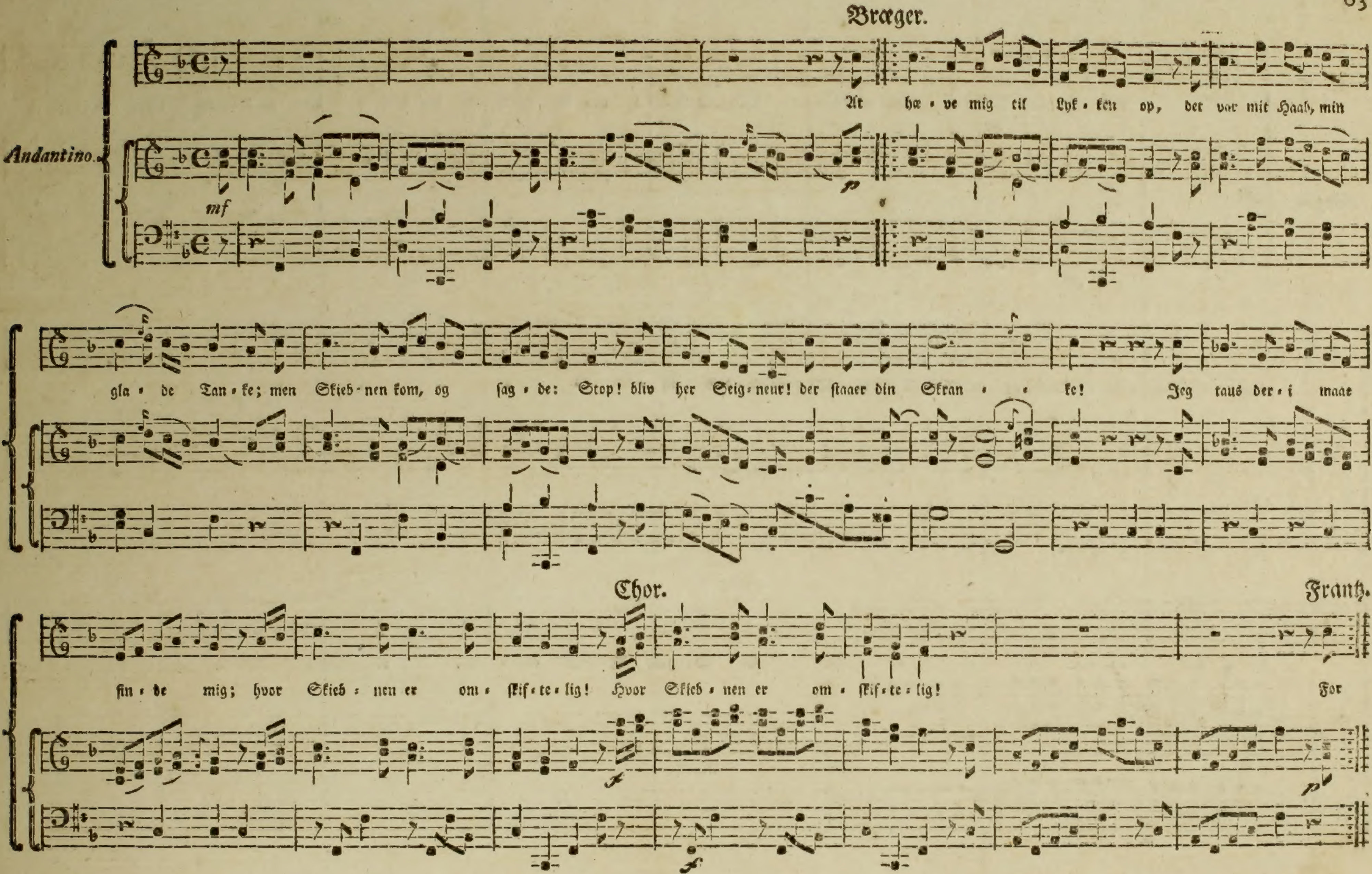

Hil - det blev. O Fryd, o Fryd! som Sa - - - - lig - he - -
- - - dens Fryd!
Jeg seer mit Haab at nær - me sig! — Dog nei! en Drøm be - dra - ger mig! O Ma - ri -
Ende.
a - ne seer jeg dig kuns — ak! — kuns langs fra — lyk - ke - lig! Det

Syn skal fyl - de mig med Lyst, og ja - ge Smer-ten fra mit Bryst, og ja - ge Smer - - ten fra mit
f
fp
Bryst; da bliver jeg midt i Sor-gen stærk, ved Tan - ken om mit e - get Værk.
f
mf
p
Dal Segno.
Chor.
Allegro.
Med mun-ter Dands og Spil og Sang vi Da-gens Ar-beid en-de. Hvor
er den ik-ke suur og lang for den, som Fryd ei kien-de! Med mun-ter Dands og Spil og Sang vi Da-gens Ar-bed en - -

de, vi Da - gens Ar - beid en - - de.
Karlene.
Pigerne.
Et stør - re Liv vor Ar - beid faaer, naar vi fra Sang til Plo - ven gaaer. Og Rok - ken lø - ber dob - belt snar, naar Dand - sen os op -
mf
li - vet har.
Alle.
Med mun - ter Dands og Spil og Sang vi Da - gens Ar - beid en - de. Hvor
f
f
er den ik - ke suur og lang for den, som Fryd ei kien - de! med mun - ter Dands og Spil og Sang, vi Da - gens Ar - beid en - -

de, vi Da - gens Ar - beid en - - de.
Dands.
Allegretto.
mf

Molto vivace.
mf
Da Capo.

Brœger.

At hæve mig til Lykken op,
Det var mit Haab, min glade Tanke;
Men Skiebnen kom, og sagde: Stop!
Bliv her, Seigneur! der staaer din Skranke!
Jeg taus deri maae finde mig;
Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Chor.

Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Frantz.

For nylig var min Himmel mørk,
Min Siel omspendt med Qval og Smerte;
Jeg vandred' i en rædsom Ørk,
Mit Følge var et pinet Hierte.
Nu smiler Haabets Soel paa mig,
Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Chor.

Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Mariane.

Man ei for meget lide maae
Paa det, som Diet meest behager;
Thi bag den Smiil, hvor Elskov laae,
Der lurer tidt en lumsk Bedrager.
I Piger! speiler Jer i mig:
Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Chor.

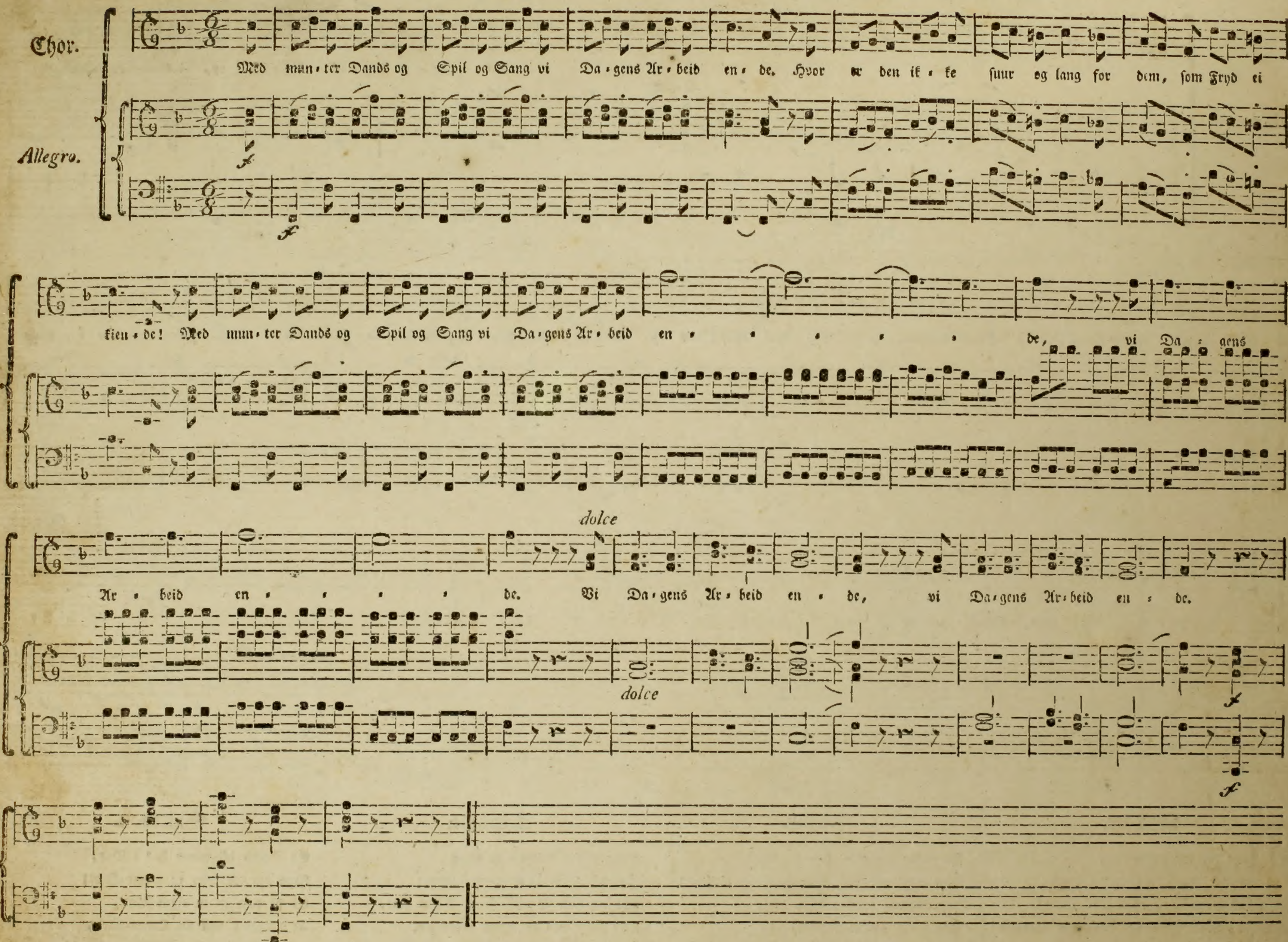
Hvor Skiebnen er omskiftelig!

Salomon.

En Printz ich wæret har i Dag,
Nun bin ich kuns en armer Jede;
Es ist doch so en eigen Sag,
At schtyrtes von sin Konge-Sede.
Ich tænker: — so ein Mann bin ich —
Hvor Schiepnen er umschiftelich!

Chor.

(Hvor Schiepnen er umschiftelich!)
(Hvor Skiebnen er omskiftelig!)

Trykfeil.

Pag. 11. 3die Vers. I Brødre! læs: I Bønder!
sidste Syst. din Barm! læs: hver Barm!
18 andet Vers. meies, læs: maies

Pag. 59 sidste Syst. den læs: dem
60 dito • ligeledes

Ende.